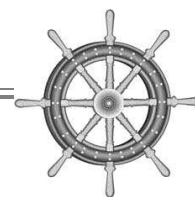

TANULMÁNYI SEGÉDLET

NEMZETKÖZI JOG I.

2017/2018. tanév tavaszi félév

JOGÁSZ SZAK

tagozat:

JNASZ

JLSSZ

JL8SZ (előadás nélkül)

JLS (előadás nélkül)

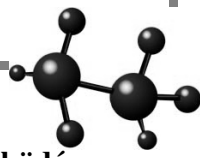

**SZTE Állam- és Jogtudományi Kar
Nemzetközi Jogi és Európa-jogi Tanszék**

A TÁRGY ALAPADATAI

Tárgyfelelős tanszék:	SZTE Állam- és Jogtudományi Kar Nemzetközi jogi és Európa-jogi Tanszék
Oktatók neve:	Prof. Dr. Blutman László
Elérhetőség:	6722 Szeged, Rákóczi tér 1., 617. iroda Tel/Fax: (62) 544-422 E-mail: nemzetk.eujog@juris.u-szeged.hu Oktatói fogadóóra: tanrendben meghirdetett időpontokban
Értékelés:	KO illetve B3 beszámoló
Konzultációs lehetőség:	Az oktatók meghirdetett fogadóóráiban, illetve a konzultációs gyakorlatot felvevő hallgatóknak, a konzultációk időpontjában.

TÉMAKÖRÖK

-
- I. Nemzetközi jog - bevezető tanok
 - II. A modern nemzetközi jogrend és a szuverén államok együttműködése
 - III. Nemzetközi szerződések
 - IV. Az államok és nemzetközi szervezetek nemzetközi jogi felelőssége
 - V. A viták békés rendezése
 - VI. Kiemelt jogesetek

KÖTELEZŐ TANANYAG

-
- az előadásokon elhangzottak
 - Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások) Complex Kiadó, Budapest 2014. alábbiakban megjelölt részei
 - kiemelt jogesetek összefoglalói
 - egyes nemzetközi szerződések, jogszabályok, egyéb dokumentumok alábbiakban kiemelt részei (nem hivatalos szöveg!)

A jogszabályok, egyéb dokumentumok itt kiemelt rendelkezéseinek közzététele oktatási célból történik.

AJÁNLOTT IRODALOM

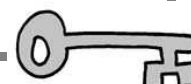
Nagy Károly: Nemzetközi jog. Püski, Budapest 1999.

A TÁRGY CÉLJA

A tárgy célja, hogy megismertesse a hallgatókat a nemzetközi jog, mint jogi normarendszer működésének legalapvetőbb területeivel. Ennek során a hallgatók betekintést kapnak a következő lényeges, a nemzetközi jog működését lehetővé tevő területekbe: a nemzetközi jogi normarendszer lényeges jellemzői, a nemzetközi jog érvényesülése a belső jogban, a nemzetközi jog forrásai (különösen nemzetközi szerződések és szokásjog), a nemzetközi jog alapelvei, a nemzetközi jogi felelősség és a nemzetközi jogviták elintézésnek módjai.

MÓDSZERTANI JAVASLATOK EGYÉNI TANULÁSHOZ

Az előadások látogatása kiemelten javasolt! (Az előadáson elhangzottak a kötelező tananyag részét képezik, és számon kérhetők.)

Az egyéni tanulás során, a tematikának megfelelően, sorban haladjon. A tanulás során az egyes fejezetekhez tartozó témakörök felcserélése nem ajánlott. Az egyes témaköröknél először a „Tanulmányi segédlet” megfelelő részét olvassa el, azonosítsa a kötelező, írásos, vonatkozó tananyagrészt. Olvassa el és tanulja meg a könyvből az anyagot, az előadáson elhangzott kiegészítéseket, és olvassa hozzá a megjelölt nemzetközi szerződések, illetve jogszabályok, egyéb dokumentumok kiemelt rendelkezéseit a „Tanulmányi segédlet”-ből. Az adott témakör elsajátítása után, a „Tanulmányi segédlet” megfelelő részénél ellenőrizze tudását a gyakorló kérdések megválaszolásával, illetve ellenőrizze a külön kiemelt fogalmak ismeretét is.

A „Tanulmányi segédlet”-ben megtalálja a témákhoz tartozó nemzetközi szerződések, jogszabályok egyes, fontos rendelkezéseit. E rendelkezéseket gondosan tanulmányozza át, ugyanis a tanultaknak ez képezi tételes jogi hátterét. A jogszabályoknak ne a szövegét tanulja meg, hanem a szabályozás lényegét jegyezze meg, kiegészítve ezzel az előadáson és a könyvből tanultakat.

A TANANYAG SZÁMONKÉRÉSE, ÉRTÉKELÉSE

JNASZ, JLSSZ, JL8SZ tagozatok: a számonkérés formája: kollokvium (KO).

A vizsga helyét és időpontjait az általános szabályok szerint az egyetemi elektronikus nyilvántartórendszerben (Neptun) hirdetjük meg. A vizsga elsősorban írásban lesz, de a tanszék fenntartja azt a lehetőséget, hogy szóbeli vizsganapokat is tart. A vizsga időtartama mintegy 70-90 perc. A feladatlap részét képezik: (1) öt-nyolc rövidebb kérdés a tananyag egészéből; (2) egy átfogóbb kérdés.

A vizsgára külön tételsor nincs.

JLS tagozat: a számonkérés formája: beszámoló (B3).

Az írásbeli beszámoló ideje a szorgalmi időszak vége. Az írásbeli beszámoló időpontját külön tesszük közzé az egyes tagozatoknak. Az írásbeli beszámoló időtartama mintegy 20-30 perc, a feladatlapon 6-9 rövidebb kérdés szerepel. Külön tételsor nincs. A beszámoló értékelése pontozással történik, minősítések: kiválóan megfelelt (5), megfelelt (3), nem felelt meg (1). A kérdések a nemzetközi jog tanult témaköreinek alapfogalmaira, alapvető összefüggéseire és lényeges szabályaira irányulnak (l. önellenőrző kérdéseket is). A tananyag átfogóbb és mélyebb számonkérése, a tanév végén, szigorlaton történik, a Nemzetközi jog II. tárgyelemhez tartozó tudásanyaggal együtt.

I. A nemzetközi jog - bevezető tanok

A tananyag

- Előadások (EA)
- Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások) Complex Kiadó, Budapest 2014. (a továbbiakban : Tankönyv) alábbiakban megjelölt részei

A témakör általános áttekintése

(a kötelező tananyag megjelölésével)

1. A nemzetközi jog

- 1.1. A nemzetközi jog fogalma. (EA, Tankönyv 31-33)
- 1.2. A nemzetközi jog története. (EA, Tankönyv 33-47)
- 1.3. a nemzetközi jog természete. (EA, Tankönyv 51-61)
- 1.4. Szankciók a nemzetközi jogban. (EA, Tankönyv 61-67)
- 1.5. A nemzetközi jog funkciói. (EA, Tankönyv 67-74)

2. A nemzetközi jog alanyairól - általában

(EA., Tankönyv 105-114. o.)

A nemzetközi jog alanyainak köre

- 2.1. Jogképesség, cselekvőképesség a nemzetközi jogban - tipikus jogalanyok: állam, nemzetközi szervezet, egyén
- 2.2. Az állam jogképessége: eredeti, korlátlan, objektív jellegű
- 2.3. A nemzetközi szervezetek jogképessége: származékos, korlátozott, szubjektív általános hatáskörű, univerzális nemzetközi szervezet: az ENSZ

Az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ)

(EA., Tankönyv 573-584. o.)

2.3.1. Az ENSZ előzménye: a Nemzetek Szövetsége (Tankönyv 40.o. 62-63.o 575-576.o.)

2.3.2. Az ENSZ létrejötte és célkitűzései (Tankönyv 576.o.)

ENSZ Alapokmány

1. Cikk

Az Egyesült Nemzetek célja, hogy

1. fenntartsa a nemzetközi békét és biztonságot és evégből hathatós együttes intézkedéseket tegyen a békét fenyegető cselekmények megelőzésére és megszüntetésére a támadó cselekményeknek vagy a béke más módon történő megbontásának elnyomására, valamint békés eszközökkel, az igazságosság és a nemzetközi jog elveinek megfelelő módon rendezze vagy megoldja azokat a nemzetközi viszályokat és helyzeteket, amelyek a béke megbontására vezethetnek;

2. a nemzetek között a népeket megillető egyenjogúság és önrendelkezési jog elvének tiszteletben tartásán alapuló baráti kapcsolatokat fejlessze és az általános béke megerősítésére alkalmas egyéb intézkedéseket fogantatosítson;

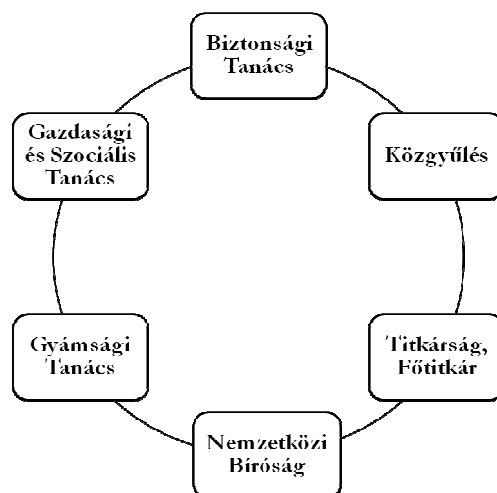
3. gazdasági, szociális, kulturális vagy emberbaráti jellegű nemzetközi feladatok megoldása útján, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok mindenki részére, fajra, nemre, nyelvre vagy vallásra való tekintet nélkül történő tiszteletben tartásának előmozdítása és támogatása révén nemzetközi együttműködést létesítsen;

4. az egyes nemzetek által e közös célok elérése érdekében kifejtett tevékenységek összeegyeztetésének központja legyen.

2.3.3. ENSZ-tagság (Tankönyv 576-580.o.)

2.3.4. Az ENSZ fő szerveiről általában (Tankönyv 580-584.o.)

- Közgyűlés
- Biztonsági Tanács
- Gazdasági és Szociális Tanács
- Gyámügyi Tanács (a Gyámügyi Tanács utolsó ülésére 1993-ban került sor, legutoljára a csendes-óceáni Palau-szigetek helyzetével foglalkozva)
- Titkárság, Főtitkár
- Nemzetközi Bíróság

Az ENSZ fő szervei	
Biztonsági Tanács	Közgyűlés
feladata: a nemzetközi béke és biztonság fenntartása	parlamentáris szerv, érdekütköztető fórum
székhelye: New York	székhelye: New York
15 tag, ebből 5 állandó és 10 nem állandó	valamennyi ENSZ tagállam a tagja (jelenleg 193)
speciális szavazás	1 tag - 1 szavazat elve érvényesül
hozhat kötelező erejű határozatot is az Alapokmány VII. fejezete alapján eljárva	bármilyen ügyet megvitathat és ajánlást hozhat
	határozatai nem kötelezőek, de tükröződhet bennük a szokásjog

Nemzetközi Bíróság	Titkárság, Főtitkár
az államok közti jogviták rendezésének fóruma	titkárság szerepe: adminisztratív teendők, a működés biztosítása
székhely: Hága, Hollandia	főtitkár szerepe: képviseli a szervezetet
eljárása egy szintű: a döntés ellen nincs jogorvoslat	a főtitkárt a BT ajánlása alapján a Közgyűlés választja
15 bíróból áll, akiket 9 évre választ a Közgyűlés és a Biztonsági Tanács közösen	kiválasztása tapasztalat, hozzáértés és a földrajzi egyenlőség alapján
	megbízatása 5 évre szól, újraválasztható
a bírák a világ főbb jogrendszereit képviselik	teljes mentességet élvez, csak a Közgyűlésnek tartozik beszámolni

Gazdasági és Szociális Tanács (54 tag)	Gyámsági Tanács
feladata: gazdasági, szociális és emberi jogi szervezetrendszer létrehozása és az ENSZ e téren kitűzött céljainak megvalósítása	feladata: korábbi mandátumterületek és a II. vh. után kialakított gyámsági területek felügyelete
ajánlások a Közgyűlés, a szakosított szervek és a tagállamok felé	1994-ben az utolsó gyámsági terület függetlenné válásával működését felfüggesztették

Közgyűlés

tagjai – hatásköre - szervezete és eljárása - határozatok

ENSZ Alapokmány

18. Cikk

1. A Közgyűlés minden tagjának egy szavazata van.
2. Fontos kérdésekben a Közgyűlés határozatait a jelenlévő és szavazó tagok szavazatának kétharmad többségével hozza. Fontos kérdéseknek kell tekinteni a nemzetközi béke és biztonság fenntartására irányuló ajánlásokat, a Biztonsági Tanács nem állandó tagjainak megválasztását, a Gazdasági és Szociális Tanács tagjainak megválasztását, a Gyámsági Tanács tagjainak a 86. Cikk 1. c) pontja alapján történő megválasztását, új tagoknak az Egyesült Nemzetek szervezetébe való felvételét, a tagok jogainak és kiváltságainak felfüggesztését, a tagok kizárását, a Gyámsági rendszer működésére vonatkozó kérdéseket és a költségvetési kérdéseket.
3. Egyéb kérdésekben, ideértve a kétharmad többséggel eldöntendő kérdések további csoportjainak meghatározását, a jelenlévő és szavazó tagok egyszerű többsége határoz.

Biztonsági Tanács (Tankönyv 581-582.o.)

Összetétel

Hatáskör

--A viszályok békés rendezésével kapcsolatban

ENSZ Alapokmány

33. Cikk

1. Minden olyan viszály esetében, amelynek elhúzódása a nemzetközi béke és biztonság fenntartásának veszélyeztetésére vezethet, a felek mindenekelőtt közvetlen tárgyalás, kivizsgálás, közvetítés, békéltetés, választott bírósági vagy bírósági eljárás, regionális szervek, vagy megállapodások igénybevétele vagy általuk választott egyéb békés eszközök útján tartoznak megoldást keresni.

2. A Biztonsági Tanács, ha szükségesnek tartja, felhívja a feleket arra, hogy a köztük fennálló viszályt ilyen eszközökkel rendezzék.

34. Cikk

A Biztonsági Tanács minden viszályt, vagy minden olyan helyzetet, amely a nemzetek között sűrűlődni okozhat vagy viszályt vonhat maga után, megvizsgálhat annak megállapítása végett, vajon a viszály elhúzódása, vagy a helyzet fennmaradása nem vezethet-e a nemzetközi béke és biztonság fenntartásának veszélyeztetésére.

35. Cikk

1. A Szervezet bármely tagja felhívhatja a Biztonsági Tanács, vagy a Közgyűlés figyelmét a 34. Cikkben meghatározott természetű bármely viszályra vagy helyzetre.

2. Az az Állam, amely nem tagja az Egyesült Nemzeteknek, felhívhatja a Biztonsági Tanács vagy a Közgyűlés figyelmét minden olyan viszályra, amelyben maga is érdekelt fél, feltéve, hogy a jelen Alapokmányban a békés rendezésre vonatkozólag előírt kötelezettségeket a viszályt illetően magára nézve előre kötelezőeknek fogadja el.

3. A Közgyűlés az ennek a cikknek alapján eléje terjesztett ügyekben a 11. és 12. Cikk rendelkezéseinek megfelelően jár el.

36. Cikk

1. A Biztonsági Tanács a 33. Cikkben meghatározott természetű viszály, vagy hasonló természetű helyzet bármely szakaszában megfelelő eljárási, vagy rendezési módokat ajánlhat.

2. A Biztonsági Tanácsnak a viszály rendezésére vonatkozó minden olyan eljárást, amelyben a felek már megállapodtak, tekintetbe kell vennie.

3. Amidőn a Biztonsági Tanács e cikk értelmében ajánlásokat tesz, tekintetbe kell vennie azt is, hogy a feleknek jogi természetű vitáikat a Nemzetközi Bíróság Alapszabályainak megfelelően általában e Bíróság elé kell terjeszteniük.

37. Cikk

1. Ha a 33. Cikkben meghatározott természetű viszályt az érdekelt felek az ott felsorolt eszközök igénybevételeivel rendezni nem tudnák, úgy azt a Biztonsági Tanács elé terjesztik.

2. Ha a Biztonsági Tanács úgy találja, hogy a viszály elhúzódása valóban a nemzetközi béke és biztonság fenntartásának veszélyeztetésére vezethet, határoz abban a tekintetben, hogy a 36. Cikk értelmében jár-e el vagy pedig általa megfelelőnek ítélt rendezési módokat ajánl.

38. Cikk

A Biztonsági Tanács a 33-37. Cikkben foglalt rendelkezések fenntartásával bármilyen viszály esetében az abban érdekelt valamennyi fél kérelmére a feleknek a viszály békés rendezése iránt ajánlásokat tehet.

--A béke veszélyeztetése, a béke megszegése és támadó cselekmények esetében

ENSZ Alapokmány

39. Cikk

A Biztonsági Tanács megállapítja a béke bárminő veszélyeztetésének vagy megszegésének, vagy bárminő támadó cselekménynek fennforgását és vagy megfelelő ajánlásokat tesz, vagy határoz afelett, hogy milyen rendszabályokat kell a nemzetközi béke és biztonság fenntartása vagy helyreállítása érdekében a 41. és 42. Cikk alapján foganatosítani.

40. Cikk

A Biztonsági Tanács - a helyzet súlyosbodásának megakadályozása végett - mielőtt a 39. Cikk értelmében ajánlásokat tenne, vagy rendszabályok felől határozna, felhívhatja az érdekelt feleket, hogy alkalmazkodjanak azokhoz az ideiglenes rendszabályokhoz, amelyeket szükségesnek vagy kívánatosnak ítél. Az ilyen ideiglenes rendszabályok az érdekelt felek jogait, igényeit vagy helyzetét semmiben sem érintik. A Biztonsági Tanács az ilyen ideiglenes rendszabályok végrehajtásának elmulasztását megfelelően számon tartja.

41. Cikk

A Biztonsági Tanács határozza meg, hogy milyen fegyveres erők felhasználásával nem járó rendszabályokat kíván fogantatosítani abból a célból, hogy határozatainak érvényt szerezzen és felhívhatja az Egyesült Nemzetek tagjait arra, hogy ilyen rendszabályokat alkalmazzanak. Ilyeneknek tekintendők a gazdasági kapcsolatok, a vasúti, tengeri, légi, postai, távírói, rádió és egyéb forgalom teljes vagy részleges felfüggesztése, valamint a diplomáciai kapcsolatok megszakítása.

42. Cikk

Ha a Biztonsági Tanács úgy találja, hogy a 41. Cikkben említett rendszabályok elégtelenek, vagy elégteleneknek bizonyulnak, úgy légi, tengeri és szárazföldi fegyveres erők felhasználásával olyan műveleteket fogantatosíthat, amelyeket a nemzetközi béke és biztonság fenntartásához, vagy helyreállításához szükségeseknek ítél. Ezek a műveletek az Egyesült Nemzetek tagjainak légi, tengeri és szárazföldi hadereje által fogantatosított tüntető felvonulásból, zárlatból (blokád) vagy egyéb műveletekből is állhatnak.

43. Cikk

1. Abból a célból, hogy a nemzetközi béke és biztonság fenntartásához hozzájáruljon, az Egyesült Nemzetek valamennyi tagja kötelezi magát arra, hogy a Biztonsági Tanács felhívására és a kötendő külön megállapodásnak vagy megállapodásoknak megfelelően, a nemzetközi béke és biztonság fenntartásához szükséges fegyveres erőt rendelkezésére bocsátja és neki segítséget és könnyítéseket nyújt, ideértve a szabad átvonulás jogát is.

2. A fent említett megállapodás vagy megállapodások meghatározzák a fegyveres erők számát és nemét, készenlétiük fokát és elhelyezésiüket, valamint a nyújtandó könnyítések és segítség természetét.

3. A megállapodást, vagy megállapodásokat a Biztonsági Tanács kezdeményezésére minél előbb le kell tárgyalni. A megállapodásokat a Biztonsági Tanács és a Szervezet tagjai, vagy a Biztonsági Tanács és a Szervezet tagjainak csoportjai kötik és azokat az aláíró Államok alkotmányos szabályainak megfelelően meg kell erősíteni.

--Egyéb feladatok

- Ajánlásokat tesz új tagok felvételére
- Javaslatot tesz a főtitkár kinevezésére, a Közgyűléssel együtt megválasztja a Nemzetközi Bíróság bírát

Szavazás a Biztonsági Tanácsban

ENSZ Alapokmány

27. Cikk

1. A Biztonsági Tanács mindegyik tagjának egy szavazata van.

2. Eljárási kérdésekben a Biztonsági Tanács határozatait kilenc tagjának igenlő szavazatával hozza.

3. Minden más kérdésben a Biztonsági Tanács határozatait tagjainak az összes állandó tagok egybevágó szavazatait magában foglaló kilenc igenlő szavazatával kell hoznia. A VI. fejezet és az 52. cikk 3. pontja értelmében hozott határozatoknál mindazonáltal a viszályban érdekelt félnek tartózkodnia kell a szavazástól.

Reform elképzelések

- Reprezentativitás
- Államok egyenjogúságának kérdése
- Célkitűzési prioritások megváltozása
- Szervezeti átalakítások

Gazdasági és Szociális Tanács (Tankönyv 583-584.o.)

Titkárság, Főtitkár (Tankönyv 582-583.o.)

Hatásköre, egyéb feladatai

Az ENSZ Főtitkárai

Trygve Lie (Norvégia) 1946-1953,
Dag Hammarskjöld (Svédország) 1953-1961,
U Thant (Burma) 1961-1971,
Kurt Waldheim (Ausztria) 1972-1981,
Javier Pérez De Cuellar (Peru) 1982-1991,
Boutros Boutros-Ghali (Egyiptom) 1992-1996,
Kofi Annan (Ghána) 1997-2007,
Ban Ki Mun (Dél-Korea) 2007-2016,
António Guterres (Portugália) 2017-

2.3.5. Az ENSZ Szakosított intézményei (EA)

ENSZ Alapokmány 57. Cikk

1. Azokat a különböző szakosított intézményeket, amelyek Kormányok közötti megállapodás útján jöttek létre és szabályzatuk értelmében gazdasági, szociális, kulturális, nevelésügyi és egészségügyi téren, valamint ezekkel kapcsolatos területeken jelentős nemzetközi feladatokat látnak el, a 63. Cikk rendelkezéseinek megfelelően az Egyesült Nemzetekkel kapcsolatba kell hozni.
2. Azokat az intézményeket, amelyek ily módon kapcsolatba kerülnek az Egyesült Nemzetekkel, a következőkben a „szakosított intézmény” kifejezés jelöli meg.

A szakosított intézmények általános jellemzői

A legfontosabb szakosított intézmények (pénzügyi szakosított intézmények)

.....

2.4. A magánfelek (természetes és jogi személyek) jogalanyisága

2.5. Különleges jogalanyok: nép és nemzet, emberiség, Vatikán, Máltai Lovagrend

A népek és nemzetek önrendelkezési joga (EA., Tankönyv 77-88. o.)

2.5.1. Az önrendelkezési jog kialakulása

2.5.2. Az önrendelkezési jog tételes jogi alapjai

2.5.3. A nép és nemzet, mint az önrendelkezési jog alanya

2.5.4. Az önrendelkezési jog tartalma

3. A nemzetközi jog forrásai

(EA.; Tankönyv 141-167. o.)

3.1 A jogforrások fogalma, fajtái - a nemzetközi jog forrásai

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

38. Cikk

1. A Bíróság, amelynek az a feladata, hogy az eléje terjesztett jogvitákat a nemzetközi jog alapján döntse el, eljárása során a következő forrásokat alkalmazza:

a) azokat az általános vagy különös nemzetközi egyezményeket, amelyek a vitában álló Államok által kifejezetten elismert jogszabályokat állapítanak meg;

b) a nemzetközi szokást, mint a jog gyanánt elismert általános gyakorlat bizonyítékát;

c) a civilizált nemzetek által elismert általános jogelveket;

d) az 59. cikk rendelkezéseinek fenntartása mellett a bírói döntéseket és a különböző nemzetek legkiválóbb publicistáinak tanítását, mint a jogszabályok megállapításának segédeszközeit.

2. Ez a rendelkezés nem érinti a Bíróságnak azt a jogát, hogy a felek megegyezése esetén valamely ügyet ex aequo et bono (méltányosság alapján) döntsön el.

3.2. A nemzetközi szerződések

ügyintéző - normaalkotó szerződések megkülönböztetése

3.3. A nemzetközi szokásjog

3.3.1 A szokásjog hagyományos fogalma

3.3.2. A nemzetközi szokásjog fogalma, és két fogalmi eleme

3.3.3. A szokás

egységes és tartós állami gyakorlat

időbeni hosszúság

a cselekvés gyakorisága

széles körben elfogadottság –mit jelent az elfogadottság? - a hallgatás problémája

3.3.4. *Opinio juris sive necessitatis*

3.3.5. A szokásjog fennállásának megállapítása és bizonyítása

3.3.6. Nemzetközi szerződések, mint a szokásjog bizonyítékai

3.3.7. A nemzetközi szokásjog joghatásai - kivételek az általános joghatás alól

--kiszerezés szokásjog alól (a szerződő féllel szemben).

--állhatatos tiltakozás problémája

--az utólagos, eltérő állami gyakorlat problémája

--regionális v. helyi szokásjog problémája

3.3.8. A nemzetközi szokásjog kodifikálása

3.4. A civilizált nemzetek által elismert általános jogelvek

-a civilizált nemzetek (a fejlett jogrendszerrel rendelkező nemzetek) által elismert általános jogelvek – nemzetközi jogi vagy belső jogi jogelvek?

-e jogelvek joghézagot kitöltő szerepe

-példák a civilizált nemzetek által elismert általános jogelvekre

-a méltányosság gyakorlásának kérdése

3.5. A Statútumon kívüli jogforrások kérdése

3.5.1. Egyoldalú jogi aktusok, mint jogforrások

- 3.5.2. Nemzetközi szervezetek határozatainak jogforrási jellege – a *soft law* problémája
- 3.5.3. Belső jogszabályok szerepe a nemzetközi jogalkotásban

3.6 A jogszabályok megállapításának segédeszközei: megelőző bírói döntések és kiváló jogtudósok véleménye

4. A nemzetközi jog és a belső jog viszonya

(EA; Tankönyv 215-238. o.)

4.1. Elméletek a nemzetközi jog és belső jog viszonyára nézve

4.1.1. *Monista elmélet*: a jogrendszer egységes, a nemzetközi jog és a belső jog ugyanazon a jogrendszernek a részei.

- belső jog primátusának tétele (bonni iskola, pl. E. Kaufmann, A. Zorn, Ph. Zorn, A. Wenzel)

- a nemzetközi jog primátusának tétele (bécsi iskola, pl. H. Kelsen, A. Verdross, J. Kunz)

4.1.2. *Dualista elmélet*: a nemzetközi jog és a belső jog különböző jogrendszerek.

- tiszta dualizmus: a két jogrendszernek nincs közös szabályozási területe, így összeütközés sem lehetséges (H. Triepel)

- mérsékelt dualista felfogás: elismeri a két jogrendszer közötti részbeni átfedést, ezzel együtt az összeütközés lehetőségét (D. Anzilotti)

4.2. A magyar alkotmányos gyakorlat

4.2.1. Az Alaptörvény rendelkezése

Q cikk (1) Magyarország a béke és a biztonság megteremtése és megőrzése, valamint az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

(a 2011. december 11-ig hatályban lévő, hasonló alkotmányi rendelkezés:

Alkotmány (1949. évi XX. törvény) **7. §** (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.)

4.2.2. Az alkotmányos rendelkezés értelmezése

4/1997. (I. 22.) AB határozat

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy [...] utólagos alkotmányossági vizsgálat tárgya lehet a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály.

2. Az alkotmányossági vizsgálat a szerződést kihirdető jogszabály részévé vált nemzetközi szerződés alkotmányellenességének a vizsgálatára is kiterjedhet.

3. Ha az Alkotmánybíróság a nemzetközi szerződést vagy annak valamely rendelkezését alkotmányellenesnek találja, a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály alkotmányellenességét állapítja meg.

4. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenességet megállapító határozatának a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségvállalására nincs hatása.

5. Az Alkotmánybíróság határozata folytán a jogalkotónak - szükség esetén az Alkotmány módosításával is - meg kell teremtenie a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját. Ennek megtörténteig az alkotmánybíróság a megsemmisítés időpontja tárgyában a határozathozatalt ésszerű határidőre felfüggesztheti.”

54/2004. (XII. 13.) AB határozat

(részben: az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án kelt bécsi egyezmény, valamint az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény kihirdetésével kapcsolatos problémákról)

"VI.2.3 pont: Az Alkotmány 7. §-ának (1) bekezdéséből az következik, hogy az állam nemcsak formálisan köteles eleget tenni a nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségeinek. Ennélfogva a nemzetközi jog szabályainak pusztán kihirdetése egyfelől nem elegendő, másfelől pedig az állam sem a kihirdetéssel összefüggő jogalkotás során, sem azt követően a belső jogba történő transzformálás alkalmával sem tehet olyan intézkedéseket, amelyek a nemzetközi szerződésekben foglalt elvek és követelmények hatályosulását lerontják, vagy azok normatív szabályok által körülhatárolt tartalmának érvényre jutásában torzulásokat okoznak.....

[...]

VII. 2.pont: [...]

Az Alkotmány 7. § (1) bekezdésében foglalt azon követelmény érvényesülését, amely a nemzetközi szerződés és belső jog összhangját kívánja meg, a nemzetközi szerződés kihirdetése teszi lehetővé. Az Alkotmány 7. § (1) bekezdése tartalmilag azt jelenti, hogy az Alkotmány összes további rendelkezésének betartásával kell az államnak azt a jogi környezetet megteremtenie, amely a nemzetközi szerződés szigorú szabályainak megfelelő gyakorlat kialakítására alkalmas.

[...]

A nemzetközi szerződéseknek az állam általi elfogadása a nemzetközi jog által védett értékek elismerését jelenti. Az államot ezeknek a határain belül illeti meg széles mérlegelési jog a tekintetben, hogy a belőlük fakadó jogok és kötelezettségek megsértésére vonatkozó tilalmakat az alaptörvény szabályainak figyelembe vételével jogrendjén belül miként érvényesíti. Az állam számára mindez azt a feladatot szabja, hogy a nemzetközi jog és a belső jog szabályait a jogalanyok számára összetartozó, ellentmondásmentes egységgé kovácsolja. Ebbe a rendszerbe a nemzetközi szerződés szelektív kihirdetése nem illeszthető be. Amennyiben a nemzetközi szerződések teljes tartalma nem válik hozzáférhetővé és kihirdetés folytán kötelező érvényűvé, a jogalkotás és a jogalkalmazás során nincs is mihez mérni a harmónia meglétét. Az összhangra vonatkozó alkotmányi követelményt mindenképp a belső jogalkotás számára előírásokat és korlátokat állító megismerhetőség teszi élővé, az állampolgárok számára pedig ez teszi lehetővé a jogkövető magatartás kialakítását, azaz végső soron ez garantálja a jogbiztonság követelményének megvalósulását.”

Nota bene! - Fontos fogalmak

jogképeség, cselekvőképesség, retorzió, represszália, permisszív szabály, imperatív norma, transzformálás, kihirdetés, *opinio iuris*, egyoldalú jogi aktus

Önellenőrző kérdések

Mi a különbség az állam és a nemzetközi szervezetek jogalanyisága között?

Mi az önsegély?

Kik közötti kapcsolatokat rendezik a nemzetközi jogszabályok?

A jogalany fogalma.

Ki lehet a nemzetközi jogban cselekvőképes?

A nemzetközi jog tipikus alanyai?

Mit jelent az objektív jellegű jogalanyiség?

Mondjon példát arra, milyen esetben nemzetközi jogalany az egyén!

Az emberiség milyen esetekben nemzetközi jogalany?

A nemzetközi jog kikényszerítése milyen formában történik?

A nemzetközi jog definíciója.

A nemzetközi jog és belső jog viszonyára vonatkozóan milyen elméletek alakultak ki?

Mi a monista elmélet?

Mit jelent a szupranacionalitás?

Mi a jogrendszer?

Melyek a nemzetközi jog forrásai a Nemzetközi Bíróság Statútuma szerint?

Minek minősülnek a megelőző bírói döntések és a kiváló jogtudósok véleményei a

Nemzetközi Bíróság Statútuma 38. cikke alapján?

Mi a szokásjog két eleme?

Mit jelent az *opinio juris*?

Milyen bizonyítékai lehetnek a szokásjog létezésének?

Hogyan tehető a nemzetközi szokásjog az állam belső jogának részévé?

Mondjon példát a szokásjog kodifikálására!

Mi a *soft law*?

Mi a különbség az autonóm és a nem autonóm egyoldalú aktusok között?

II. Modern nemzetközi jogrend és a szuverén államok együttműködése

A tananyag

- előadások (EA)
- Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások) Complex Kiadó, Budapest 2014. (a továbbiakban : Tankönyv) alábbiakban megjelölt részei
- egyes nemzetközi szerződések, ENSZ közgyűlési határozatok alább kiemelt részei (nem hivatalos szöveg!)

A témakör vázlata

1. A modern nemzetközi jogrend

- 1.1. Az államok együttműködésének kényszere.
- 1.2. A modern nemzetközi jogrend jellemzői.
- 1.3. A modern nemzetközi jogrend szerkezete, szintjei.

2. Az államok szuverenitása

- 2.1. A szuverenitás lényege
- 2.2. Az elv kialakulása a középkor óta (Machiavelli, Bodin, Grotius)
- 2.3. A szuverenitás hordozói
- 2.4. A szuverenitás külső és belső oldala
- 2.5. A szuverenitás tartalma, tartalmának változása
- 2.6. A szuverenitás a modern korban

3. Az államok szuverenitásának lényeges vonásai

- 3.1. Az államok jogi egyenlősége
- 3.2. Az államok joghatósága
- 3.3. A szuverenitás jogi korlátja: a nemzetközi kötelezettségek jóhiszemű teljesítésének elve
- 3.4. A szuverenitás védelme: a beavatkozás tilalma (ennek minősített formája, az erőszak tilalma)
- 3.5. A szuverenitás védelme: az állami immunitás

A témakör általános áttekintése

(a kötelező tananyag megjelölésével)

1. A modern nemzetközi jogrend (EA.)

- 1.1. Az államok együttműködésének kényszere.

Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2625. (XXV.) sz. határozata

Az államoknak kötelességük, hogy tekintet nélkül politikai, gazdasági és társadalmi rendszereikben levő különbségekre, együttműködjenek egymással a nemzetközi kapcsolatok különféle szféráiban, avégett, hogy fenntartsák a nemzetközi békét és biztonságot, valamint hogy előmozdítsák a nemzetközi gazdasági stabilitást és fejlődést, a nemzetek általános jólétét é az ilyen különbségeken alapuló hátrányos megkülönböztetéstől mentes nemzetközi együttműködést.

1.2. A modern nemzetközi jogrend jellemzői.

1.3. A modern nemzetközi jogrend szerkezete, szintjei.

2. Az államok szuverenitása

(EA., Tankönyv 91-98. o.)

2.1. A szuverenitás lényege

Egyesült Nemzetek Alapokmánya (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

2. cikk 1. A Szervezet valamennyi tag szuverén egyenlőségének elvén alapszik.

2.2. Az elv kialakulása a középkor óta (Machiavelli, Bodin, Grotius)

2.3. A szuverenitás hordozói

2.4. A szuverenitás külső és belső oldala

- a szuverenitás és az állam területi integritása
- a szuverenitás és az állami immunitás
- a szuverenitás és függetlenség

2.5. A szuverenitás tartalma, tartalmának változása

2.6. A szuverenitás a modern korban

3. Az államok szuverenitásának lényeges vonásai

(EA., Tankönyv 98-103. o., 243-271. o., 275-284. o., 723-749. o., 781-785. o.)

3.1. Az államok jogi egyenlősége

3.1.1. Az államok egyenlőségének tételes jogi alapjai

3.1.2. Az államok egyenlősége, mint jogi egyenlőség

3.1.3. Az államok egyenlősége, és a nagyhatalmak az ENSZ-ben - a BT állandó tagjainak többletjogai és többletkötelezettségei

3.1.4. Eltérő tagállami jogokat biztosító nemzetközi szervezetek

3.2. Az államok joghatósága

A joghatóság - általában

1. A joghatóság fogalma
2. A joghatóság formái:
 - *jogalkotási, jogalkalmazási és végrehajtási joghatóság*
 - *kizárólagos, kizárt, párhuzamos joghatóság*
3. A joghatóság szabályozási szintjei a jogban: *szakjogágak (belső jog), EU-jog, nemzetközi jog*
4. A nemzetközi jog szerepe a joghatóság szabályozásában

Példa: **Lotus ügy** (előadáson részletesen ismertetve)

2. Joghatóság a büntetőjogban

A büntető joghatóság alapjai a nemzetközi jogban:

- a.) a joghatóság alapját meghatározó lehetséges elvek – nemzetközi szerződés (NSZ) hiányában
 - a területi elv
 - aktív személyi (állampolgársági) elv
 - passzív személyi (állampolgársági) elv – *Cutting ügy (US v Mexico)*
 - védő elv (biztonsági elv vagy hatás-elv; az állam alapvető érdekeinek védelme) – *Pizzarusso ügy (USA, Supreme Court)*
 - az univerzalitás elve (*Eichmann ügy* röviden)
- b.) NSZ-ek (jelzésszinten említve, könyvre visszautalva)
 - A túszszedés elleni nemzetközi egyezmény (1979)
 - A genocídium egyezmény (1948)
 - A nemzetközileg védett személyek elleni bűncselekmények megelőzéséről és megbüntetéséről (1973)
 - A repülőgépek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről szóló 1963. évi tokiói egyezmény
 - A repülőgépek jogellenes hatalomba kerítésének kiküszöböléséről szóló 1970. évi hágai egyezmény
 - A polgári repülés biztonsága elleni jogellenes cselekmények kiküszöböléséről szóló 1971. évi montreáli egyezmény
 - 1951. évi SOFA egyezmény a NATO keretében (*Status of Forces Agreement*)

Utalás: a büntetőjogi joghatóság alapjai a magyar jogban (Btk. 3.§- 4.§) és az uniós jogban

3. Joghatóság a magánjogban és a gazdaság jogi szabályozásában

1. Jellemzők
 - Klasszikus magánjog: kollíziós jogi normák*
 - Gazdasági jog - problémás területek (extraterritorialitás kérdése):*
 - Versenyjog - pl. *ALCOA ügy (US, Supreme Court, 1945)*
 - Kereskedelmi korlátozások (embargó)

- Nemzetközi adózás

2. A nemzetközi jog lehetséges szerepe
3. A magánjogi joghatóság alapjai a magyar jogban és az uniós jogban

3.3. A szuverenitás jogi korlátja: a nemzetközi kötelezettségek jóhiszemű teljesítésének elve

Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2625. (XXV.) sz. határozata

Minden államnak kötelessége jóhiszeműen teljesíteni a nemzetközi jog általánosan elismert elvei és szabályai alapján érvényes nemzetközi egyezmények szerinti kötelezettségeit.

3.4. A szuverenitás védelme: a beavatkozás tilalma

3.4.1. A beavatkozás tilalmának kialakulása

3.4.2. Az állam belső joghatóságának körébe tartozó ügyek köre - beavatkozás tilalma és a szuverenitás elve

3.4.3. Az ENSZ beavatkozásának korlátai

Egyesült Nemzetek Alapokmánya (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

2. cikk 7. *A jelen Alapokmány egyetlen rendelkezése sem jogosítja fel az Egyesült Nemzeteket arra, hogy olyan ügyekben avatkozzanak, amelyek lényegileg valamely Állam belső joghatóságának körébe tartoznak és nem kötelezi a tagokat arra sem, hogy az ilyen ügyeket a jelen Alapokmánynak megfelelő rendezési eljárás alá bocsássák; ez az elv azonban a VII. fejezetben tárgyalta kényszerítő intézkedések alkalmazását semmiben sem érinti.*

3.4.4. A belügyek, az állam belső joghatóságába tartozó ügyek meghatározása

3.4.5. A megengedett beavatkozás esetei
nemzetközi szerződés megengedi
az állam kéri (beleegyezés)
végszükség
szükséghelyzet - humanitárius intervenció

3.4.6. A humanitárius intervenció kérdése

- humanitárius intervenció fogalma: egy vagy több állam vagy nemzetközi szervezet által végrehajtott fegyveres erőszak, egy másik állammal szemben azért, hogy megállítsák az ezen állam által véghezvitt tömeges és súlyos emberi jogi vagy humanitárius jogi jogsértéseket. A beavatkozást a célállam nem kéri, annak *ultima ratio* jellege van, a beavatkozóknak érdektelenül és a nemzetközi jog releváns szabályainak a betartásával kell eljárni.

- elhatárolása a humanitárius segítségnyújtástól

3.4.7. A beavatkozás tilalmának minősített formája – az erőszak tilalma
(EA., részletesen lásd II. félév)

3.5. A szuverenitás védelme: az állami immunitás

- 3.5.1. Az immunitás fogalma – joghatóság alóli mentesség, eljárásjogi természetű
- 3.5.2. Az állam fogalma az immunitással összefüggésben
- 3.5.3. Kivételek az állami immunitás alól
- 3.5.4. Az immunitásról való lemondás

Példa. *Az állam joghatóság alóli mentességének ügye* (Németország v. Olaszország, 2012. február 3.)

Nota bene! - Fontos fogalmak

szuverenitás; joghatóság; jogalkotási, jogalkalmazási és végrehajtási joghatóság; kizárólagos, kizárt, párhuzamos joghatóság; területi elv; aktív személyi elv; passzív személyi elv; immunitás; az önkorlátozás elmélete; nagyhatalom; Biztonsági Tanács; intervenció; Monroe-elv; belügy; egyenlőtlen szerződés; nemzetközi jogi szükséghelyzet; nemzetközi jogi végszükség; humanitárius beavatkozás; humanitárius segítségnyújtás; jogos önvédelem; agresszió.

Önellenőrző kérdések

Mikor kezdett kialakulni a szuverenitás fogalma?
Melyik a szuverenitás két oldala? Mi a különbség közöttük?
Mit jelent az állami immunitás?
Milyen jogokat foglal magában a szuverenitás? Mondjon példákat!
Rendelkezhet-e egy állam korlátlan szuverenitással? Válaszát indokolja!
Milyen kivételek vannak az egyenlőség elve alól?
Hogyan határozható meg az állam belső joghatóságába eső ügyek köre?
Mi a joghatóság?
Sorolja fel a joghatóság fajtáit!
Mennyiben szélesebb a joghatóság fogalma a nemzetközi jogban, mint a magyar belső jogban?
Mit jelent a passzív személyi elv?
A *Lotus* ügy jelentősége.
Soroljon fel öt nemzetközi szerződést, amely tartalmaz joghatósági klauzulát!
A Monroe-elv lényege.
Mikor megengedett a beavatkozás?
Mi a humanitárius intervenció?
Mi a különbség a humanitárius intervenció és a humanitárius segítségnyújtás között?
Mondjon példát olyan magatartásra, amely beleütközik az erőszak tilalmának elvébe!

III. A nemzetközi szerződések

A tananyag

- Előadások (EA)
- Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások) Complex Kiadó, Budapest 2014. (a továbbiakban : Tankönyv) alábbiakban megjelölt részei

A témakör általános áttekintése

(a kötelező tananyag megjelölésével)

(Rövidítések:

Tankönyv - Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások)Complex Kiadó, Budapest 2014.
EA - az előadás anyaga
BE-1969 - a Szerződések jogáról szóló 1969. évi Bécsi Egyezmény

1. A nemzetközi szerződésről általában

- 1.1 Nemzetközi szerződések-nemzetközi szokásjog-kapcsolódás (EA, Tankönyv 171-172. o.)
- 1.2 A nemzetközi szerződések jogának kodifikációja (EA, Tankönyv 173-174. o.)
- 1.3 A nemzetközi szerződés meghatározása, megnevezése (EA, Tankönyv 174-176. o.)

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

38. Cikk

1. A Bíróság, amelynek az a feladata, hogy az eléje terjesztett jogvitákat a nemzetközi jog alapján döntse el, eljárása során a következő forrásokat alkalmazza:

a) azokat az általános vagy különös nemzetközi egyezményeket, amelyek a vitában álló Államok által kifejezetten elismert jogszabályokat állapítanak meg;

[...]

BE-1969 2. cikk 1. bekezdés a. pont

a) a „szerződés” államok között írásban kötött és a nemzetközi jog által szabályozott megállapodást jelent, tekintet nélkül arra, hogy egyetlen, kettő vagy több, egymással kapcsolatos okmányba foglalták-e azt és függetlenül a megállapodás sajátos megnevezésétől;

2005. évi L. tv. a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról

2. § E törvény alkalmazásában

a) nemzetközi szerződés: más állammal vagy a nemzetközi jog szerződéskötési képességgel bíró egyéb alanyával kötött, a Magyar Köztársaság számára nemzetközi jogi jogokat és kötelezettségeket létesítő, módosító vagy megszüntető, a nemzetközi jog által szabályozott, bármilyen elnevezéssel vagy címmel rendelkező írásbeli megállapodás;

A szerződések jogáról szóló, 1969-es bécsi egyezmény 2. cikk 1. bekezdés a) pontja alá nem eső nemzetközi szerződések szabályozása a nemzetközi jogban.

BE-1969

3. Cikk Az egyezmény hatályán kívül eső nemzetközi megállapodások

Az a tény, hogy az egyezmény hatálya nem terjed ki az államok és a nemzetközi jog más alanyai közötti, vagy a nemzetközi jog ezen más alanyai közötti, illetve a nem írásos formában kötött nemzetközi megállapodásokra, nem érinti:

- a) az ilyen megállapodások jogi erejét;
- b) az egyezményben foglalt minden olyan szabálynak ezekre történő alkalmazását, amelyeknek a nemzetközi jog alapján az egyezménytől függetlenül alávetettek;
- c) az egyezmény alkalmazását az államok egymás közti viszonyában olyan nemzetközi megállapodások esetén, amelyeknek a nemzetközi jog más alanyai és részesei.

1.3.1. A nemzetközi szerződés elnevezései (EA)

- különböző elnevezések, és ezek tartalma: szerződés, egyezmény, megállapodás, nyilatkozat, jegyzőkönyv, alapokmány, akta, *charta*, *modus vivendi*, kompromisszum, konkordátum stb.
- az elnevezések utalhatnak a szerződés tartalmára is.

1.3.2. A nemzetközi szerződések osztályozása (EA)

- a) részes felek száma (univerzális, partikuláris, bilaterális)
- b) ügyintéző – normaalkotó
- c) normatív – konstitutív
- d) megkötés alapján: egyszerűsített formában – ünnepélyes formában
- e) részes felek jogalanyiséga szerint (államok, nemzetközi szervezetek, vegyes)

2. A szerződéskötési eljárás

(EA., Tankönyv 176-185. o.)

2.1. A nemzetközi szerződés megkötése

Alaptörvény

1. cikk [...]

(2) Az Országgyűlés

[...]

d) felhatalmazást ad a feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére;

9. cikk

(3) A köztársasági elnök

a) képviseli Magyarországot;

...

(4) A köztársasági elnök

a) az Országgyűlés felhatalmazása alapján elismeri a nemzetközi szerződés kötelező hatályát;

15. cikk (1) A Kormány a végrehajtó hatalom általános szerve, amelynek feladat- és hatásköre kiterjed mindarra, amit az Alaptörvény vagy jogszabály kifejezetten nem utal más szerv feladat- és hatáskörébe.

A megkötés folyamata:

2.1.1. Előzetes tárgyalások (Tankönyv 177-178. o.)

2.1.2. Meghatalmazás (Tankönyv 178. o.)

BE-1969

7. Cikk Meghatalmazás

1. Szerződés szövegének elfogadása vagy hitelesítése, illetve azon elismerés kifejezése szempontjából, hogy egy szerződés hatálya az államra nézve kötelező, valamely személy akkor tekintendő egy állam képviselőjének, ha:

a) megfelelő meghatalmazást mutat fel, vagy
b) az érintett államok gyakorlatából vagy egyéb körülményekből kitűnik, hogy az volt a szándékuk, hogy az illető személyt úgy vegyék figyelembe, mint aki ebből a célból az állam képviselője, külön meghatalmazás nélkül is.

2. Funkciójuknál fogva és anélkül, hogy meghatalmazást mutatnának fel, a következők tekintendők államuk képviselőjének:

a) államfők, kormányfők és külügyminiszterek, minden olyan cselekmény véghezvitele céljából, amely szerződés kötésére vonatkozik;
b) diplomáciai képviseletek vezetői, a küldő és a fogadó állam közötti szerződés szövegének elfogadása céljából;
c) az államoknak egy nemzetközi konferenciára vagy valamely nemzetközi szervezetbe, vagy annak valamely szervébe küldött képviselői a szerződés szövegének az adott konferencián, szervezetben vagy szervben való elfogadása céljából.

8. Cikk Meghatalmazás nélkül véghezvitt cselekmény utólagos megerősítése

Annak a személynek a szerződéskötésre vonatkozó cselekménye, aki a 7. Cikk alapján nem tekinthető valamely állam ebből a célból meghatalmazott képviselőjének, joghatás nélküli, kivéve, ha azt az illető állam utólag megerősíti.

2.1.3. Tárgyalások (Tankönyv 179-181. o.)

BE-1969

9. Cikk A szöveg elfogadása

1. A szerződés szövegének elfogadása a létrehozásban résztvevő összes állam egyetértésével történik, kivéve a második bekezdésben foglaltakat.

2. Nemzetközi konferencián a szerződés szövegének elfogadása a jelenlevő és szavazó államok kétharmados szavazatával történik, kivéve, ha ugyanezzel a többséggel úgy határoznak, hogy eltérő szabályt alkalmaznak.

2.1.4. Parafálás (Tankönyv 181. o.)

BE-1969

10. Cikk A szöveg hitelesítése

Valamely szerződés szövege hitelessé és véglegessé válik:

a) ha a szövegben előírt eljárást vagy azt az eljárást, amelyben a szerződés létrehozásában részt vevő államok megállapodtak, teljesítik, vagy
b) ilyen eljárás hiánya esetén az azon államok képviselőinek aláírása, „ad referendum” történő aláírása vagy parafálása által, amelyek a szerződés szövegében vagy valamely konferenciának a szöveget magában foglaló záróokmányában szerepelnek.

2005. évi L. tv. a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról

A nemzetközi szerződés létrehozása és szövegének végleges megállapítása

5. § (1) A miniszterelnök a miniszter¹ és a külügyminiszter együttes előterjesztése alapján ad felhatalmazást nemzetközi szerződés létrehozására, továbbá határoz a tárgyalásokkal megbízott személy (küldöttség) kijelöléséről és feladatairól.

(2) A Kormány - kivételesen indokolt esetben, a Kormány két ülése között a miniszterelnök - a miniszter és a külügyminiszter együttes előterjesztése alapján felhatalmazást ad a nemzetközi szerződés szövegének végleges megállapítására, továbbá határoz az ennek során eljáró személy (küldöttség) kijelöléséről és feladatairól, valamint a szerződés és a belső jog összhangjának megteremtéséhez szükséges feladatokról.

(3) Ha a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, az Országgyűlés illetékes bizottságának meg kell küldeni a szerződés szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló határozatot.

6. § (1) A nemzetközi szerződés létrehozásában, illetőleg a szerződés szövegének végleges megállapítása során eljáró személy (küldöttség) meghatalmazását a külügyminiszter okirattal tanúsítja.

(2) Nincs szüksége meghatalmazási okira

a) a köztársasági elnöknek, a miniszterelnöknek és a külügyminiszternek a nemzetközi szerződés létrehozására, továbbá a szerződés szövegének végleges megállapítására irányuló, valamint a szerződés kötelező hatályának elismerésével összefüggő cselekmények elvégzéséhez;

b) a Magyar Köztársaság diplomáciai képviselte vezetőjének a fogadó állammal, illetőleg a nemzetközi szervezethez akkreditált állandó képviselőjének a nemzetközi szervezet keretében megkötendő nemzetközi szerződés létrehozására, továbbá szövegének végleges megállapítására irányuló cselekmények elvégzéséhez.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak nem érintik a nemzetközi szerződés létrehozásához és szövegének végleges megállapításához szükséges előzetes felhatalmazás megszerzésének kötelezettségét.

2.1.5. A kötelezőként elismerés módozatai (Tankönyv 181-183. o.)

- aláírás,
- szerződést létrehozó okiratok kicserélése (okiratcsere)
- megerősítés,
- elfogadás,
- jóváhagyás vagy csatlakozás
 - nemzetközi szerződésekhez való csatlakozás
 - a csatlakozási feltételek: objektív és szubjektív feltételek
 - **objektív** feltételek: részvétel más korábbi szerződésben, speciális földrajzi helyzet, etnikai hovatartozás, háborúban való részvétel vagy semlegesség ténye, tagság valamely nemzetközi szervezetben
 - **szubjektív** feltételek: meghívás, csatlakozás engedélyezése
- a felek megállapodása szerinti bármely más módon.

BE-1969

11. Cikk A szerződés kötelező hatálya elismerésének módozatai

Annak elismerését, hogy egy szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, valamely állam kifejezheti aláírás, szerződést létrehozó okiratok kicserélése, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás által, illetve a felek megállapodása szerinti bármely más módon.

¹ Értsd: a tárgy szerint illetékes miniszter.

12. Cikk A szerződés kötelező hatályának elismerése aláírás útján

1. Annak elismerését, hogy egy szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, valamely állam képviselője aláírásával akkor juttatja kifejezésre, ha

- a) a szerződés úgy rendelkezik, hogy az aláírás ilyen hatással jár;
- b) egyéb úton megállapítható, hogy a tárgyaló államok megegyeztek abban, hogy az aláírás ilyen hatással jár; vagy
- c) az állam azon szándéka, hogy az aláírásnak ilyen hatást tulajdonít, kitűnik képviselőjének a meghatalmazásából, vagy azt kifejezésre juttatta a tárgyalás alatt.

2. Az 1. bekezdés alkalmazási körében:

- a) a szöveg parafálása a szerződés aláírását valósítja meg, ha megállapítható, hogy a tárgyaló államok így egyeztek meg;
- b) ha valamely képviselő a szerződést „ad referendum” írja alá, s azt az állama megerősíti, ez a szerződés teljes hatályú aláírását valósítja meg.

13. Cikk Szerződés kötelező hatályának elismerése szerződést létrehozó okiratok kicserélése útján

Az államok által okiratcserével létrehozott szerződés reájuk nézve kötelező hatályának elismerése az ilyen okiratok kicserélésével akkor jön létre, ha

- a) az okiratok úgy rendelkeznek, hogy kicserélésük ezt a hatást eredményezi, vagy
- b) egyéb úton megállapítható, hogy az érintett államok megegyeztek abban, hogy az okiratok kicserélése ezzel a hatással jár.

14. Cikk Szerződés kötelező hatályának elismerése megerősítés, elfogadás és jóváhagyás útján

1. Annak elismerését, hogy egy szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, valamely állam megerősítés útján juttatja kifejezésre, ha

- a) a szerződés rendelkezik arról, hogy az ilyen elismerés megerősítés útján jusson kifejezésre;
- b) egyéb úton megállapítható, hogy a tárgyaló államok megegyeztek a megerősítés szükségességében;
- c) az állam képviselője a szerződést a megerősítés fenntartásával írta alá; vagy
- d) az állam azon szándéka, hogy a szerződést a megerősítés fenntartásával írja alá kitűnik képviselőjének meghatalmazásából vagy kifejezésre jutott a tárgyalás alatt.

2. Annak elismerését, hogy egy szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, valamely állam a megerősítés esetére alkalmazott feltételekhez hasonló módon fejezi ki elfogadás vagy jóváhagyás által.

15. Cikk Szerződés kötelező hatályának elismerése csatlakozás útján

Annak elismerését, hogy egy szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, valamely állam csatlakozás útján juttatja kifejezésre, ha

- a) a szerződés rendelkezik arról, hogy ezt az elismerést az illető állam csatlakozás útján kifejezheti;
- b) egyéb úton megállapítható, hogy a tárgyaló államok megegyeztek abban, hogy ezt az elismerést az érintett állam csatlakozás útján kifejezheti; vagy
- c) utólagosan minden részes fél megállapodott abban, hogy ezt az elismerést az érintett állam csatlakozás útján kifejezheti.

16. Cikk Megerősítő, elfogadási, jóváhagyási és csatlakozási okiratok kicserélése vagy letétbe helyezése

Ha a szerződés másként nem rendelkezik, a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási és csatlakozási okiratoknak

- a) a szerződő államok közötti kicserélése;
- b) a letéteményesnél történő letétbe helyezése; vagy
- c) ezeknek a szerződő államokkal, illetve a letéteménnyel való közlése azt jelenti, hogy a szerződést az állam magára nézve kötelező hatályúnak ismeri el.

17. Cikk A szerződés valamely része kötelező hatályának elismerése, és az eltérő rendelkezések közötti választás

1. A 19-23-ig terjedő Cikkék érintése nélkül, valamely állam részéről annak elismerése, hogy a szerződés valamely része reá nézve kötelező hatállyal bír, csak akkor hatályos, ha a szerződés ezt megengedi vagy a többi szerződő állam ezzel egyetért.

2. Valamely állam részéről egy olyan szerződés kötelező hatályának elismerése, amely eltérő rendelkezések között választást enged, csak akkor hatályos, ha tisztázott, hogy ezen rendelkezések melyikére vonatkozik az elismerés.

2005. évi L. tv. a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról

Felhatalmazás nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére

7. § (1) A nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében

a) a Magyar Köztársaság külkapcsolatai szempontjából kiemelkedő fontosságú nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó nemzetközi szerződés esetében a Kormány erre felhatalmazást ad.

(2) A nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazást a nemzetközi szerződést kihirdető törvény vagy kormányrendelet (a továbbiakban: kihirdető jogszabály) tartalmazza.

(3) A nemzetközi szerződés a Magyar Köztársaság külkapcsolatai szempontjából kiemelkedő fontosságú, ha az

a) olyan tárgykört érint, amelyről az Alkotmány szerint minősített többséggel elfogadott vagy egyéb törvény rendelkezik,

b) az alapvető jogok és köteleességek tartalmának meghatározását és érvényesülésének lényeges biztosítékait érinti,

c) hatályos törvénnyel ellentétes rendelkezést tartalmaz,

d) a Magyar Köztársaság joghatósága alá tartozó személyek jogait és kötelezettségeit közvetlenül szabályozza, vagy

e) az Országgyűlés hatáskörébe tartozó egyéb kérdést érint.

(4) Ha a nemzetközi szerződés úgy rendelkezik, hogy kötelező hatályának elismerésére kötelezettséget elhárító nyilatkozat mellőzésével kerül sor, a mellőzésről az (1)-(3) bekezdések megfelelő alkalmazásával az Országgyűlés, illetve a Kormány dönt.

A nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazást követő eljárás

8. § (1) A nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére a külügyminiszter - a kihirdető jogszabály elfogadását követően haladéktalanul - előterjesztést tesz a köztársasági elnöknek, ha a kötelező hatály elismerésére az Országgyűlés adott felhatalmazást, vagy ha a szerződésből következően az államfőnek kell elismernie, hogy a szerződés a részes államokra nézve kötelező hatállyal bír.

(2) A köztársasági elnök az (1) bekezdés szerinti előterjesztés kézhezvételétől számított tizenöt napon belül - ha a nemzetközi szerződést törvény hirdeti ki, annak aláírásával egyidejűleg - a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismeréséről okiratot állít ki, amelynek kicseréléséről vagy letétbe helyezéséről a külügyminiszter útján haladéktalanul gondoskodik.

(3) Ha a köztársasági elnök az (1) bekezdés szerinti nemzetközi szerződést vagy annak valamely rendelkezését alkotmányellenesnek tartja, az okirat kiállítását megelőzően az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény szerint a nemzetközi szerződés alkotmányosságának előzetes vizsgálatát kezdeményezheti. Ha az Alkotmánybíróság a nemzetközi szerződést alkotmányosnak találja, a köztársasági elnök az erről szóló határozat kézhezvételétől számított öt napon belül - ha a nemzetközi szerződést törvény hirdeti ki, annak aláírásával egyidejűleg - állítja ki a (2) bekezdés szerinti okiratot.

(4) Az (1) bekezdésben nem említett nemzetközi szerződések kötelező hatályát okirat kiállításával és annak kicserélésével vagy letétbe helyezésével, illetve a szerződésben meghatározott más módon a Kormány a külügyminiszter útján ismeri el. Ha a szerződésből következően a kormányfőnek kell elismernie, hogy a szerződés a részes államokra nézve kötelező hatállyal bír, az okiratot a miniszterelnök állítja ki, annak kicseréléséről vagy letétbe helyezéséről a Kormány a külügyminiszter útján haladéktalanul gondoskodik.

- (5) A külügyminiszter veszi át a nemzetközi szerződésben részes másik (többi) szerződő félnek a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésével kapcsolatos okiratait vagy értesítéseit.
- (6) A nemzetközi szerződés hatálybalépését követően a külügyminiszter haladéktalanul gondoskodik az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. Cikke szerinti nyilvántartásba vételről.
- (7) Ha többoldalú nemzetközi szerződés a Magyar Köztársaság Kormányát jelöli ki letétmentesnek, az ezzel összefüggő feladatokat a külügyminiszter látja el.
- (8) A külügyminiszter a (4)-(7) bekezdés alapján végzett cselekményeiről tájékoztatja a minisztert.

2.1.6. Beiktatás

BE-1969

80. Cikk - A szerződések beiktatása és közzététele

1. A szerződéseket hatálybalépésük után az Egyesült Nemzetek Titkárságához - az esettől függően - beiktatás vagy letétbe helyezés és nyilvántartásba vétel, valamint közzététel céljából továbbítani kell. [...]

A szerződés beiktatásának joghatása- EA és Tankönyv (185.o.)

3. A nemzetközi szerződés hatálya és a harmadik államok helyzete

(EA., Tankönyv 185-187. o.)

3.1. Időbeli hatály

BE-1969

28. Cikk A szerződések visszaható erejének kizárása

Amennyiben a szerződésből eltérő szándék nem tűnik ki és ilyen szándék más módon sem állapítható meg, a részes felet nem kötik a szerződés rendelkezései olyan cselekmények és olyan tények vagy helyzetek tekintetében, amelyek akkor mentek végbe, illetve akkor szűntek meg, mielőtt a szerződés erre a félre nézve hatályba lépett volna.

3.2. Területi hatály

BE-1969

29. Cikk A szerződések területi hatálya

Amennyiben a szerződésből eltérő szándék nem tűnik ki és ilyen szándék más módon sem állapítható meg, a szerződés mindegyik részes felet teljes területére nézve kötelezi.

A nemzetközi szerződések területi hatálya sajátos problémákat vet fel az államok tengerentúli területeinél, az államterületnek nem minősülő területeknél, illetve korábban a gyarmatoknál, ld. EA.

3.4. Tárgyi hatály- a nemzetközi szerződés rendelkezései szerint

3.5. Személyi hatály

BE-1969

Szerződések és harmadik állam

34. Cikk Harmadik államra vonatkozó általános szabály

A szerződés harmadik állam számára - annak beleegyezése nélkül - sem kötelezettségeket, sem jogokat nem hoz létre.

35. Cikk Harmadik állam számára kötelezettségeket megállapító szerződések

Harmadik állam számára a szerződés valamely rendelkezése csak akkor teremt kötelezettséget, ha a szerződésben részes felek szándéka arra irányul, hogy a rendelkezés kötelezettséget állapítson meg és a harmadik állam ezt a kötelezettséget kifejezetten, írásban elfogadja.

36. Cikk Harmadik állam számára jogokat megállapító szerződések

1. A szerződés valamely rendelkezése harmadik állam számára akkor teremt jogokat, ha a részes felek szándéka arra irányul, hogy e rendelkezéssel a harmadik államnak, vagy államok csoportjának, amelyhez a harmadik állam tartozik, vagy valamennyi államnak e jogokat megadják és a harmadik állam ebbe beleegyezik. A harmadik állam beleegyezését mindaddig vélelmezni kell, amíg az ellenkezője nem tűnik ki, feltéve, hogy a szerződés másképpen nem rendelkezik.
2. Annak az államnak, amely az 1. bekezdésnek megfelelő jogával él, e jogot olyan feltételek mellett kell gyakorolnia, ahogy azt a szerződés előírja, vagy ahogy ezt a szerződéssel összhangban megállapították.

37. Cikk Harmadik állam kötelezettségeinek vagy jogainak visszavonása vagy megváltoztatása

1. Ha a 35. Cikknek megfelelően harmadik állam számára kötelezettség keletkezett, e kötelezettséget csak a szerződésben részes felek és a harmadik állam beleegyezésével lehet visszavonni vagy megváltoztatni, kivéve, ha megállapítható, hogy másképpen állapodtak meg.
2. Ha a 36. Cikknek megfelelően harmadik állam számára jog keletkezett, e jogot a felek nem vonhatják vissza vagy változtathatják meg, ha megállapítható, hogy a szándék arra irányult, hogy e jogot a harmadik állam beleegyezése nélkül ne lehessen visszavonni vagy megváltoztatni.

38. Cikk A szerződés azon szabályai, amelyek a harmadik államra nemzetközi szokás útján válnak kötelezővé

A 34-37. Cikk nem zárják ki azt, hogy valamely a szerződésben lefektetett szabály a harmadik államra nézve, mint a nemzetközi jognak ilyenként elismert szokásszabálya érvényesüljön.

4. A nemzetközi szerződéshez fűzött fenntartások

(EA, Tankönyv 187-191.o.)

4.1. a fenntartás fogalma (Tankönyv 187-188. o.)

4.2. a fenntartásokkal kapcsolatos állami gyakorlatok

- az abszolút integritás elve (szerződés integritásának elve)

- a Bécsi Egyezmény gyakorlata (Tankönyv 188-191.o.)

BE-1969 2. cikk 1. bekezdés d. pont

d) a „fenntartás” olyan bárhogyan fogalmazott és nevezett egyoldalú nyilatkozat, amellyel valamely állam egy szerződés aláírása, megerősítése, elfogadása, jóváhagyása, vagy ahhoz történő csatlakozása során kifejezésre juttatja, hogy a szerződés bizonyos rendelkezéseinek jogi hatályát a reá való alkalmazásban kizárni vagy módosítani óhajtja;

[...]

19. Cikk Fenntartások megtétele

Az állam a szerződés aláírása, megerősítése, elfogadása, jóváhagyása vagy az ahhoz való csatlakozás alkalmával fenntartásokat tehet, kivéve ha:

a) a szerződés tiltja fenntartások megtételét;

b) a szerződés úgy rendelkezik, hogy csak meghatározott fenntartások tehetők és a kérdéses fenntartások nincsenek ezek között; vagy

c) az a) és b) pontokba nem tartozó esetekben a fenntartás összeegyeztethetetlen a szerződés tárgyával és céljával.

20. Cikk Fenntartások elfogadása és a fenntartásokkal szembeni kifogások

1. Egy szerződés által kifejezetten engedélyezett fenntartás nem szorul a többi szerződő állam utólagos elfogadására, amennyiben a szerződés másként nem rendelkezik.
2. Amennyiben a tárgyaló államok korlátozott számából és a szerződés tárgyából és céljából az tűnik ki, hogy a szerződés valamennyi részes fél közötti teljes körű alkalmazása minden egyes részes fél számára lényeges előfeltétele a szerződés reá nézve kötelező hatálya elismerésének, a fenntartáshoz az szükséges, hogy azt valamennyi részes fél elfogadja.
3. Ha a szerződés egy nemzetközi szervezet alapító okmánya és amennyiben e szerződés másként nem rendelkezik, a fenntartás ezen szervezet illetékes szervének elfogadására szorul.
4. Az előző bekezdés alá nem tartozó esetekben és amennyiben a szerződés másként nem rendelkezik:
 - a) a fenntartás elfogadása valamely más szerződő állam részéről a fenntartást tevő államot ezen másik állammal való kapcsolatában a szerződésben részes féllé teszi, amint e szerződés ezen államok tekintetében hatályba lép;
 - b) a fenntartással szemben valamely szerződő állam által emelt kifogás nem akadályozza meg a szerződés hatályba lépését a kifogást tevő és a fenntartást tevő állam között, kivéve, ha a kifogást tevő állam ezzel ellentétes szándékát határozottan kifejezésre juttatta;
 - c) az olyan aktus, amellyel valamely állam elismeri azt, hogy a szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír és amely fenntartást tartalmaz, akkor hatályos, mihamar a többi szerződő állam közül legalább egy elfogadta a fenntartást.
5. A 2. és 4. bekezdés alkalmazásánál - amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik - a fenntartás akkor tekintendő valamely állam által elfogadottnak, ha utóbbi a fenntartással szemben 12 hónap elteltével nem tesz kifogást, azt követően, hogy arról értesítést kapott, vagy abban az időpontban, amikor magára nézve kötelezőnek ismerte el a szerződést, ha ez az időpont a későbbi.

21. Cikk A fenntartások és a fenntartásokkal szembeni kifogások joghatásai

1. Egy másik szerződő fél viszonylatában, a 19., 20. és 23. Cikknek megfelelően tett fenntartás:
 - a) a fenntartásban előírt mértékben módosítja a fenntartást tevő államnak a másik féllel való viszonyában a szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyekre a fenntartás vonatkozik; és
 - b) ugyanebben a mértékben módosítja ezeket a rendelkezéseket, a másik félnek a fenntartást tevő állammal való viszonyában.
2. A fenntartás a többi részes fél egymás közötti viszonyában nem módosítja a szerződés rendelkezéseit.
3. Ha a fenntartással szemben kifogást tevő állam nem ellenezte, hogy közte és a fenntartást tevő állam között a szerződés hatályba lépjen, azok a rendelkezések, amelyekre a fenntartás vonatkozik, a két állam között a fenntartás mértékéig nem alkalmazandók.

22. Cikk A fenntartások és a fenntartásokkal szemben emelt kifogások visszavonása

1. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a fenntartás bármely időpontban visszavonható anélkül, hogy ehhez annak az államnak a hozzájárulása szükséges lenne, amely a fenntartást elfogadta.
2. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a fenntartással szemben emelt kifogás bármely időpontban visszavonható.
3. Amennyiben a szerződés másként nem rendelkezik, vagy nem történt más megoldás:
 - a) a fenntartás visszavonása csak akkor válik hatályossá egy másik szerződő állam viszonylatában, amikor ezen állam erről értesült;
 - b) a fenntartással szemben emelt kifogás visszavonása csak akkor válik hatályossá, ha a fenntartást tevő állam értesült a visszavonásról.

23. Cikk A fenntartásokkal kapcsolatos eljárás

1. A fenntartást, a fenntartás kifejezett elfogadását, és a fenntartással szemben emelt kifogást írásban kell megtenni és közölni kell a szerződő államokkal és minden más olyan állammal, amely jogosult a szerződésben részes féllé válni.
2. Valamely megerősítésre, elfogadásra vagy jóváhagyásra szoruló szerződés aláírása alkalmával tett fenntartást a fenntartást tevő államnak formálisan meg kell erősítenie, abban az időpontban, amikor a szerződést magára nézve kötelező hatályúnak ismeri el. Ilyen esetben úgy kell tekinteni, hogy a fenntartást annak megerősítése időpontjában tették.
3. Egy fenntartás kifejezett elfogadása vagy egy fenntartással szemben emelt kifogás, ha ezek a fenntartás megerősítését megelőzték, nem szorulnak megerősítésre.
4. A fenntartás, vagy egy fenntartással szemben emelt kifogás visszavonását írásban kell megtenni.

5. A nemzetközi szerződés alkalmazása (EA., Tankönyv 191-199. o.)

5.1 A nemzetközi szerződés végrehajtása (EA)

5.1.1 *Pacta sunt servanda*

BE-1969

26. Cikk *Pacta sunt servanda*

Minden hatályos szerződés kötelezi a részes feleket és a szerződést jóhiszeműen kell végrehajtaniok.

27. Cikk *A belső jog és a szerződések betartása*

Egyetlen részes fél sem hivatkozhat belső jogának rendelkezéseire annak igazolásául, hogy elmulasztotta a szerződést teljesíteni. Ez a szabály nem érinti a 46. Cikket.

5.1.2. Jogi megoldások normakonfliktus feloldására

- Lex specialis derogat legi generali
- Lex posterior derogat legi anteriori
- jus cogens és alapjogvédelem problematikája

5.1.3. A hatályba nem lépett nemzetközi szerződés joghatása, és ideiglenes alkalmazása (EA)

BE-1969

18. Cikk *A szerződés tárgyának és céljának a hatályba lépés előtti meghiúsításától való tartózkodás kötelezettsége*

Az állam tartózkodni köteles azoktól a cselekményektől, amelyek meghiúsítanák a szerződés tárgyát és célját, midőn

- a) megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás fenntartásával írta alá a szerződést vagy cserélte ki a szerződést létrehozó okiratokat, mindaddig, amíg nem válik nyilvánvalóvá az a szándéka, hogy a szerződésnek nem válik részesévé, vagy
- b) kifejezte azt, hogy a szerződés reá nézve kötelező hatályát elismeri, mindaddig, amíg a szerződés hatályba nem lép, és feltéve, hogy e hatályba lépést indokolatlanul nem késleltetik.

25. Cikk *Ideiglenes alkalmazás*

1. A szerződést vagy a szerződés egy részét, hatályba lépéséig ideiglenesen kell alkalmazni, ha:
 - a) a szerződés maga így rendelkezik; vagy
 - b) a tárgyaló államok más módon így állapodtak meg.

2. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik vagy a tárgyaló államok másképpen nem állapodtak meg, valamely állam vonatkozásában a szerződés vagy a szerződés egy részének ideiglenes alkalmazása megszűnik, ha ez az állam a többi államot, amelyek között a szerződést ideiglenesen alkalmazzák, értesíti arról a szándékáról, hogy nem kíván a szerződésben részes félle válni.

2005. évi L. tv. a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról

A nemzetközi szerződés ideiglenes alkalmazása

11. § (1) A nemzetközi szerződést vagy annak meghatározott részét - a szerződés rendelkezéseinek megfelelően, annak hatálybalépéséig - ideiglenesen alkalmazni lehet, ha a szerződés kötelező hatályának elismerésére felhatalmazást adó szerv a szerződés ideiglenes alkalmazását a kihirdető jogszabályban jóváhagyja.

(2) E törvény 10. § (3)-(6) bekezdéseit a szerződések ideiglenes alkalmazására is megfelelően alkalmazni kell.

(3) A kihirdető jogszabálynak úgy kell rendelkeznie, hogy a szerződés ideiglenes alkalmazása megszűnik, és a jogszabálynak az ideiglenes alkalmazásról szóló rendelkezései hatályukat veszítik, ha a külügyminiszter a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozatával megállapítja, hogy

a) a nemzetközi szerződés a Magyar Köztársaság tekintetében hatályba lépett, vagy
b) kétoldalú nemzetközi szerződés esetében a másik szerződő fél arról értesítette a Magyar Köztársaságot, hogy nem kíván a szerződésben részes félle válni.

(4) Többoldalú nemzetközi szerződés esetében a kihirdető jogszabálynak úgy kell rendelkeznie, hogy az adott állam vonatkozásában a szerződés ideiglenes alkalmazása megszűnik, ha a külügyminiszter a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozatával megállapítja, hogy az adott állam arról értesítette a Magyar Köztársaságot, hogy nem kíván a szerződésben részes félle válni.

5.2 A nemzetközi szerződés értelmezése (Tankönyv 191-197. o.)

5.2.1 A szerződésértelmezés módszerei

- A szerződésértelmezés elvei

- A nemzetközi szerződés értelmezésének eszközei:

nyelvtani, logikai, gyakorlati, történeti, rendszertani, teleologikus.

5.2.2 A nemzetközi szerződés értelmezése jogalanyok szerint

- Jogalkotói értelmezés: autentikus (hiteles) értelmezés, partikuláris értelmezés, egyoldalú értelmezés

- Jogalkalmazói értelmezés: bírói-nem bírói értelmezés

- Doktrinális értelmezés

5.2.3 A nemzetközi szerződés értelmezésének terjedelme (EA)

megállapító - megszorító - kiterjesztő értelmezés (különbségek - analógia)

BE-1969

A szerződések értelmezése

31. Cikk Az értelmezés általános szabályai

1. A szerződést jóhiszeműen, kifejezéseinek szövegösszefüggésükben szokásos értelme szerint valamint tárgya és célja figyelembevételével kell értelmezni.

2. A szerződés értelmezése céljából a szerződésnek a bevezető részt és a mellékleteit is magában foglaló szövegén túl a szövegösszefüggésbe tartozónak kell tekinteni:

a) bármely, a szerződéssel összefüggő olyan megállapodást, amely valamennyi részes fél között a szerződés megkötésével kapcsolatban jött létre;

b) bármely okmányt, amelyet egy vagy több részes fél készített a szerződés megkötésével kapcsolatban és amelyet a többi részes fél a szerződésre vonatkozó okmánynak ismer el.

3. A szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni:

- a) a részes felek között a szerződés értelmezésére vagy rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozóan létrejött bármely utólagos megállapodást;
 - b) a szerződés alkalmazása során utólag kialakult olyan gyakorlatot, amely a szerződés értelmezését illetően a részes felek megegyezését jelenti;
 - c) a nemzetközi jognak a részes felek viszonyában alkalmazható bármely idevonatkozó szabályát.
4. Valamely kifejezésnek különleges értelmet kell adni, ha megállapítható, hogy a részes feleknek ez volt a szándékuk.

32. Cikk Az értelmezés kiegészítő eszközei

Igénybe lehet venni az értelmezés kiegészítő eszközeit - ideértve a szerződést előkészítő munkálatokat és megkötésének körülményeit is - annak érdekében, hogy a 31. Cikk alkalmazása folytán kapott értelem megerősítést nyerjen, vagy hogy az értelem megállapítható legyen abban az esetben, ha a 31. Cikk szerinti értelmezés:

- a) félreérthető vagy homályos értelemhez, vagy
- b) olyan eredményre vezetett, amely nyilvánvalóan képtelen vagy ésszerűtlen.

33. Cikk Két vagy több nyelven hitelesített szerződés értelmezése

- 1. Ha a szerződést két vagy több nyelven hitelesítették, mindegyik nyelvű szöveg egyaránt hiteles, feltéve, hogy a szerződés másképpen nem rendelkezik, vagy a felek nem állapodnak meg abban, hogy eltérés esetén egy meghatározott szöveg lesz az irányadó.
- 2. A szerződés szövegének olyan nyelven készült változata, amely nyelven a szöveget nem hitelesítették, csak akkor tekintendő hiteles szövegnek, ha a szerződés így rendelkezik, vagy a felek így állapodtak meg.
- 3. A szerződés kifejezéseit mindegyik hiteles szövegben azonos értelműnek kell vélelmezni.
- 4. Ha a hiteles szöveg összehasonlítása során olyan értelemkülönbségek derülnek ki, amelyek a 31. és 32. Cikk alkalmazásával nem küszöbölhetők ki, akkor azt az értelmet kell - a szerződés tárgyát és célját figyelembe véve - elfogadni, amely a szövegek közti ellentéteket a legjobban összeegyezteti, kivéve, ha az 1. bekezdésnek megfelelően egy meghatározott szöveget kell irányadónak venni.

5.3. A nemzetközi szerződés módosítása, a nemzetközi szerződések megváltoztatása (Tankönyv 197-198. o.)

2005. évi L. tv. a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról

2. § E törvény alkalmazásában

g) nemzetközi szerződés módosítása: olyan nemzetközi szerződés tartalmának megváltoztatása, hatályának kiterjesztése vagy korlátozása, amelyet a Magyar Köztársaság magára nézve kötelezőnek ismert el.

[...]

A nemzetközi szerződés módosítása, megszüntetése, felmondása és az abból való kilépés

12. § A 4-10. § rendelkezéseit a nemzetközi szerződés módosítására, megszüntetésére, felmondására vagy az abból való kilépésre megfelelően kell alkalmazni.

BE-1969

39. Cikk A szerződések módosításának általános szabálya

A szerződés a részes felek közötti megállapodással módosítható. A II. részben foglalt szabályok az ilyen megállapodásra is vonatkoznak, kivéve, ha a szerződés másképpen rendelkezik.

40. Cikk Többoldalú szerződések módosítása

1. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a többoldalú szerződések módosítására a következő bekezdések az irányadók.

2. Azokat a javaslatokat, amelyek a többoldalú szerződések valamennyi részes fél közötti módosítására irányulnak, közölni kell valamennyi szerződő állammal, amelyek mindegyikének joga van részt venni:
- a) abban a döntésben, hogy milyen lépéseket tegyenek a javaslattal kapcsolatban;
 - b) a szerződés módosításáról szóló bármely megállapodás megtárgyalásában és megkötésében.
3. Minden olyan államnak, amelynek joga van ahhoz, hogy a szerződésben részes fél legyen, joga van ahhoz is, hogy a módosított szerződésben részes féllé váljon.
4. A módosító megállapodás nem köti azt az államot, amely a szerződésben már részes fél, de nem vált a módosító megállapodásban részes féllé; a 30. Cikk 4. bekezdésének b) pontját az ilyen állam tekintetében is alkalmazni kell.
5. Azt az államot, amely a módosított megállapodás hatálybalépése után vált a szerződésben részes féllé és amennyiben ez az állam eltérő szándékot nem fejezett ki:
- a) a módosított szerződésben részes félnek kell tekinteni és
 - b) annak a szerződésben részes félnek a viszonylatában, amelyet a módosító megállapodás nem köt, a nem módosított szerződésben részes félnek kell tekinteni.

41. Cikk A többoldalú szerződéseknek csak bizonyos részes felek közötti megváltoztatásáról szóló megállapodások

1. A többoldalú szerződésben részes két vagy több fél a szerződésnek csak közöttük történő megváltoztatásáról szóló megállapodást akkor köthet, ha:
- a) a szerződés ilyen megváltoztatás lehetőségét előírja; vagy
 - b) a kérdéses megváltoztatást a szerződés nem tiltja meg és az:
 - (i) nem érinti a többi részes félnek a szerződésből fakadó jogai gyakorlását vagy kötelezettségei teljesítését;
 - (ii) nem vonatkozik olyan rendelkezésre, amelytől való eltérés összeegyeztethetetlen a szerződés mint egész tárgyának és céljának eredményes megvalósulásával.
2. Amennyiben az 1. bekezdés a) pontjában említett esetben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a szóban forgó részes felek arról a szándékukról, hogy a megállapodást meg kívánják kötni, valamint arról a változtatásról, amelyet a megállapodás előírja, értesítik a többi részes felet.

5.4. A nemzetközi szerződés felfüggesztése (EA.)

BE-1969

57. Cikk A szerződés alkalmazásának felfüggesztése a szerződés rendelkezései vagy a felek egyetértése alapján

A szerződés alkalmazását valamennyi részes fél, vagy egy bizonyos részes fél vonatkozásában fel lehet függeszteni:

- a) a szerződés rendelkezéseinek megfelelően; vagy
- b) bármikor, valamennyi részes fél egyetértésével, a többi szerződő állammal történt tanácskozás után.

58. Cikk Többoldalú szerződés alkalmazásának felfüggesztése bizonyos részes felek közötti megállapodás alapján

1. Többoldalú szerződésben részes két vagy több fél akkor köthet megállapodást a szerződés rendelkezései alkalmazásának időleges, csupán közöttük történő felfüggesztésére, ha:
- a) az ilyen felfüggesztés lehetőségéről a szerződés rendelkezik; vagy
 - b) a szóban forgó felfüggesztést a szerződés nem tiltja és az:
 - (i) nem érinti a többi részes fél szerződésből fakadó jogainak gyakorlását vagy kötelezettségeinek teljesítését;
 - (ii) nem összeegyeztethetetlen a szerződés tárgyával és céljával.

2. Amennyiben az 1. bekezdés a) pontjában említett esetben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a szóban forgó részes felek a többi részes felet értesítik arról a szándékukról, hogy a megállapodást meg kívánják kötni, valamint arról, hogy a szerződés mely rendelkezéseinek az alkalmazását kívánják felfüggeszteni.

59. Cikk A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése későbbi szerződés megkötése folytán

[...]

2. A korábbi szerződés alkalmazását csupán felfüggesztettnek kell tekinteni, ha a későbbi szerződésből kitűnik, vagy másképpen megállapítható, hogy a részes felek szándéka erre irányult.

60. Cikk A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése a szerződés megszegése következtében

1. Kétoldalú szerződésnek az egyik részes fél által történt lényeges megszegése feljogosítja a másik részes felet arra, hogy a szerződésszegésre, mint a szerződés teljes vagy részbeni megszűnésének vagy alkalmazása teljes vagy részbeni felfüggesztésnek okára hivatkozzon.

2. A többoldalú szerződésnek valamelyik részes fél által történt lényeges megszegése feljogosítja:

a) a többi felet arra, hogy egyhangú megállapodással teljesen vagy részben a szerződés alkalmazását felfüggeszse, vagy a szerződést megszüntesse;

(i) a többi részes fél és a vétkes állam viszonylatában; vagy

(ii) valamennyi részes fél között;

b) azt a részes felet, amelyet a szerződésszegés különösen érintett, arra, hogy a saját és a vétkes állam közötti viszonylatban a szerződésszegésre, mint a szerződés alkalmazása teljes vagy részbeni felfüggesztésének okára hivatkozzon;

c) bármely részes felet - a vétkes államot kivéve - arra, hogy saját vonatkozásában a szerződésszegésre, mint a szerződés alkalmazása teljes vagy részbeni felfüggesztésnek okára hivatkozzon, ha a szerződés olyan jellegű, hogy rendelkezéseinek egyetlen részes fél által történt lényeges megszegése gyökeresen megváltoztatja mindegyik részes fél helyzetét a szerződésből eredő kötelezettségeik további teljesítését illetően.

3. E Cikk alkalmazása körében a szerződés lényeges megszegése:

a) a szerződésnek az egyezmény által meg nem engedett egyoldalú felbontását, vagy

b) a szerződés tárgyának és céljának megvalósításához nélkülözhetetlen rendelkezés megsértését jelenti.

4. Az előző bekezdések nem érintik a szerződésben foglalt és a szerződés megszegése esetére alkalmazandó rendelkezéseket.

5. Az 1-3. bekezdések nem vonatkoznak az ember védelmére vonatkozó, humanitárius szerződésekben foglalt rendelkezésekre, különösen azokra a rendelkezésekre, amelyek megtiltják az ilyen szerződésekkel védelemben részesített személyek elleni megtorlás bármely formáját.

[...]

63. Cikk A diplomáciai vagy konzuli kapcsolatok megszakítása

A szerződésben részes felek közötti diplomáciai vagy konzuli kapcsolatok megszakítása nincs hatással a szerződés által közöttük létrehozott jogviszonyokra, kivéve, ha a diplomáciai vagy a konzuli kapcsolatok fennállása elengedhetetlen a szerződés alkalmazásához

[...]

72. Cikk A szerződés alkalmazása felfüggesztésének következményei

1. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, vagy a részes felek másképpen nem állapodnak meg, a szerződés alkalmazásának a szerződés rendelkezései szerinti vagy az egyezménnyel összhangban történt felfüggesztése:

a) azokat a részes feleket, amelyek között a szerződés fel van függesztve, egymás közötti viszonylatukban a felfüggesztés időtartamára feloldja a szerződés teljesítésének kötelezettsége alól;

b) egyebekben nem érinti a részes felek közötti, a szerződés által létrehozott jogviszonyokat.

2. A felfüggesztés időtartama alatt a részes feleknek tartózkodniuk kell minden olyan cselekménytől, amely a szerződés alkalmazása felújításának megakadályozására irányul.

6. A nemzetközi szerződés megszűnése (EA, Tankönyv 199-207. o.)

- 6.1 Megszűnés a felek akarata alapján
 - 6.1.1. Szerződésben meghatározott esemény, bontó feltétel bekövetkezése
 - 6.1.2. Felmondás
 - 6.1.3. Új szerződés kötése az adott tárgykörben
 - 6.1.4. A felek egyetértése-desuetudo
 - 6.1.5. Szerződésrontó szokásjog kialakulása
- 6.2 Megszűnés a felek akaratától függetlenül
 - 6.2.1. A felek számának lecsökkenése
 - 6.2.2. Lehetetlenülés
 - 6.2.3. Lényeges szerződésszegés
 - 6.2.4. A körülmények alapvető megváltozása
 - 6.2.5. Diplomáciai és konzuli kapcsolatok megszakítása, államutódlás, háború

BE-1969

54. Cikk A szerződés megszűnése vagy az abból való kilépés a szerződés rendelkezései vagy a részes felek egyetértése alapján

A szerződés megszűnése vagy valamely részes félnek abból való kilépése bekövetkezhet:

- a) a szerződés rendelkezéseinek megfelelően; vagy
- b) bármikor, valamennyi részes fél egyetértésével, a többi szerződő állammal történt tanácskozás után.

55. Cikk A többoldalú szerződésben részes felek számának a hatálybalépéshez szükséges szám alá csökkenése

Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, a többoldalú szerződés nem szűnik meg csupán azon tény következtében, hogy a részes felek száma a hatálybalépéshez szükséges szám alá csökkent.

56. Cikk Megszűnésről, felmondásról vagy kilépésről nem rendelkező szerződés felmondása, vagy az abból való kilépés

1. Az a szerződés, amely a megszűnésére vonatkozólag nem tartalmaz rendelkezést, és amely nem rendelkezik a felmondásról vagy a kilépésről, nem mondható fel és nem lehet kilépni belőle, kivéve, ha:

- a) megállapítható, hogy a részes felek meg kívánták adni a felmondás vagy a kilépés lehetőségét, vagy
- b) a felmondás vagy a kilépés joga a szerződés természetéből következik.

2. A részes félnek legalább tizenkét hónappal előbb értesítést kell adnia arról, hogy a szerződést az 1. bekezdés alapján fel kívánja mondani vagy abból ki kíván lépni.

[...]

59. Cikk A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése későbbi szerződés megkötése folytán

1. A szerződést megszüntnek kell tekinteni, ha az abban részes valamennyi fél később azonos tárgyú szerződést köt és:

- a) a későbbi szerződésből kitűnik vagy másképpen megállapítható, hogy a részes felek szándéka arra irányult, hogy a tárgyat ez a szerződés szabályozza; vagy
- b) a későbbi szerződés rendelkezései a korábbi szerződés rendelkezéseivel annyira összeegyeztethetetlenek, hogy a két szerződést nem lehet egyszerre alkalmazni.

[...]

60. Cikk A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése a szerződés megszegése következtében

61. Cikk A teljesítés utólagos lehetetlenülése

1. Valamely részes fél a szerződés teljesítésének lehetetlenülésére, mint a szerződés megszűnésének vagy az abból való kilépésnek az okára akkor hivatkozhat, ha a lehetetlenülés a szerződés végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges tárgy tartós eltűnése vagy megsemmisülése folytán következett be. Ha lehetetlenülés időleges, erre csak mint a szerződés alkalmazása felfüggesztésének okára lehet hivatkozni.
2. A részes fél nem hivatkozhat a teljesítés lehetetlenülésére, mint a szerződés megszűnésének, az abból való kilépésnek, vagy a szerződés alkalmazása felfüggesztésnek okára, ha a lehetetlenülés annak eredménye, hogy e részes fél akár a szerződésből fakadó kötelezettségét, akár a szerződésben részes bármelyik másik féllel szemben fennálló bármilyen más nemzetközi kötelezettségét megszegte.

62. Cikk A körülmények alapvető megváltozása

1. A szerződés megkötésének idejében fennállott körülményeknek a részes felek által előre nem látott alapvető megváltozására, mint a szerződés megszűnésének vagy az abból való kilépésnek az okára nem lehet hivatkozni, kivéve, ha:
 - a) ezeknek a körülményeknek a fennállása lényeges alapul szolgált ahhoz, hogy a részes felek a szerződést magukra nézve kötelező hatályúnak ismerjék el;
 - b) a változás hatására gyökeresen átalakul a szerződés alapján még teljesítendő kötelezettségek mértéke.
2. A körülmények alapvető megváltozására, mint a szerződés megszűnésének vagy az abból való kilépésnek az okára nem lehet hivatkozni:
 - a) ha a szerződés határt állapít meg; vagy
 - b) ha az alapvető változás annak eredménye, hogy az erre hivatkozó részes fél akár a szerződésből folyó kötelezettségét, akár a szerződésben részes bármelyik féllel szemben fennálló más nemzetközi kötelezettségét megszegte.
3. Ha a részes fél az előző bekezdések alapján a körülmények alapvető megváltozására, mint a szerződés megszűnésének vagy az abból való kilépésnek az okára hivatkozhat, a megváltozásra, mint a szerződés alkalmazása felfüggesztésének okára is hivatkozhat.

63. Cikk A diplomáciai vagy konzuli kapcsolatok megszakítása

64. Cikk Az általános nemzetközi jog új, feltétlen alkalmazást igénylő szabályának kialakulása (ius cogens)

Ha az általános nemzetközi jog új, feltétlen alkalmazást igénylő szabálya alakul ki, valamennyi, ezzel a szabállyal ellentétben fennálló szerződés semmissé válik és megszűnik.

[...]

70. Cikk A szerződés megszűnésének következményei

1. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, vagy a felek másképpen nem állapodtak meg, a szerződésnek a rendelkezései szerinti, vagy az egyezményrel összhangban történt megszűnése:
 - a) feloldja a részes feleket a szerződés további teljesítésének kötelezettsége alól;
 - b) nem érinti a részes feleknek azt a jogát, kötelezettségét vagy jogi helyzetét, amely a szerződés végrehajtása során, annak megszűnése előtt keletkezett.
2. Ha egy állam a többoldalú szerződést felmondja, vagy abból kilép, az 1. bekezdés ezen állam és a szerződésben részes többi fél között a felmondás vagy visszalépés hatályosulásának keltétől alkalmazandó.

71. Cikk Az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályával ellentétes szerződés érvénytelenségének következményei

[...]

2. Abban az esetben, ha a szerződés a 64. Cikk alapján semmissé válik és megszűnik, a szerződés megszűnése:

- a) a részes feleket feloldja a szerződés további teljesítésének kötelezettsége alól;
- b) nem érinti a részes feleknek azt a jogát, kötelezettségét vagy jogi helyzetét, amely a szerződés végrehajtása során annak megszűnése előtt keletkezett; feltéve, hogy e jogok, kötelezettségek és helyzetek olyan mértékben maradnak fenn, hogy fennmaradásuk önmagában nem áll ellentétben az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályával.

Sajátos problémákat vet fel a nemzetközi szerződés ellenintézkedés (repressália) címén történő felmondása, 1. a nemzetközi jogi felelősségre vonatkozó részt.

7. A nemzetközi szerződés érvénytelensége

(EA; Tankönyv 208-212. o.)

7.1 Semmisségi okok

7.1.1. Kényszer

- állam elleni kényszer
- személy elleni kényszer

7.1.2. Ius cogensbe ütközés

7.2 Megtámadási okok

7.2.1. A szerződéskötésre vonatkozó belső jogi szabály szemmel látható megsértése

7.2.2. A meghatalmazás túllépése

7.2.3. Tévedés

7.2.4. Megtévesztés

7.2.5. Megvesztegetés

BE-1969

A szerződések érvénytelensége

46. Cikk A szerződéskötési hatáskörre vonatkozó belső jogi rendelkezések

1. Az állam arra a tényre, hogy a szerződést magára nézve kötelező hatályúként a szerződéskötési hatáskörre vonatkozó belső jogi rendelkezés megsértésével ismerte el, ezen elismerés érvénytelenítése céljából nem hivatkozhat, kivéve, ha a jogsértés szemmel látható volt és alapvető fontosságú belső jogi szabályra vonatkozott.

2. A jogsértés szemmel látható, ha az ügyben a normális gyakorlattal összhangban és jóhiszeműen eljáró bármely állam számára objektíve nyilvánvaló lenne.

47. Cikk Az állam kötelezettségvállalásának elismerésére vonatkozó meghatalmazás különös korlátozásai

Ha egy bizonyos szerződés kötelező hatályának az állam általi elismerése kifejezésére felhatalmazott képviselő meghatalmazását speciális korlátozásnak vetik alá, s a képviselő e korlátozást figyelmen kívül hagyja, akkor erre a mulasztásra, mint a képviselő által kifejezésre juttatott kötelezettségvállalást érvénytelenítő okra csak akkor lehet hivatkozni, ha a korlátozást a többi tárgyaló állammal az elismerés kifejezését megelőzően közölték.

48. Cikk Tévedés

1. Valamely állam a szerződéssel kapcsolatos tévedésre, mint olyan okra, amely érvényteleníti a szerződés reá nézve kötelező hatályának elismerését, akkor hivatkozhat, ha a tévedés olyan tényre vagy helyzetre vonatkozik, amelyet az adott állam a szerződés megkötésekor létezőnek feltételezett, s amely lényeges alapul szolgált ahhoz, hogy a szerződést magára nézve kötelező hatályúnak ismerje el.

2. Az 1. bekezdés nem alkalmazható, ha az érintett állam saját magatartásával hozzájárult a tévedéshez, vagy ha a körülmények olyanok voltak, hogy a lehetséges tévedést az adott államnak észlelnie kellett volna.

3. Egy tévedés, amely csupán a szerződés szövegének szóhasználatára vonatkozik, nem érinti az érvényességet; ilyenkor a 79. Cikk alkalmazandó.

49. Cikk Megtévesztés

Ha valamely államot egy másik tárgyaló állam megtévesztő magatartásával vesz rá a szerződéskötésre, az érintett állam hivatkozhat a megtévesztésre, mint olyanra, amely érvényteleníti a szerződés reá nézve kötelező hatályának elismerését.

50. Cikk Valamely állam képviselőjének megvesztegetése

Ha annak kifejezését, hogy az állam a szerződést kötelező hatályúnak ismeri el, képviselőjének egy másik tárgyaló állam általi közvetlen vagy közvetett megvesztegetésével érték el, akkor az érintett állam hivatkozhat a megvesztegetésre, mint olyanra, amely érvényteleníti a szerződés reá vonatkozó kötelező hatályának elismerését.

51. Cikk Valamely állam képviselőjének kényszerítése

Ha annak kifejezését, hogy egy állam egy szerződést kötelező hatályúnak ismeri el, képviselője ellen irányuló kényszerítő cselekményekkel vagy fenyegetésekkel érik el, az elismerés kifejezése semmiféle jogi hatással nem jár.

52. Cikk Valamely állam kényszerítése fenyegetés vagy erőszak alkalmazásával

Semmis az a szerződés, amelyet az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt nemzetközi jogi alapelvek megsértésével fenyegetés vagy erőszak hatására kötöttek.²

53. Cikk Az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályaiba ütköző szerződések (ius cogens)

A szerződés semmis, ha megkötésének időpontjában az általános nemzetközi jog valamely feltétlen alkalmazást igénylő szabályába ütközik. Ezen egyezmény alkalmazási körében az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabálya olyan normát jelent, amelyet az államok nemzetközi közössége, mint egész, olyanként fogadott el és ismert el, mint amelytől nem lehet eltérni és amelyet csak a nemzetközi jognak az ugyanilyen jellegű későbbi szabályával lehet megváltoztatni.

[...]

69. Cikk A szerződés érvénytelenségének következményei

1. Az a szerződés, amelynek érvénytelenségét az egyezmény alapján megállapították, semmis. A semmis szerződés rendelkezéseinek nincsen jogi hatálya.

2. Mindazonáltal, ha ilyen szerződés alapján cselekményeket hajtottak végre:

a) bármelyik részes fél követelheti a többi részes fél bármelyikétől, hogy - amennyire lehetséges - kölcsönös viszonyukban hozza létre azt a helyzetet, amely fennállna, ha a cselekményeket nem hajtották volna végre;

b) azok a cselekmények, amelyeket az érvénytelenségre való hivatkozást megelőzően jóhiszeműen hajtottak végre, nem tekinthetők csupán abból az okból jogtalannak, hogy a szerződés érvénytelen.

3. A 49., 50., 51. vagy 52. Cikkben említett esetben a 2. bekezdést nem lehet alkalmazni annak a részes félnek a vonatkozásában, akinek a megtévesztés, a megvesztegetés vagy a kényszer felróható.

4. Abban az esetben, ha egy bizonyos állam érvénytelenül ismerte el magára nézve kötelezőnek a többoldalú szerződés hatályát, az előbbi szabályokat kell alkalmazni ezen állam és a szerződésben részes felek közötti viszonylatban.

[...]

² A békeszerződések vonatkozásában I. EA és könyv!

71. Cikk Az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályával ellentétes szerződés érvénytelenségének következményei

1. Abban az esetben, ha a szerződés az 53. Cikk szerint semmis, a részes feleknek:
- a) amennyire lehetséges, ki kell küszöbölniük az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazását igénylő szabályával ellentétes rendelkezés alapján teljesített bármely cselekmény következményeit; és
 - b) kölcsönös viszonyukat összhangba kell hozniuk az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályával.

8. A szerződés érvénytelensége, megszűnése és felfüggesztése esetén követendő eljárás és joghatások
(Tankönyv 212-213. o.)

BE-1969

65. Cikk Eljárás a szerződés érvénytelensége, megszűnése, az abból való kilépés vagy alkalmazásának felfüggesztése esetén

1. Annak a részes félnek, amely az egyezmény rendelkezéseinek megfelelően arra hivatkozik, hogy annak elismerése, hogy a szerződés reá nézve kötelező hatállyal bír, hibás volt, vagy pedig olyan okra hivatkozik, amely a szerződés érvényességének megtámadását, megszűnését, az abból való kilépést, vagy alkalmazása felfüggesztését eredményezheti, a többi részes felet igényéről értesítenie kell. Az értesítésben fel kell tüntetni a szerződéssel kapcsolatban megtenni javasolt intézkedést és ennek indokait.
2. Amennyiben bizonyos idő eltelte után, amely - a különösen sürgős eseteket kivéve - az értesítés átvételétől számított három hónapnál kevesebb nem lehet, egyetlen részes fél sem emelt kifogást, az értesítést adó részes fél a 67. Cikkben említett módon végrehajthatja az általa javasolt intézkedést.
3. Abban az esetben azonban, ha bármelyik részes fél kifogást emel, a részes felek az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 33. Cikkében említett eszközök útján keresik a megoldást.
4. Az előző bekezdések semmiben sem érintik a részes felek bármilyen, a viták rendezésére vonatkozó, a részes feleket kötelező hatályos rendelkezések alapján fennálló jogait vagy kötelezettségeit.
5. A 45. Cikk érintése nélkül, az a tény, hogy egy állam korábban nem tette meg az 1. bekezdésben előírt értesítést, nem akadályozza meg őt abban, hogy a szerződés végrehajtását igénylő, vagy annak megsértését állító másik részes féllel - válaszként - közöljék ilyen értesítést.

66. Cikk A bírói elintézésre, a választott bíráskodásra és az egyeztetésre vonatkozó eljárás

- Ha a 65. Cikk 3. bekezdése alapján, attól a naptól számítva, amikor a kifogást emelték, tizenkét hónapon belül megoldást nem érnek el, az alábbi eljárást kell követni:
- a) bármelyik, a vitában szereplő részes fél az 53. vagy a 64. Cikk alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatban a vita eldöntése céljából írásban a Nemzetközi Bírósághoz fordulhat, amennyiben a felek kölcsönösen nem állapodtak meg abban, hogy a vitát választott bíráskodásra bocsátják,
 - b) bármelyik, a vitában szereplő részes fél az egyezmény V. része bármely más Cikkének alkalmazását vagy értelmezését illetően megindíthatja az egyezmény függelékében meghatározott eljárást oly módon, hogy e célból kérelemmel fordul az Egyesült Nemzetek főtítkárához.

67. Cikk A szerződés érvénytelenségét, megszűnését, az abból való kilépést vagy alkalmazásának felfüggesztését kimondó okiratok

1. A 65. Cikk 1. bekezdésében említett értesítést írásban kell megadni.
2. A szerződés 65. Cikke 2. vagy 3. bekezdésének rendelkezése folytán a szerződés érvénytelenségét, megszűnését, az abból való kilépést, alkalmazásának felfüggesztését kinyilvánító aktust a többi részes féllel közölt okmány útján kell végrehajtani. Ha az okmányt nem

az államfő, a kormányfő vagy a külügyminiszter írta alá, az államnak a képviselőjét, aki az értesítést átadja, fel lehet hívni arra, hogy meghatalmazást mutasson fel.

68. Cikk A 65. és 67. Cikk szerinti értesítések és okmányok visszavonása

A 65., illetőleg a 67. Cikk szerinti értesítést vagy okmányt - mielőtt hatályossá válik - bármikor vissza lehet vonni.

9. A nemzetközi szervezetek szerződéseinek jogát kodifikáló 1986.évi egyezmény
(Tankönyv 213.o.)

-különbségek

Nota bene! - Fontos fogalmak

nemzetközi szerződés, fenntartás, parafálás, ratifikáció, visszaható hatály tilalma, autentikus értelmezés, *clausula rebus sic stantibus*, ügyintéző szerződés, alapokmány, statútum, konkordátum, *modus vivendi*, kompromisszum, tévedés, teleologikus értelmezés, *pacta sunt servanda*

Önellenőrző kérdések

Melyek a nemzetközi szerződés megkötésének lépései?

Mikor kell egy nemzetközi szerződés ratifikálni?

A fenntartások rendszere a Bécsi Egyezmény szerint.

Mi a nemzetközi szerződés beiktatásának joghatása?

Mi a doktrínális értelmezés?

Hogyan zajlik az érvénytelenítési eljárás?

Milyen sajátos esetei vannak a területi hatálynak?

Melyek a *clausula rebus sic stantibus*ra való hivatkozás feltételei?

Melyik egyezmény szabályozza a nemzetközi szerződések jogát?

Mi a parafálás joghatása?

Melyek a semmisségi okok a Bécsi Egyezmény szerint?

Milyen feltételekkel lehet hivatkozni a tévedésre, mint érvénytelenségi okra?

Melyek a nemzetközi szerződés megszűnésének esetei a felek akarata alapján?

Melyek a nemzetközi szerződés megszűnésének esetei a nemzetközi jog általános szabályai alapján?

IV. Az államok és nemzetközi szervezetek nemzetközi jogi felelőssége

A tananyag

- előadások (EA)
- Nemzetközi jog (Szerk.: Kende Tamás és mások) Complex Kiadó, Budapest 2014. (a továbbiakban : Tankönyv) 651-683. o.
- A Nemzetközi Jogi Bizottság szerződés-tervezete az államok nemzetközi jogi felelősségéről, (az alábbiakban kiemelt részek)

A témakör vázlata

1. Felelősség - nemzetközi jogi felelősség

- 1.1. A felelősségi jogviszony és annak jellemzői
- 1.2. Nemzetközi jogi felelősség – a nemzetközi szabályozás lényege, jellemzői és forrásai

2. Az államok általános felelőssége a nemzetközi jog megsértése miatt – általános felelősségi alakzat

Három alapelv

- 2.1. A felelősség keletkezésének előfeltételei
 - 2.1.1. Kötelezettségszegés
 - 2.1.2. Betudhatóság
 - 2.1.3. Jogellenességet kizáró körülmények hiánya
 - 2.1.4. Az elsődleges kötelezettségen alapuló eseti feltételek (kár, vétesség)
- 2.2. A felelősségi jogviszony tartalma – a jóvátétel
 - 2.2.1. Az eredeti állapot helyreállítása
 - 2.2.2. Kártérítés
 - 2.2.3. Elégtétel nyújtása
- 2.3. A felelősség érvényesítése
 - 2.3.1. A felelősségi igény és az eljárás
 - 2.3.2. Több sértett állam
 - 2.3.3. Több felelős állam
 - 2.3.4. A felelősség felhívása nem sértett állam által
 - 2.3.5. Az ellenintézkedések
- 2.4. A magánfelek sérelmére elkövetett nemzetközi jogsértések egyes egyedi kérdései
 - 2.4.1. Az állam felelőssége a külföldieknek vagyoni kárt okozó törvényhozási, államigazgatási és igazságszolgáltatási aktusok miatt
 - 2.4.2. A felelősség érvényesítése állam által: a diplomáciai védelem
 - (2.4.3. A felelősség érvényesítése magánfél által: nemzetközi jogorvoslati eszközök – l. a nemzetközi vitarendezés c. részt)

3. Az államok nemzetközi jogi felelőssége - egyedi felelősségi alakzatok

- 3.1. E felelősségi alakzatok közös jellemzői, eltérésük az általános szabályoktól, forrásai
- 3.2. Az egyedi felelősségi alakzatok

- 3.2.1. A tankhajók olajszennyezés miatti fokozott felelősség
- 3.2.2. A nukleáris energia békés felhasználásával okozott kár miatti fokozott felelősség
- 3.2.3. Az ürtevékenység miatti fokozott felelősség
- 3.2.4. Felelősség jogszerű, veszélyes tevékenységgel okozott, határokon átnyúló károkért

4. A nemzetközi szervezetek nemzetközi jogi felelőssége

A témakör általános áttekintése

1. Felelősség - nemzetközi jogi felelősség

- 1.1. A felelősségi jogviszony és annak jellemzői
- 1.2. Nemzetközi jogi felelősség – a nemzetközi szabályozás lényege, jellemzői és forrásai

2. Az államok felelőssége a nemzetközi jog megsértése miatt – általános felelősségi alakzat

Három alapelv

- a) Minden jogellenes cselekménye az államnak nemzetközi felelősséget keletkeztet
- b) Nemzetközi jogsértés: az a tevés vagy mulasztás, mely az állam kötelezettségszegését jelenti és ez betudható az államnak.
- c) Az, hogy mi jogsértés, a nemzetközi jog dönti el, nem a belső jog.
(L. Wimbledon ügy; 1969-es bécsi szerződés a nemzetközi szerződések jogáról, 27. cikk)

2.1 A felelősség keletkezésének előfeltételei

2.1.1. Kötelezettségszegés

Valamely magatartás nincs összhangban egy NJ-i kötelezettséggel.

magatartás - tevés vagy mulasztás, vagy a kettő kombinációja

kötelezettség --bármilyen forrásból származhat
--hatályban a kötelezettségszegés időpontjában

NJB/T -

12. cikk A nemzetközi kötelezettség megszegésének fennállása

Az állam nemzetközi kötelezettségét megszegi, ha az állam cselekménye nincs összhangban azzal, amit a kötelezettség - függetlenül eredetétől és jellegétől -, megkövetel az államtól.

13. cikk Az állam hatályos nemzetközi kötelezettségei

Az állam cselekménye csak akkor valósítja meg egy nemzetközi kötelezettség megszegését, ha a cselekmény megvalósulásakor a kérdéses kötelezettség köti az államot.

A kötelezettségszegéssel összefüggő sajátos problémák (a-e pontok)

a. A kötelezettségszegés minősített esete

az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő normáján (l. BSZ 53. cikk!) alapuló komoly kötelezettségszegés kérdése és következményei

b. A jogsértés kezdete és vége

- Mikor lesz befejezett a jogsértő cselekmény (kötelezettségszegés)?
- Mikor szűnik meg a jogsértés (kötelezettségszegés)? A folyamatos jogsértés problémája, és jelentősége.

NJB/T

14. cikk A nemzetközi kötelezettségszegés tartama

1. Ha az állam cselekménye nem folyamatos jellegű, akkor a nemzetközi kötelezettség megszegése a cselekmény elkövetésének időpontjában valósul meg, akkor is, ha annak hatásai folyamatosak.
2. Ha az állam cselekménye folyamatos jellegű, a nemzetközi kötelezettség ebből eredő megszegése mindaddig fennáll, ameddig a cselekmény folytatódik, és ameddig az nincs összhangban a nemzetközi kötelezettséggel.
3. Egy adott esemény állam által történő megelőzésére vonatkozó nemzetközi kötelezettség megszegése akkor valósul meg, amikor az esemény bekövetkezik, és fennáll mindaddig, ameddig az esemény folytatódik, és ameddig az nincs összhangban ezzel a kötelezettséggel.

L. Bős-Nagymaros vízlépcsőrendszer (Magyarország vs. Szlovákia) ügye!

c. Összetett cselekmények

NJB/T

15. cikk - Összetett cselekménnyel megvalósított kötelezettségszegés

1. Az állam nemzetközi kötelezettségszegése, cselekmények, és mulasztások összességében jogsértőnek minősített sorozata révén akkor valósul meg, mikor az a cselekmény vagy mulasztás megtörténik, amely a többi cselekménnyel és mulasztással együtt elég egy jogsértő cselekmény megvalósításához.
2. Ilyen esetben, a kötelezettségszegés a sorozat első cselekményével vagy mulasztásával megkezdődő teljes időszak alatt fennáll mindaddig, amíg ezek a cselekmények vagy mulasztások ismétlődnek, és nincsenek összhangban a nemzetközi kötelezettséggel.

d. Államok együttes cselekményei - származtatott felelősség

- Több állam fejt ki együttesen „tényállásszerű magatartást”
- Államok felelőssége nemzetközi szervezetek cselekedeteiért
- Egy állam fejt ki egy elsődleges normát sértő magatartást, míg egy másik állam ezt elősegíti, vagy egyébként közrehat – származtatott felelősség

Származtatott felelősség / a közreható állam felelősségének kérdése

- „Felbújtás”, ösztönzés jogsértésre
- Utólagos segítség
- Segítség a jogellenes cselekményben
- Irányítás és ellenőrzés (pl. protektorátus, katonai megszállás)
- Kényszer

NJB/T

16. cikk Nemzetközi jogsértő cselekmény elkövetésében nyújtott segítség és közreműködés

Az állam, amely segítséget nyújt és közreműködik nemzetközi jogsértő cselekmény más állam által

történő elkövetésében, nemzetközileg felelős ezért, ha:

- a) az állam ezt a nemzetközi jogsértő cselekmény körülményeinek ismeretében teszi ; és
- b) a cselekmény nemzetközi jogot sértene akkor is, ha ez az állam követné el.

17. cikk A nemzetközi jogot sértő cselekmény elkövetése felett gyakorolt irányítás és ellenőrzés

Az állam, amely egy másik állam felett irányítást és ellenőrzést gyakorol, nemzetközi jogot sértő cselekmény utóbbi által történő elkövetésekor, nemzetközileg felelős ezért a cselekedetért, ha:

- a) ezt a nemzetközi jogot sértő cselekmény körülményeinek ismeretében teszi; és
- b) a cselekmény nemzetközi jogot sértene akkor is, ha ez az állam követné el.

18. cikk A másik állam kényszerítése

Az állam, amely egy másik államot cselekmény elkövetésére kényszerít, nemzetközileg felelős ezért a cselekedetért, ha:

- a) a cselekmény a kényszerítés hiányában a kényszerített állam által elkövetett nemzetközi jogsértés lenne, és
- b) a kényszerítő állam a cselekmény körülményeinek ismeretében cselekszik így.

e. A kötelezettségszegés egyes tipikus formái (Tankönyv 660-661.)

- az állam felelőssége a nemzetközi joggal ellentétes belső jogalkotás miatt
- nemzetközi felelősség az államigazgatási szervek és fegyveres erők tényei miatt
- az állam nemzetközi jogi felelőssége igazságszolgáltatási szerveinek működése miatt

2.1.2. Betudhatóság

Az állam önmaga nem tud cselekedni, csak természetes személyek, vagy szervei útján.

Kérdés: természetes személyek, illetve szervezetek, szervek magatartása mikor minősíthető az állam magatartásának?

Az alapprobléma:

Young and James v Egyesült Királyság (Emberi Jogok Európai Bizottsága, 1977)

Alaphelyzetek a betudhatóság megállapításához (8):

- Állami szerv
- Nem állami szerv, de felruházva azzal, hogy az állam valamely jogkörét gyakorolja
- Az állam rendelkezésére bocsátott más állam szerve
- Állami vagy közhatalmi jogosultsággal felruházott, vagy más állam átvett szervének szerv – *ultra vires* aktusa
- Az állam által utasított, illetve ellenőrzött vagy irányított magánfelek cselekményei
- Közhatalmi jogosítványokat gyakorló személyek, a hivatalos szervek távollétében
- A felkelők, ha kormányra kerülnek, mozgalom, ha államot alapít
- Az állam elismeri és elfogadja saját cselekedetének

NJB/T - II. FEJEZET - Magatartás betudása egy államnak

4.cikk Az állami szervek magatartása

1. Bármelyik állami szerv magatartását a nemzetközi jog szerint az adott állam cselekményének kell tekinteni, függetlenül attól, hogy ez a szerv törvényhozói, végrehajtói, bírói vagy bármely más feladatot végez, és attól, hogy milyen helyet foglal el az állami szervezeten belül, valamint attól is, hogy az állam központi kormányzatának vagy területi egységének-e a szerve.

2. A szerv jelenthet bármely olyan személyt vagy szerveződést, amelynek az állam belső joga szerint ez a jogállása.

5. cikk A kormányzati hatalom elemeit gyakorló személy vagy szerveződés magatartása

A 4. cikk értelmében állami szervnek nem minősülő, de az adott állam belső joga által a kormányzati hatalom elemeinek gyakorlására felhatalmazott valamely személy vagy szerveződés magatartását a nemzetközi jog szerint az adott állam cselekményének kell tekinteni, ha adott esetben a személy vagy szerveződés ezen minőségében jár el.

6. cikk Egy másik állam által az állam rendelkezésére bocsátott szervek magatartása

Egy másik állam által az állam rendelkezésére bocsátott szerv magatartását a nemzetközi jog szerint az utóbbi cselekményének kell tekinteni, ha a szerv azon állam kormányzati hatalmának elemeit gyakorolja, amelynek a rendelkezésére bocsátják.

7. cikk A hatáskör túllépése vagy az utasítások megszegése

Az állam szervének, valamint a kormányzati hatalom elemeinek gyakorlására felhatalmazott személynek vagy szerveződésnek a magatartását a nemzetközi jog szerint az állam cselekményének kell tekinteni, ha a szerv, a személy vagy a szerveződés ebben a minőségében jár el, még abban az esetben is, ha hatáskörét túllépi vagy az utasításokat megszegi.

8. cikk Egy állam irányítása vagy ellenőrzése alatt álló magatartás

Egy személy, vagy személyek egy csoportjának a magatartását a nemzetközi jog szerint az állam cselekményének kell tekinteni, ha a személy vagy a személyek e csoportja a cselekmény elkövetésekor ténylegesen az adott állam utasításai szerint, illetve irányítása vagy ellenőrzése alatt cselekszik.

9. cikk A hivatalos hatóságok hiányában vagy helyett kifejtett magatartás

Egy személy, vagy a személyek egy csoportjának a magatartását a nemzetközi jog szerint az állam cselekményének kell tekinteni, ha a személy vagy a személyek csoportja ténylegesen a kormányzati hatalom elemeit gyakorolja a hivatalos hatóságok hiányában vagy helyett, olyan körülmények között, amelyek szükségessé teszik a kormányzat hatalom ezen elemeinek gyakorlását.

10. cikk Felkelő vagy más mozgalom magatartása

1. Annak a felkelő mozgalomnak magatartását, amely egy állam új kormányává válik, a nemzetközi jog szerint az adott állam cselekményének kell tekinteni.

2. Annak a felkelő vagy más mozgalomnak a magatartását, amelynek sikerül új államot létrehoznia egy létező állam területének egy részén, vagy az igazgatása alatt álló területen, a nemzetközi jog szerint az új állam cselekményének kell tekinteni.

3. Ez a cikk nem érinti bármely olyan magatartás betudását az államnak, bármilyen módon kapcsolódjon az a kérdéses mozgalomhoz, melyet a 4-9. cikkek szerint, ezen állam cselekményének kell tekinteni.

11. cikk Az állam által sajátjaként elismert és elfogadott magatartás

A magatartást, amely a megelőző cikkek alapján nem tudható be egy államnak, azonban a nemzetközi jog szerint az adott állam cselekményének kell tekinteni, ha és amennyiben az állam a kérdéses magatartást sajátjaként elismeri és elfogadja.

2.1.3. Jogellenességet kizáró körülmények hiánya

Jogellenességet kizáró körülmények (6):

- **Beleegyezés**
 1. előre, vagy egyidőben kell adni a jogsértéssel
 2. érvényesnek kell lennie
 3. van, amire nem adható

NJB/T 20. cikk Beleegyezés

Az állam érvényes beleegyezése, melyet egy adott cselekmény másik állam által történő végrehajtásához ad, kizárja e cselekmény jogellenességét az előbbi állam viszonylatában annyiban, amennyiben a cselekmény megmarad a beleegyezés által megszabott határok között.

- **Jogos önvédelem**

ENSZ Alapokmány (New York 1945, kihirdetve: 1956. évi I. tv.) 51. cikk

„A jelen Alapokmány egyetlen rendelkezése sem érinti az Egyesült Nemzetek valamelyik tagja ellen irányuló fegyveres támadás esetében az egyéni vagy kollektív önvédelem természetes jogát mindaddig, amíg a Biztonsági Tanács a nemzetközi béke és biztonság fenntartására szükséges rendszabályokat meg nem tette...”

L. Caroline-ügy 1837-1842

NJB/T 21. cikk Önvédelem

Az állam cselekményének jogellenessége kizárt, ha a cselekmény az Egyesült Nemzetek Alapokmányával összhangban megtett jogszerű önvédelmi intézkedést valósít meg.

- **Ellenintézkedés (szankció) - 1. alább, 2.3.5. pont**

NJB/T 22. cikk Ellenintézkedések nemzetközi jogsértő cselekménnyel szemben

Az állam, egy másik állammal szemben fennálló nemzetközi kötelezettségével összhangban nem álló cselekményének jogellenessége kizárt, ha és amennyiben az az utóbbi állammal szemben, a harmadik rész második fejezetének megfelelően végrehajtott jogszerű ellenintézkedés.

- **Vis maior/force majeure**

NJB/T 23. cikk Force majeure

1. Az állam, nemzetközi kötelezettségével összhangban nem álló cselekményének jogellenessége kizárt, ha a cselekmény force majeure-nek tulajdonítható, azaz az állam ellenőrzésén kívül eső olyan ellenállhatatlan erőnek vagy előreláthatatlan eseménynek, amely a kötelezettség teljesítését az adott körülmények között lényegében lehetetlenné teszi.

2. Az 1. bekezdés nem alkalmazható, ha:

- a) a force majeure-helyzet kizárólag, vagy más tényezőkkel együtt, az erre hivatkozó állam magatartására vezethető vissza; vagy*
- b) az állam vállalta ilyen helyzet bekövetkezésének kockázatát.*

- **Végszükség**

NJB/T 24. cikk Végszükség

1. Az állam, nemzetközi kötelezettségével összhangban nem álló cselekményének jogellenessége kizárt, ha a kérdéses cselekmény elkövetőjének nincs más ésszerű lehetősége arra, hogy végszükség esetén a saját vagy más gondjaira bízott személyek életét megmentsse.

2. Az 1. bekezdés nem alkalmazható, ha:

- a) a végszükség kizárólag, vagy más tényezőkkel együtt, az erre hivatkozó állam magatartására vezethető vissza; vagy*
- b) valószínűsíthető, hogy a kifejtett cselekmény hasonló, vagy nagyobb veszély kialakulását eredményezi.*

- **Szükséghelyzet**

NJB/T 25. cikk Szükséghelyzet

1. Az állam nem hivatkozhat a szükséghelyzetre, mint az állam nemzetközi kötelezettségével összhangban nem álló cselekményének jogellenességét kizáró okra, kivéve, ha a cselekmény:

- a) az állam egyetlen lehetősége arra, hogy az állam lényegi érdekét megóvja egy súlyos és közvetlenül fenyegető veszéllyel szemben; és
- b) a cselekmény nem csorbítja súlyosan annak az államnak vagy államoknak a lényegi érdekeit, amelyekkel szemben a kötelezettség fennáll, illetve a nemzetközi közösség, mint egész érdekeit.

2. Mindenesetre, a szükséghelyzetre, mint jogellenességet kizáró okra az állam nem hivatkozhat, ha:

- a) a kérdéses nemzetközi jogi kötelezettség kizárja a szükséghelyzetre hivatkozás lehetőségét; vagy
- b) az állam közrehatott a szükséghelyzet kialakulásában.

Szükséghelyzet feltételei

- Az állam lényegi érdeke
- Közvetlen és súlyos veszély
- Egyetlen lehetőség az elhárítására
- Nem sérti egy másik állam vagy a nemzetközi közösség lényegi érdekét
- Az állam nem hatott közre a veszély kialakulásában
- A megsértett elsődleges norma nem zárja ki a szükséghelyzetre hivatkozást.
„Torrey Canyon” katasztrófa - 1967

Jogellenességet kizáró körülmények - az állami cselekvés korlátai

NJB/T

26. cikk A feltétlen alkalmazást igénylő normák betartása

Ebben a fejezetben semmi nem zárja ki az állam azon cselekményének jogellenességét, mely nincs összhangban az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályából eredő kötelezettséggel.

27. cikk A jogellenességet kizáró körülményre való hivatkozás jogkövetkezményei

A jogellenességet kizáró körülményre való hivatkozás a jelen fejezettel összhangban, nem érinti:

- a) a kérdéses kötelezettség teljesítését, ha és amennyiben a jogellenességet kizáró körülmény már nem áll fenn;
- b) a kérdéses cselekmény által okozott valamennyi anyagi kár megtérítésének kérdését.

2.1.4. Az elsődleges kötelezettségek sajátosságaiból adódó eseti feltételek

- Kár kérdése (1. alább, a 2.2. pontnál)
- Felróhatóság kérdése

2.2. A felelősségi jogviszony tartalma (a felelősség jogkövetkezményei)

2.2.1. Elvek

- a felelős államnak továbbra is teljesítenie kell a megsértett kötelezettséget
- folyamatos jogsértés esetén köteles abbahagyni, illetve nem ismételni
- a teljes jóvátétel kötelezettsége
- a jogsértő nem hivatkozhat belső jogára kimentésként a jóvátétel alól

NJB/T

28. cikk A nemzetközi jogot sértő cselekmény jogkövetkezményei

Az állam nemzetközi jogi felelőssége, amivel az első rész rendelkezései szerinti nemzetközi jogsértés jár, az ebben a részben megállapított jogkövetkezményeket vonja maga után.

29. cikk A teljesítés folyamatos kötelessége

A nemzetközi jogsértés ezen rész szerinti jogkövetkezményei nem hatnak ki a nemzetközileg felelős állam azon folyamatos kötelességére, hogy teljesítse a megszegett kötelezettséget.

30. cikk Abbahagyás és meg nem ismételés

A nemzetközi jogot sértő cselekményért felelős állam köteles:

- a) felhagyni a cselekménnyel, ha az folyamatos;*
- b) megfelelő biztosítékokat és garanciákat felajánlani a meg nem ismételésre vonatkozóan, ha a körülmények azt kívánják.*

31. cikk Jóvátétel

1. A felelős állam köteles a nemzetközi jogot sértő cselekménnyel okozott sérelmet teljes egészében jóvátenni.

2. A sérelem magában foglal mindenfajta kárt, anyagit és erkölcsit egyaránt, amit az állam nemzetközi jogot sértő cselekménye okozott.

32. cikk A belső jog kizárása

A felelős állam nem hivatkozhat belső jogának rendelkezéseire annak igazolására, hogy az ebből a részből fakadó kötelezettségeit nem teljesítette.

2.2.2. A jóvátétel

- Az eredeti állapot helyreállítása
- Kártérítés (a kár alapja, mértéke, nem vagyoni kár, kamat)
- Elégtétel nyújtása (formái és alkalmazásának feltételei)

NJB/T

34. cikk A jóvátétel formái

A nemzetközi jogot sértő cselekménnyel okozott sérelem teljes jóvátétele, ezen fejezet rendelkezései szerint, történhet helyreállítás, kártérítés és elégtétel nyújtásának formájában, ezek egyikének, vagy együttesének alkalmazása útján.

35. cikk Helyreállítás

A nemzetközi jogot sértő cselekményért felelős állam köteles a helyreállításra, azaz a jogot sértő cselekmény elkövetése előtt létező helyzet visszaállítására, ha és amennyiben a helyreállítás:

- a) fizikailag nem lehetetlen;*
- b) nem jár teljességgel aránytalan teherrel ahhoz az előnyhöz képest, ami a helyreállításból fakad a kártérítéssel szemben.*

36. cikk Kártérítés

1. A nemzetközi jogot sértő cselekményért felelős állam köteles az ezzel okozott kár megtérítésére, amennyiben a kárt helyreállítás útján nem teszik jóvá.

2. A kártérítésnek fedeznie kell valamennyi anyagilag felbecsülhető kárt, beleértve az elmaradt hasznot, amennyiben azt megállapítják.

37. cikk Elégtétel

1. A nemzetközi jogot sértő cselekményért felelős állam köteles elégtételt adni az ezen cselekménnyel okozott sérelemért, amennyiben azt kártérítés vagy jóvátétel útján nem teszik jóvá.

2. Az elégtétel megvalósulhat a kötelezettségszegés elismerésével, sajnálkozás kifejezésével,

formális bocsánatkéréssel, vagy más megfelelő módon.

3. Az elégtétel nem lehet aránytalan a sérelemhez képest, és nem valósulhat meg a felelős állam megalázó formában.

38. cikk Kamat

1. Ezen fejezet alapján járó bármely alapösszeg után kamatot kell fizetni, ha ez szükséges a teljes jóvátétel biztosításához. A kamat mértékét és számításának módját úgy kell megállapítani, hogy ez az eredmény megvalósuljon.

2. A kamat attól kezdve jár, amikor a alapösszeget ki kellett volna fizetni, addig az időpontig, amikor a fizetési kötelezettséget teljesítik.

39. cikk Közrehatás a sérelem bekövetkezésében

A jóvátétel meghatározásakor figyelembe kell venni, a sértett államnak, vagy annak a személynek vagy szervezetnek, akivel vagy amellyel kapcsolatban a jóvátételt igénylik, szándékos vagy gondatlan cselekedete, illetve mulasztása folytán, a sérelem bekövetkezésében megvalósuló közrehatását.

2.2.3. A súlyos jogsértések külön következményei

NJB/T - III. FEJEZET - Az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályaiból eredő kötelezettségek súlyos megszegése

40. cikk A jelen fejezet alkalmazása

1. Ez a fejezet alkalmazandó arra a nemzetközi felelősségre, ami velejárója az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályaiból eredő kötelezettség állam általi súlyos megszegésének.

2. Egy ilyen kötelezettség megszegése akkor súlyos, ha a felelős állam a kötelezettség teljesítését nagymértékben vagy rendszeresen elmulasztja.

41. cikk A jelen fejezet szerinti súlyos kötelezettségsszegés külön következményei

1. Az államok kötelesek együttműködni avégett, hogy a 40. cikk szerinti, bármely súlyos kötelezettségsszegésnek jogszerű eszközökkel véget vessenek.

2. Egyetlen állam sem ismerheti el jogszerűnek a 40. cikk szerinti súlyos kötelezettségsszegéssel létrehozott helyzetet, és nem nyújthat segítséget vagy működhet közre e helyzet fenntartásában.

3. Ez a cikk nem érinti az e részben említett más következményeket, és azon további következményeket sem, melyek a nemzetközi jog szerint velejárhatnak azzal a kötelezettségsszegéssel, amelyre ezen fejezet alkalmazandó.

2.3. A felelősségi igény érvényesítése

2.3.1. Felelősségi igény megengedhetősége (felhívásának feltételei) és az eljárás – az elévülés problémája (NJB/T. 42-45. cikkek)

Megengedhetőség/elfogadhatóság általános feltételei (NJB-T 44-45. cikkek):

- Magánfelelnél – állampolgárság, honosság
- Az elérhető és hatékony belső jogorvoslati eszközök kimerítése
- Az állam nem mondott le róla, illetve nem nyugodott bele az igény elenyészésébe

NJB/T

42. cikk A felelősség felhívása egy sértett állam által

Az állam, mint sértett állam, jogosult hivatkozni egy másik állam felelősségére, ha a megszegett kötelezettség fennáll:

- a) egyénileg az állammal szemben; vagy
- b) az államoknak, ezt az államot magában foglaló csoportjával, vagy a nemzetközi közösséggel, mint egészszel szemben, és a kötelezettségszegés:
 - (i) sajátosan érinti azt az államot; vagy
 - (ii) olyan jellegű, hogy a kötelezettség további teljesítését tekintve, lényegesen megváltoztatja az összes többi olyan állam helyzetét, melyekkel szemben a kötelezettség fennáll.

43. cikk A sértett állam értesítési kötelezettsége

1. Egy másik állam felelősségére hivatkozó, sértett államnak értesítenie kell igényéről ezt az államot.
2. A sértett állam nevesítheti különösen:
 - a) azt a magatartást, melyet a felelős államnak a jogsértő cselekmény megszüntetéséhez kellene tanúsítania, amennyiben a jogsértés folyamatos;
 - b) a jóvátétel formáját, melyet a második rész rendelkezéseivel összhangban kellene alkalmazni.

44. cikk Az igények megengedhetősége

Az állam felelősségére nem lehet hivatkozni, ha

- a) az igényt nem valamely alkalmazandó, az igények honosságára vonatkozó szabálynak megfelelően terjesztik elő;
- b) az igény egyike azoknak, melyekre a belső jogorvoslatok kimerítésének szabálya vonatkozik, és valamennyi rendelkezésre álló és hatékony jogorvoslatot nem merítették ki.

45. cikk A felelősségre való hivatkozás jogának elvesztése

Az állam felelősségére nem lehet hivatkozni, ha

- a) a sértett állam érvényesen lemondott az igényéről;
- b) a sértett állam magatartása alapján arra lehet következtetni, hogy érvényesen elfogadta igényének megszűnését.

Elfogadhatóság – lex specialis - példa:

Emberi Jogok Európai Egyezménye (Róma 1950, kihirdetve: 1993. évi XXXI. tv.)

35. cikk - Az elfogadhatóság feltételei

1. Az ügyet csak akkor lehet a Bíróság elé terjeszteni, ha az összes hazai jogorvoslati lehetőséget már kimerítették a nemzetközi jog általánosan elismert szabályainak megfelelően, és pedig attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor a hazai végleges határozatot meghozták.
2. A Bíróság a 34. Cikk alapján előterjesztett egyéni kérelemmel nem foglalkozik, ha az
 - a) névtelen; vagy
 - b) lényegileg azonos egy olyan ügygel, amelyet a Bíróság már megvizsgált, illetve amelyet már más nemzetközi vizsgálat vagy elintézési eljárás alá bocsátottak, és az nem tartalmaz az ügyre vonatkozó új adatokat.
3. A Bíróság a 34. Cikk alapján előterjesztett egyéni kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítja, amennyiben úgy találja, hogy az az Egyezmény és az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek rendelkezéseivel összeegyeztethetetlen, nyilvánvalóan alaptalan vagy a kérelmezési joggal való visszaélésnek minősül.

2.3.2. Több sértett állam esete (I. NJB/T. 46. cikk)

NJB/T - 46. cikk Több sértett állam

Amennyiben ugyanaz a nemzetközi jogot sértő cselekmény több államot sért, akkor mindegyik sértett állam külön hivatkozhat a nemzetközi jogot sértő cselekményt elkövető állam felelősségére.

2.3.3. Több felelős állam esete (I. NJB/T. 47. cikk)

NJB/T - 47. cikk Több felelős állam

1. Amennyiben ugyanazon nemzetközi jogot sértő cselekményért több állam felelős, akkor ezzel a cselekménnyel összefüggésben mindegyik állam felelősségére lehet hivatkozni.

2. Az 1. bekezdés:

- a) nem engedi meg, hogy akármelyik sértett állam nagyobb kártérítéshez jusson, mint az elszenvedett kár;
- b) nem érinti a fellépés jogát más felelős államokkal szemben.

2.3.4. A felelősség felhívása nem sértett állam által

NJB/T - 48. cikk A felelősség felhívása nem sértett állam által

1. A sértett államon kívül, bármely állam jogosult egy másik állam felelősségére hivatkozni a 2. bekezdéssel összhangban, amennyiben:

- a) a megszegett kötelezettség az államok azon csoportjával szemben áll fenn, amely magában foglalja ezt az államot, és azt a csoport közös érdekének a védelmében hozták létre; vagy
- b) a megszegett kötelezettség a nemzetközi közösség egészének irányában áll fenn.

2. Az 1. bekezdés alapján a felelősség felhívására jogosult bármely állam a felelős államtól igényelheti:

- a) a nemzetközi jogot sértő cselekmény abbahagyását, és a 30. cikkel összhangban, a meg nem ismétlésre vonatkozó biztosítékokat és garanciákat kérhet; és
- b) a megelőző cikkekkkel összhangban a jóvátételi kötelezettség teljesítését, a sértett állam vagy a megszegett kötelezettség kedvezményezettjeinek érdekében.

3. A 43., 44., és 45. cikkeken foglalt, a felelősség sértett állam által történő felhívásával összefüggő követelmények, alkalmazandók a felelősség azon állam által történő felhívására is, mely az 1. bekezdés szerint jogosult erre.

2.3.5. Ellenintézkedések lehetősége és alkalmazásának feltételei a felelősségi jogviszonyban (1. NJB/T. 49-54. cikkek)

NJB/T

49. cikk Az ellenintézkedések célja és korlátai

1. A sértett állam csak annak érdekében tehet ellenintézkedéseket a nemzetközi jogot sértő cselekményért felelős állammal szemben, hogy ezt az államot rábírja a 2. részben foglalt kötelezettségek betartására.

2. Az ellenintézkedések, az intézkedéseket tevő állam részéről a felelős állam irányában fennálló nemzetközi kötelezettségek időleges nem-teljesítésére korlátozódnak.

3. Amennyire lehetséges, az ellenintézkedéseket úgy kell alkalmazni, hogy lehetővé tegye a kérdéses kötelezettségek teljesítésének újratekintését.

50. cikk Az ellenintézkedésekkel nem érintett kötelezettségek

1. Az ellenintézkedések nem érinthetik:

- a) az erőszakkal való fenyegetéstől vagy az erőszak alkalmazásától való tartózkodás kötelezettségét, az ENSZ Alapokmányában foglaltak szerint;
- b) az alapvető emberi jogok védelmére irányuló kötelezettségeket;
- c) a represszáliát tiltó humanitárius jellegű kötelezettségeket;
- d) az általános nemzetközi jog feltétlen alkalmazást igénylő szabályaiból fakadó más kötelezettségeket.

2. Az ellenintézkedést alkalmazó állam nem mentesül azon kötelezettségeinek teljesítése alól, melyek:

- a) közte és a felelős állam között alkalmazandó, valamely vitarendezési eljárás alapján állnak fenn;
- b) a diplomáciai és konzuli tisztviselők, helyiségek, irattárak és iratok sérthetetlenségének tiszteletben tartására vonatkoznak.

51. cikk Arányosság

Az ellenintézkedéseknek az elszenvedett sérelemmel arányban állónak kell lenniük, figyelembe véve a nemzetközi jogot sértő cselekmény súlyát és a kérdéses jogokat.

52. cikk Az ellenintézkedések alkalmazásának feltételei

1. Ellenintézkedés alkalmazása előtt a sértett állam köteles:

a) a 43. cikkkel összhangban felszólítani a felelős államot a második részben foglalt kötelezettségeinek teljesítésére;

b) értesíteni a felelős államot az ellenintézkedés alkalmazásáról szóló döntésről, és javaslatot tenni az ezen állammal folytatott tárgyalásokra.

2. A sértett állam, az 1. b) bekezdéstől függetlenül, alkalmazhat a jogai megóvásához szükséges sürgős ellenintézkedéseket.

3. Ellenintézkedések nem alkalmazhatók, és ha már alkalmazták, indokolatlan késedelem nélkül felfüggesztendők, ha:

a) a nemzetközi jogot sértő cselekmény abbamaradt; és

b) a vita elbírálás alatt van egy olyan bíróság, vagy más döntéshozó szerv előtt, amely hatáskörrel rendelkezik a felekre kötelező döntés meghozatalára.

4. A 3. bekezdés nem alkalmazható, ha a felelős állam a vitarendezési eljárások során nem jár el jóhiszeműen.

53. cikk Az ellenintézkedések megszüntetése

Az ellenintézkedéseket meg kell szüntetni, amint a felelős állam a jogot sértő cselekmény vonatkozásában teljesíti a második részben foglalt kötelezettségeit.

54. cikk Nem sértett állam által alkalmazott intézkedések

A jelen fejezet nem érinti egy másik állam felelősségének felhívására, a 48. cikk 1. bekezdése alapján jogosult állam jogát arra, hogy jogszerű intézkedéseket alkalmazzon ezen állammal szemben, a sértett állam, illetve a megszegett kötelezettség kedvezményezettjeinek érdekében, a kötelezettségszegés abbahagyása és a jóvátétel biztosítása végett.

Ellenintézkedés feltételei:

- teljesítésre késztetés
- visszafordítható legyen
- a jogellenes cselekményt elkövető állam ellen kell irányulnia
- arányosság
- felszólítás teljesítésre
- értesítés az ellenintézkedésről (kivéve, ha sürgős a jogok megóvása végett)
- vannak ellenintézkedéssel nem érinthető kötelezettségek

2.4. A természetes és a jogi személyek sérelmére elkövetett nemzetközi jogsértések egyedi kérdései

2.4.1. Az állam felelőssége a külföldieknek vagyoni kárt okozó törvényhozási, államigazgatási és igazságszolgáltatási tevékenység miatt (Tankönyv 660-661.)

2.4.2. A felelősség érvényesítése az állam által: a diplomáciai védelem (Tankönyv 315.)

(2.4.3. A felelősség érvényesítése magánfél által: nemzetközi jogorvoslati eszközök – 1. a nemzetközi vitarendezés c. részt)

3. Egyedi felelősségi alakzatok

[előadás]

3.1. E felelősségi alakzatok közös jellemzői és eltérése az általános szabályoktól, forrásai

3.2. Az egyedi felelősségi alakzatok

3.2.1. A tankhajók olajszennyezés miatti fokozott felelősség

3.2.2. A nukleáris energia békés felhasználásával okozott kár miatti fokozott felelősség

3.2.3. Az ürtevékenység miatti fokozott felelősség [Nemzetközi jog (Complex, 2014) 396.]

3.2.4. Felelősség jogszerű, veszélyes tevékenységgel okozott határokon átnyúló károkért

4. A nemzetközi szervezetek nemzetközi jogi felelőssége

(Tankönyv 680-683.)

Nota bene! - Fontos fogalmak

végzés, szükséghelyzet, származtatott felelősség, betudhatóság, *erga omnes* felelősség, ellenintézkedés, jogellenességet kizáró körülmény, vétkesség, folyamatos jogsértés, *vis maior*, betudhatóság, elégtétel, jóvátétel, *in integrum restitutio*, diplomáciai védelem, objektív felelősség, felróhatóság, belső jogorvoslatok kimerítésének követelménye, megengedhetőség/elfogadhatóság, *ius cogens*, összetett cselekmények

Önellenőrző kérdések

A nemzetközi jogi felelősség fogalma.

Melyek a nemzetközi felelősség keletkezésének feltételei?

Mik az összetett cselekmények?

Mi a folyamatos jogsértés, és milyen problémákat vet fel?

A származtatott felelősség lényege, és a mögöttes állam felelősségének mértéke.

Mikor tudható be egy jogsértő magatartás az államnak?

Az *ultra vires* aktusok megítélése.

A jogellenességet kizáró körülmények köre.

Mi a *force majeure/vis maior*?

Mi a különbség a szükséghelyzet és végzés között?

A felróhatóság kérdése az államok nemzetközi felelősségénél.

A jóvátétel formái.

Mire terjedhet ki a nemzetközi jogsértés által okozott sérelmekért igényelhető kártérítés?

Az elégtétel formái.

Mi a különbség a jóvátétel és elégtétel között?

Milyen feltételekkel hivatkozhat a sértett állam egy másik állam felelősségére?

Milyen kötelezettségeket nem érinthetnek az ellenintézkedések?

A diplomáciai védelem lényege.

A diplomáciai védelem nyújtásának feltételei.

Milyen forrásai vannak az ürtevékenység miatti fokozott felelősségnek?

A megengedett tevékenység miatti kárfelelősség lényege, és elhatárolása az általános felelősségi alakzattól

V. A nemzetközi viták békés elintézése

A tananyag

- előadások
- Kende Tamás – Nagy Boldizsár – Sonnevend Pál – Valki László: Nemzetközi jog. Complex Kiadó, 2014. 31. fejezet (685-695.), 32. fejezet (695-714.) (továbbiakban: Tankönyv)
- egyes nemzetközi szerződések alább kiemelt részei (nem hivatalos szöveg!)

A témakör vázlata

1. A viták elintézése a modern nemzetközi jogrendben

- 1.1 Mi a vita?
- 1.2 Követelmény: békés jelleg
- 1.3 Vita - kik között?
- 1.4 A nemzetközi bíraskodás szerepe, funkciója a modern nemzetközi jogrendben
- 1.5 Csoportosítási lehetőségek

2. A viták békés megoldásának eszközei a nemzetközi jogban

- 2.1 Jugalap és jellemzők
- 2.2 A nemzetközi jog szerepe a konfliktusoldó eljárások szabályozásában

3. A viták békés megoldásának nem bírósági útjai

3.1. A diplomáciai eljárások

- A közvetlen tárgyalás
- A jószolgálat
- A közvetítés
- A vizsgálat (ténymegállapítás)
- Az egyeztetés (békéltetés)

3.2. A nemzetközi szervezetek és az ENSZ szerepe a viták békés elintézésében

4. Választottbíráskodás és a Nemzetközi Bíróság

- 4.1 A nemzetközi bíraskodás jellemzői, formái, nemzetközi bíróságok
- 4.2 Nemzetközi választott bíraskodás
- 4.3 Állandó Választott Bíróság
- 4.4 Nemzetközi Bíróság

1. A viták békés rendezésének alapnormája

(1. EA; Tankönyv 687-688.)

1.1 Mi a vita?

- „jog vagy ténykérdésben lévő véleménykülönbség, jogi álláspontok vagy érdekek ütközése két fél között” (Állandó Nemzetközi Bíróság - *Mavrommatis* ügy 1924.)
- nem csak jogi vitákra vonatkozik, hanem egyéb vitákra is!

- amennyiben joghatósága egyébként fennállt, a Nemzetközi Bíróság nem zárkózott el a viták eldöntésétől pusztán azon az alapon, hogy politikai elemet is tartalmaz pl. Nicaragua ügy vagy Korfu-szoros ügye

1.2 Követelmény: békés jelleg

- anyagi jogi követelmény

Egyesült Nemzetek Alapokmánya (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

2. cikk

3. A Szervezet összes tagjai kötelesek nemzetközi viszályaikat békés eszközökkel és oly módon rendezni, hogy a nemzetközi béke és biztonság, valamint az igazságosság ne kerüljön veszélybe.

4. A Szervezet összes tagjainak nemzetközi érintkezéseik során más Állam területi épsége, vagy politikai függetlensége ellen irányuló vagy az Egyesült Nemzetek céljaival össze nem férő bármely más módon nyilvánuló erőszakkal való fenyegetéstől vagy erőszak alkalmazásától tartózkodniuk kell.

1.3 Vita – milyen felek között?

- államok
- esetenként magánfelek és nemzetközi szervezetek is - példák.

1.4 A nemzetközi bíraskodás szerepe, funkciója a modern nemzetközi jogrendben

A nemzetközi jog legfőbb hiányosságáról - hogy akadályozza a nemzetközi jog, mint normarendszer funkcionálását a kötelező bíraskodás hiánya?

1.5. Csoportosítási lehetőségek

- vitában álló felek kizárólagos részvételével - pártatlan harmadik részvételével zajló vitarendezés
- bírói és nem bírói (választott bírósági és állandó bíróság)
- intézményesített és ad hoc
- univerzális – regionális – egyéb vitarendezés
- bírói - diplomáciai vitarendezés

2. A viták békés megoldásának eszközei a nemzetközi jogban

(l. EA, Tankönyv 689-691. 693. 697.)

2.1 Jogalap és jellemzők

- eljárásjogi oldal

L. ENSZ Alapokmány. 33. cikk 1. pont (a békét és biztonságot fenyegető vitákra)

33. Fejezet Viszályok békés rendezése

„1. Minden olyan viszály esetében, amelynek elhúzódása a nemzetközi béke és biztonság fenntartásának veszélyeztetésére vezethet, a felek mindenekelőtt **közvetlen tárgyalás, kivizsgálás, közvetítés, békéltetés, választott bírósági vagy bírósági eljárás, regionális szervek, vagy megállapodások igénybevétele** vagy általuk választott **egyéb békés eszközök** útján tartoznak megoldást keresni.”

ENSZ Közgyűlés 2625. határozata (1970)

Nyilatkozat az államok baráti kapcsolatait és együttműködését szabályozó elvekről

"Az államoknak ennek megfelelően törekedniük kell vitáik gyors és igazságos rendezésére tárgyalás, vizsgálat, közvetítés, egyeztetés, választott bírósági eljárás, bírósági eljárás, regionális szervek vagy megállapodások igénybevétele vagy általuk választott egyéb békés eszközök útján."

2.2 A nemzetközi jog szerepe a konfliktusmegoldó eljárások szabályozásában

A viták elintézésének eszközeit a nemzetközi jog szabályai eltérő mélységben érintik - részletesen az egyes vitáknál.

Vitarendezésre vonatkozó nemzetközi jogi források:

- 1899. évi (viták békés rendezéséről szóló megállapodás és Állandó Nemzetközi Bíróság létrehozása) hágai békekonferencián elfogadott egyezmények
- 1907. évi (módosítások és kiegészítések) hágai békekonferencián elfogadott egyezmények
 - 1907. évi I. hágai egyezmény *a viták békés rendezéséről*
- Állandó Nemzetközi Bíróság és Nemzetközi Bíróság létrehozása
- 2625 (XXV.) sz. határozat 1970: az államok közötti békés kapcsolatok és baráti együttműködés elveiről (ENSZ Alapokmány 1. és 2. cikke)
- 37/10. sz. ENSZ Közgyűlési határozat (1982.): manilai nyilatkozat a nemzetközi viták békés rendezéséről
- regionális szervezetek jelentősége ezen a területen: ENSZ Alapokmány VIII. Fejezete

3. A viták békés megoldásának nem bírósági útjai

3.1. Diplomáciai eljárások (l. EA; Tankönyv, 689-691. o.)

Közvetlen tárgyalás

- Kizárólag a vitában érintett valamennyi állam vesz részt
- Nincs formakényszer, legrugalmasabb eljárás
- Mentés minden, külső harmadik állam befolyásától
- Kötelező igénybevétele nemzetközi szerződések, bírói ítéletek előírhatják.
- A kötelezettség teljesítésénél: *jóhiszeműség és érdemiség elve* (ennek kifejtésére l. a Nemzetközi Bíróság gyakorlatát).

A jószolgálat

- vonakodó államok meggyőzése a tárgyalások folytatásáról/saját terület felajánlása a vitarendezés lefolytatására
- jószolgálat felajánlása nem minősül barátságtalan cselekedetnek
- jószolgálatot végzők lehetnek: nemzetközi szervezetek, államok, kivételesen magánszemély is

- példák a gyakorlatból (Pakisztán 1971-ben megszervezte az Egyesült Államok és Kína kapcsolatfelvételét, USA grenadai intervenciójával (1983) érintett kubaiak hazaküldése (Spanyolország és Kuba))

A közvetítés

- fő feladata, hogy közreműködjön a felek számára elfogadható kompromisszumos megoldás kidolgozásában
- közvetítők lehetnek: nemzetközi szervezetek, államok, kivételesen magánszemély is
- példák a gyakorlatból (USA: Izrael – Egyiptom, 1978. Szentszék: Argentína és Chile között a Beagle-csatorna ügyben 1978.)
- a jószolgálat és a közvetítés gyakorlati elhatárolásának nehézségei

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.)

4. CZIKK.

A közvetítő szerepe abban áll, hogy kiegyeztesse azokat az ellentétes követeléseket és elenyésztesse azokat a nehezteléseket, amelyek a viszálykodó Államok közt támadhattak.

5. CZIKK.

A közvetítő tiszte véget ér, mihelyt akár a viszálykodó Felek bármelyike, akár maga a közvetítő megállapítja, hogy a kibékülésre részéről ajánlott módozatokat nem fogadták el.

6. CZIKK.

A jószolgálatok és a közvetítés, akár a viszálykodó Felek vették azokat igénybe, akár a viszályban nem érdekelt Hatalmak kezdeményezésére történtek, kizárólag tanács jellegével bírnak és soha sincsen kötelező erejük.

A vizsgálat (ténymegállapítás)

- felek között a tényállás vitatott/vita alapját képező esemény bekövetkezésének körülményei
- pártatlan bizottság létrehozása
- szabályok továbbfejlesztésének alapját adta: Dogger Bank-ügy (brit-orosz 1905.): 1907-es Hágai Egyezmény jelentősen kibővítette az 1899-es Egyezmény vizsgálóbizottságokról szóló rendelkezését
- példák: I. világháború előtti időszak, a genfi Általános Akta (1928), a Bryan-szerződések, a Gondra-szerződés; 46/59. sz. ENSZ közgyűlési határozat (Nyilatkozat a nemzetközi béke és biztonság fenntartása területén végzett ténymegállapításról)
- esetek, amikor a tényfeltárás nem nemzetközi vitákhoz kapcsolódik pl. környezeti kérdések (Espoo-Egyezmény), IHFFC - International Humanitarian Fact-Finding Commission, 1977. évi I. Genfi Jegyzőkönyv: humanitárius jog területén is rendelkezik tényfeltáró bizottságok felállításáról a humanitárius nemzetközi jog megsértése esetében

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.)

9. CZIKK.

Oly nemzetközi jellegű vitás ügyekben, amelyek sem a becsületet nem érintik, sem lényeges érdekeket nem érintenek és amelyek a ténykérdések fölött keletkezett nézeteltérések folytán merülnek fel, a szerződő Hatalmak hasznosnak és kíváncsúnak tartják, hogy a Felek, ha diplomáciai úton megegyezésre nem juthattak, küldjenek ki, amennyire a körülmények engedik, nemzetközi Vizsgáló Bizottságot, amelynek feladata e vitás ügyek megoldását megkönnyíteni azzal, hogy a ténykérdéseket részrehajlótlan és lelkiismeretes vizsgálat útján tisztába hozza.

[...]

35. CZIKK.

A Bizottság jelentése a tényállás megállapítására szorítkozik és nincs oly jellege, mint a választott bíróság ítéletének. A jelentés teljes szabadságot enged a Feleknek abban a tekintetben, hogy e ténymegállapítás után mit tegyenek.

Az egyeztetés (békéltetés)

- a közvetítésnek vizsgálóbizottsági formára emlékeztető megvalósítását jelenti, a vitában álló felek, illetve pártatlan harmadik felek részvételével áll össze egy ilyen testület
- az egyeztetés/békéltetés formái
- példák: Nemzetek Szövetsége, ENSZ Tengerjogi Egyezménye (1982), ICSID, a stockholmi egyezmény (EBESZ - 1992), az ENSZ Alapokmány 37. cikke: a BT ilyen szerepe
- az egyeztetés/békéltetés és a közvetítés, valamint az egyeztetés/békéltetés és a bíraskodás elhatárolása

3.2. A nemzetközi szervezetek és az ENSZ szerepe a viták békés elintézésében

(1. EA; Tankönyv, 691-693.)

- Nemzetek Szövetségének Egyezségokmánya: kötelező közvetítés intézményének bevezetése
- nem előfeltétele a Nemzetközi Bírósághoz fordulásnak (*Délnyugat-Afrika-ügy*, 1962.)
- legfontosabb: ENSZ Biztonsági Tanács VI. fejezet, 34. cikke alapján
- regionális szervezetek szerepe a viták békés rendezésében – saját vitarendezési mechanizmus (Amerikai Államok Szervezete, Arab Liga, Afrikai Unió) – ENSZ-hez való viszony meghatározása: ENSZ Alapokmány VIII. Fejezet 53-54. cikkek

VIII. Fejezet Regionális megállapodások

2. Az Egyesült Nemzeteknek azok a tagjai, amelyek ilyen megállapodásokat kötnek, vagy ilyen szervezeteket létesítenek, minden igyekezetükkel azon lesznek, hogy a helyi jellegű viszályokat ilyen regionális megállapodások, vagy regionális szervezetek útján békés úton rendezzék, mielőtt még azokat a Biztonsági Tanács elé terjesztenék.

4. A nemzetközi bíraskodás

4.1 A nemzetközi bíraskodás jellemzői, formái, nemzetközi bíróságok

(1. EA; Tankönyv 697.)

- a nemzetközi bíraskodás elvei
- a nemzetközi bíraskodás formái - választott és állandó nemzetközi bíróságok, jellemzőik, előnyök és hátrányok a felek szempontjából
- a nemzetközi bíraskodás története

4.2 Nemzetközi választott bíraskodás

(1. EA; Tankönyv 697-701.)

4.2.1 A nemzetközi választottbíróságok jellemzői és joghatósága

- a választottbíraskodásról általában, a választottbíraskodás története
- az alávetés formái az államok részéről - jellemzők és eltérések
 - választottbírósági egyezmény

- választottbíróági klauzula
- választottbíróági kompromisszum: tisztázandó kérdések:
 - ✓ hogyan és milyen összetétellel jön létre
 - ✓ mi a jogvita tárgya
 - ✓ mire kéri a testületet
 - ✓ a nemzetközi jog mely forrásai alapján döntheti el a vitát/szabadon választhat: nemzetközi jog egésze alapján, vagy egy bizonyos szerződés alapján/ *ex aequo et bono*: tekintsen el a pozitív jog alkalmazásától és csak az igazságosság és méltányosság elvei vezéreljék a döntését
 - + technikai, eljárási jellegű szabályok
 - + mi történjen, ha egy arbitert pótolni kell
 - + indokolással szemben támasztott követelmények
 - + esetlegesen megállapíthatnak a jogorvoslatra vonatkozó szabályokat
- a választottbíróóságok joghatósága –
 - ki állapítja meg a joghatóság meglétét?
 - szubjektív fenntartások problémája
 - speciális hatáskörök

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.)

37. CZIKK.

A nemzetközi választott bíraskodás célja az, hogy az Államok közt felmerülő vitás ügyek az illető Államok választotta bírakkal és a jog tisztelete alapján nyerjenek elintézés.

A választott bíraskodás igénybevétele magában foglalja a kötelezettséget arra, hogy az illető államok jóhiszeműen alávetik magukat a Választott Bíróság ítéletének.

38. CZIKK.

Jogi természetű kérdésekben, és pedig első sorban a nemzetközi egyezmények értelmezésének vagy alkalmazásának kérdéseiben a szerződő Hatalmak a választott bíraskodást a leghathatósabb és egyszersmind a legméltányosabb módnak ismerik el a diplomáciai úton meg nem oldott vitás ügyek elintézésére.

Kíváncos volna tehát, hogy az említett kérdésekre nézve felmerülő vitás ügyekben a szerződő Hatalmak előforduló esetben, amennyiben a körülmények engedik, a választott bíraskodást vegyék igénybe.

39. CZIKK.

Választott bíróági egyezmény létrejöhet akár már felmerült, akár pedig csak netalán keletkező vitás ügyekre nézve.

Kiterjedhet az összes vitás ügyekre, vagy pedig a vitás ügyeknek csupán egy meghatározott csoportjára.

[...]

51. CZIKK.

A választott bíraskodás fejlesztésének előmozdítása végett a szerződő Hatalmak a következő szabályokat állapították meg, amelyeket a választott bíróági eljárásra akkor kell alkalmazni, ha a Felek nem egyeztek meg más szabályokban.

52. CZIKK.

A választott bíraskodást igénybevevő Hatalmak szerződést írnak alá, amelyben a vita tárgyát, a választott bírák megnevezésének határidejét, továbbá azokat az alakszerűségeket, sorrendet és

határidőket, amelyek a 63. cikkben említett közlésre irányadók lesznek, végül annak az összegnek nagyságát is meghatározzák, amelyek mindegyik Félnek költségelőlegként le kell tennie.

Hasonlóképpen meghatározza a szerződés, ha helye van, a választott bírák kinevezésének módját, az Ítélszék részére netalán engedett különös hatáskört, az Ítélszék székhelyét, a nyelvet, amelyet az Ítélszék használni fog, és azokat a nyelveket, amelyeket az Ítélszék előtt használni lehet; valamint általában mindazokat a feltételeket, amelyekben a Felek megegyeztek.

53. CZIKK.

Az ily választott bírósági szerződés létrehozására az Állandó bíróság van hivatva, ha a Felek egyetértenek abban, hogy e célból hozzá fordulnak.

Hasonlóképpen az Állandó bíróság van erre hivatva akkor is, ha ily megkereséssel a felek közül csak az egyik fordul hozzá - miután a megegyezés létrehozására diplomáciai úton sikertelenül tett kísérletet - és szó van:

1. oly vitás kérdésről, amely a jelen Egyezmény hatályba lépte után kötött vagy megújított általános választott bírósági Államszerződés alá vonható, ha ez az államszerződés minden vitás kérdés tekintetében külön választott bírósági szerződés kötését tartja szem előtt és ennek létrehozása tekintetében sem kifejezetten, sem hallgatagon nem zárja ki az Állandó bíróság hatáskörét. Mindazonáltal nem lehet az Állandó bírósághoz fordulni, ha a másik Fél kijelenti, hogy nézete szerint ez a vitás kérdés nem esik a kötelező választott bírászkodás alá tartozó vitás kérdések csoportjába; kivéve, ha maga a választott bírósági Államszerződés ruházza rá a választott bírósági Ítélszékre azt a jogot, hogy ezt az előzetes kérdést eldöntse;

2. ha oly vitás kérdésről van szó, amely abból származik, hogy az egyik Hatalom a saját állampolgárait megillető szerződés követelések teljesítését kívánja a másik Hatalomtól és ha e vitás kérdés megoldására a választott bírósági elintézését elfogadják. Ezt a rendelkezést nem lehet alkalmazni akkor, ha a választott bírósági elintézés elfogadásának az volt a feltétele, hogy a külön választott bírósági szerződés más módon jöjjön létre.

54. CZIKK.

Az előbbi cikkben említett esetekben a külön szerződést a 45. cikk 3-6 bekezdésében meghatározott módon kijelölt öt tagból álló bizottság hozza létre.

Az ötödik tag a bizottságnak hivatalból Elnöke.

[...]

73. CZIKK.

Az Ítélszéknek joga van saját hatáskörét megállapítani és e végből a jog elveinek alkalmazásával úgy a választott bírósági szerződést, mint pedig azokat az egyéb iratokat és okmányokat értelmezni, amelyekre ez ügyben hivatkozni lehet.

4.2.2. A nemzetközi választottbíróóságok szervezete

- a választottbíróóság összetétele, tagjainak száma
- kikből kerülnek ki a bírák?
- a választottbíróóság megválasztása és felállítása
- székhely és az eljárás nyelve

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.)

55. CZIKK.

A választott bírói tisztet a Felek egy vagy több választott bíróra ruházhatják, akiket vagy tetszésük szerint jelölnek ki, vagy pedig a jelen Egyezménnyel szervezett Állandó választott bíróság Tagjai közül választanak.

Ha az Ítélszék megalakítására nézve a Felek megegyezésre nem jutnak, a 45. cikk 3-6. bekezdésében megjelölt módon kell eljárni.

56. CZIKK.

Ha Uralkodót vagy Államfőt választanak választott bíróná, a választott bírósági eljárást Ő szabályozza.

57. CZIKK.

Az a választott bíró, akit a kijelölt bírák választanak, az Ítélszéknek hivatalból elnöke.

Ha az Ítélszéknek nincs olyan bírója, akit a kijelölt választott bírák választottak meg, az Ítélszék maga nevezi ki Elnökét.

58. CZIKK.

Ha a választott bírósági külön szerződést, úgy amint azt az 54. cikk rendeli, bizottság hozza létre s ellenkező kikötés nincs, maga a bizottság alakítja meg az Ítélszéket.

59. CZIKK.

Ha a választott bírák valamelyike meghal, lemond, vagy bármi oknál fogva akadályozva van, helyettesítéséről azon a módon kell gondoskodni, mint ahogyan őt kinevezték.

60. CZIKK.

Ha a Felek nem jelölnek ki más székhelyet, az Ítélszék székhelye Hága.

Az Ítélszék székhelye harmadik Hatalom területén csak ennek beleegyezésével lehet.

A már megállapított székhelyet csak a Felek beleegyezésével lehet megváltoztatni.

61. CZIKK.

Ha a választott bírósági külön szerződés nem állapította meg azokat a nyelveket, amelyeket használni lehet, e kérdésben az Ítélszék határoz.

4.2.3 Eljárás nemzetközi választottbíróságok előtt

- írásbeli szak - szóbeli szak - a határozat
- jogorvoslati lehetőségek a választottbíróság ítéletével szemben

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.)

63. CZIKK.

A választott bírósági eljárás rendszerint két külön részre oszlik: az írásbeli előkészítő eljárásra és a tárgyalásra.

Az írásbeli előkészítő eljárás abban áll, hogy az illető ügyvivők közlik az Ítélszék tagjaival és az Ellenféllel emlékiratukat, elleniratukat s ha erre szükség van, válaszukat; a Felek ezekhez mindazokat az ügyiratokat és okmányokat csatolják, amelyekre hivatkoztak. Ez a közlés vagy közvetlenül, vagy a Nemzetközi Iroda útján, olyan sorrendben és oly határidők alatt megy végbe, amint azt a választott bírósági szerződés meghatározza. [...]

A tárgyalás abban áll, hogy a Felek élőszóval fejtik ki adataikat az Ítélszék előtt.

[...]

78. CZIKK.

Az Ítélszék tanácskozása zárt ajtók mellett megy végbe és titokban tartandó.

Az Ítélszék az összes határozatokat szótöbbséggel hozza.

79. CZIKK.

A választott bírósági ítéletet indokolni kell. [...]

[...]

81. CZIKK.

A kellőképpen kihirdetett és a Felek ügyvivőinek kellőképpen kézbesített ítélet a vitás ügyet végérvényesen és fellebbezést kizárásával dönti el.

82. CZIKK.

Minden vitás kérdést, amely a Felek közt az ítélet értelmezése és végrehajtása tekintetében felmerülhet, ellenkező kikötés hiányában, azon Ítélszék elbírálása alá kell terjeszteni, amely az ítéletet hozta.

83. CZIKK.

A Felek a választott bírósági szerződésben fenntarthatják maguknak azt, hogy a választott bírósági ítélet felülbírlását kérhessék.

Ebben az esetben, ellenkező kikötés hiányában, a kérelmet ahhoz az Ítélszékhez kell intézni, amely az ítéletet hozta. A kérelem csakis új ténykörülmeny felmerülésére alapítható, amely ténykörülmeny olyan természetű, hogy az ítéletre döntő befolyású lett volna és amely a tárgyalás berekesztésének időpontjában ismeretlen volt mind maga az Ítélszék, mind a felülbírlatot kérő fél előtt.

A felülbírló eljárás megindítását az Ítélszék csupán oly határozattal rendelheti el, amely kifejezetten megállapítja, hogy csakugyan új ténykörülmeny forog fenn és amely elismeri, hogy az csakugyan bír az előbbi bekezdés szerint kívánt kellékekkel, végül amely ezen az alapon kimondja, hogy a felülbírlati kérelemnek helye van.

A választott bírósági szerződés megállapítja azt a határidőt, amelyen belül a felülbírlatra irányuló kérelmet elő kell terjeszteni.

84. CZIKK.

A választott bírósági ítélet csak a vitás ügyben szereplő Felekre nézve kötelező.

Ha oly Egyezmény értelmezéséről van szó, amelyben a viszálykodó Feleken kívül más Hatalmak is részesek, az előbbieket az összes aláíró Hatalmakat idejekorán értesítik. E Hatalmak mindegyikének jogában áll a perben részt venni. Ha Közülük egy vagy több Hatalom élt ezzel a joggal, az ítéletben foglalt értelmezés rájuk nézve is kötelező.

85. CZIKK.

Mindegyik Fél saját költségeit egyedül, az Ítélszék költségeit pedig egyenlő arányban viseli.

4.3 Állandó Választott Bíróság (1. EA)

- a Bíróság jellemzői - jegyzékbíróság, joghatóság, eljárás
- a Bíróság működésének állandó elemei - Igazgató Tanács, Nemzetközi Iroda, helyszín, eljárási szabályok
- az ítélkező testület kijelölése

Egyezmény a nemzetközi viszályok békés elintézéséről (Hága, 1907 - kihirdetve: 1913. évi XLIII tv.) II. FEJEZET - Az Állandó választott bíróságról

41. CZIKK.

Annak megkönnyítése végett, hogy oly nemzetközi vitás kérdésekben, amelyek diplomáciai úton elintézhettek nem voltak, a választott bíraskodást azonnal igénybe lehessen venni, a szerződő Hatalmak kötelezik magukat, hogy fenntartják az Állandó választott bíróságot úgy, amint azt az Első Békeértekezlet szervezte, hogy az mindenkor igénybevehető legyen, és hacsak a Felek más eljárásban nem állapodnak meg, a jelen Egyezménybe foglalt eljárás szerint működjék.

42. CZIKK.

Az Állandó bíróságnak minden választott bíraskodási ügy hatáskörébe tartozik, hacsak a Felek nem egyeztek meg külön bíróság alakításában.

43. CZIKK.

Az Állandó bíróság székhelye Hága.

Az Állandó bíróság segédhivatalaként a Nemzetközi Iroda szolgál; ez közvetíti azokat a közléseket, amelyek az Állandó bíróság egybegyűlésére vonatkoznak; ez őrzi a levéltárat és végzi az összes igazgatási ügyeket.[...]

44. CZIKK.

Minden szerződő Hatalom legfeljebb négy egyént jelöl ki, akik nemzetközi jogi kérdésekben elismert szaktekintélyek, a legnagyobb erkölcsi tiszteletben állnak és a választott bírói tisztelet elfogadni hajlandók.

Az ekként kijelölt személyeket, mint a Bíróság Tagjait, lajstromba kell foglalni s ezt a lajstromot az Irodának közölnie kell az összes többi szerződő Hatalmakkal.

A választott bírák lajstromában előforduló összes változásokat az Iroda a szerződő Hatalmaknak tudomására juttatja.

Két vagy több Hatalom egy vagy több tagnak közös kijelölésében is megegyezhetik.

Ugyanazt a személyt több Hatalom is kijelölheti.

A Bíróság tagjainak kinevezése hat évi időszakra szól. Megbízatusuk megújítható.

Ha a Bíróság valamelyik tagja meghal vagy visszavonul, helyének betöltéséről újabb hat évi időszakra a kinevezésre nézve megállapított módon kell gondoskodni.

45. CZIKK.

Ha a szerződő Hatalmak közöttük felmerült vitás ügy elintézése végett az Állandó bírósághoz akarnak fordulni, az illető vitás ügy eldöntésére hivatott Ítélszék bíráit az Állandó bíróság Tagjainak főlajstromából kell választani.

Ha a választott bírósági Ítélszék megalakítására nézve a Felek megegyezésre nem jutnak, a következő módon kell eljárni:

Mindegyik Fél két választott bírót nevez meg, akik közül csak egyik lehet az ő állampolgára vagy pedig olyanok közül kiválasztott bíró, akiket az Állandó bíróság Tagjaiul ez a Fél jelölt volt ki. Az így megválasztott bírák együttesen egy ötödik bírót választhatnak.

Ha a szavazatok egyenlően oszlanak meg, az ötödik bírót a Felek közös egyetértésével kijelölt harmadik Hatalom választja.

Ha erre nézve nem jönne létre megegyezés, mindegyik Fél egy külön Hatalmat jelöl ki és az ötödik bírót az akként kijelölt Hatalmak választják meg közös megegyezéssel.

Ha két hónapi határidő alatt ez a két Hatalom nem tudna megegyezni, mindegyikük két-két tagot jelöl ki az Állandó bíróság Tagjainak névjegyzékéből azokon a Tagokon kívül, akiket már a Felek kijelöltek; e két tag egyike sem lehet valamelyiküknek állampolgára. Az így megnevezett jelöltekre nézve a sors dönti el, hogy melyikük legyen az ötödik választott bíró.

46. CZIKK.

Mihelyt az Ítélszék megalakult, a Felek azt az elhatározásukat, hogy az Állandó bíróságot igénybe venni akarják, valamint az e célból kötött megállapodások szövegét és a választott bírák nevét az Irodának tudomására juttatják. [...]

Az Ítélszék a Felek által megállapított időpontban jön össze. Elhelyezéséről az Iroda gondoskodik.

Az Ítélszék Tagjai működésük alatt, hazájukon kívül a diplomáciai kiváltságokat és mentességeket élvezik.

[...]

49. CZIKK.

Az állandó igazgató Tanács, amely a szerződő Hatalmaknak Hágában akkreditált diplomáciai képviselőiből és Németalföld külügyminiszteréből áll - aki az elnöki szerepet tölti be - vezeti és ellenőrzi a Nemzetközi Irodát.

Saját ügyrendjét, valamint a többi szükséges szabályzatot az igazgató Tanács állapítja meg.

Az igazgató Tanács határoz mindazokban az igazgatási természetű kérdésekben, amelyek az Iroda működésével összefüggésben állhatnak.

Teljes hatalma van az Iroda tisztviselőinek és alkalmazottainak kinevezése, felfüggesztése vagy elmozdítása tekintetében.

Az igazgató Tanács határozza meg az illetményeket és a fizetést; ellenőrzi az általános kiadásokat.

A kellően összehívott üléseken kilenc tag jelenléte elégséges ahhoz, hogy a Tanács jogérvényesen határozhasson. A határozatokat a Tanács szótöbbséggel hozza. [...]

4.4 Nemzetközi Bíróság (1. EA, Tankönyv 701-714.)

4.4.1 Előzmények

- Állandó Nemzetközi Bíróság (Permanent Court of International Justice, PCIJ) (1920-1946)
- nem volt a Nemzetek Szövetségének szerve, de annak keretei között jött létre

4.4.2 A Nemzetközi Bíróság funkciói

Egyesült Nemzetek Alapokmánya (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

92. Cikk

A Nemzetközi Bíróság az Egyesült Nemzetek legfőbb bírói szerve. A Bíróság az Állandó Nemzetközi Bíróság Alapszabályain alapuló, a jelen Alapokmány kiegészítő részét képező és ahhoz mellékelte Alapszabályoknak megfelelően működik.

93. Cikk

1. Az Egyesült Nemzetek tagjai ipso facto részesei a Nemzetközi Bíróság Alapszabályainak.
2. Olyan Állam, amely nem tagja a Szervezetnek, a Biztonsági Tanács ajánlására, a Közgyűlés által esetenként meghatározott feltételek mellett, csatlakozhatik a Nemzetközi Bíróság Alapszabályaihoz.

94. Cikk

1. Az Egyesült Nemzetek mindegyik tagja kötelezi magát, hogy minden olyan jogvitában, amelyben félként szerepelt, alkalmazkodni fog a Nemzetközi Bíróság határozatához.
2. Ha valamely jogvitában szereplő egyik fél a Bíróság által hozott ítéletből folyó kötelezettségének nem tesz eleget, a másik fél a Biztonsági Tanácshoz fordulhat, amely ha szükségesnek tartja, ajánlásokat tehet, vagy határozatokat hozhat az ítélet végrehajtása céljából foganatosítandó rendszabályok felől.

95. Cikk

A jelen Alapokmány egyetlen rendelkezése sem akadályozza a Szervezet tagjait abban, hogy az egymás közötti vitáik megoldását már érvényben levő, vagy a jövőben kötendő megállapodások értelmében más bíróságra bízják.

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

34. Cikk

1. A Bíróság előtt félként csak Állam léphet fel.
[...]

35. Cikk

1. A Bírósághoz az ezekben az Alapszabályokban részes Államok fordulhatnak.
2. Azokat a feltételeket, amelyek mellett más Államok is fordulhatnak a Bírósághoz, a hatályban levő nemzetközi szerződésekben foglalt külön rendelkezések fenntartásával a Biztonsági Tanács állapítja meg mindenestre oly módon, hogy abból a felek a Bíróság előtt semmiféle vonatkozásban se kerüljenek egyenlőtlen helyzetbe.
[...]

38. Cikk

1. A Bíróság, amelynek az a feladata, hogy az eléje terjesztett jogvitákat a nemzetközi jog alapján döntse el, eljárása során a következő forrásokat alkalmazza:
 - a) azokat az általános vagy különös nemzetközi egyezményeket, amelyek a vitában álló Államok által kifejezetten elismert jogszabályokat állapítanak meg;
 - b) a nemzetközi szokást, mint a jog gyanánt elismert általános gyakorlat bizonyítékát;
 - c) a civilizált nemzetek által elismert általános jogelveket;

*d) az 59. cikk rendelkezéseinek fenntartása mellett a bírói döntéseket és a különböző nemzetek legkiválóbb publicistáinak tanítását, mint a jogszabályok megállapításának segédeszközeit.
2. Ez a rendelkezés nem érinti a Bíróságnak azt a jogát, hogy a felek megegyezése esetén valamely ügyet ex aequo et bono (méltányosság alapján) döntsön el.*

4.4.3 A Nemzetközi Bíróság joghatósága, az alávetés formái

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

36. Cikk

1. A Bíróság joghatósága kiterjed minden ügyre, amelyet a felek eléje terjesztenek és minden olyan kérdésre, amelyet az Egyesült Nemzetek Alapokmánya vagy a hatályban levő nemzetközi szerződések és egyezmények elébe utalnak.

2. Az Alapszabályokban részes Államok bármikor kijelenthetik, hogy ipso facto (önmagában) és külön megegyezés nélkül, minden olyan Állammal szemben, amely ugyanazt a kötelezettséget vállalja, kötelezőnek ismerik el a Bíróság joghatóságát minden olyan jogvitára nézve, amelynek tárgya:

a) nemzetközi szerződés értelmezése,

b) a nemzetközi jog bármely kérdése,

c) olyan tény létezésének megállapítása, amely ha valóban bizonyul, nemzetközi kötelezettség megszegését jelenti,

d) nemzetközi kötelezettség megszegése esetében teljesítendő jóvátétel természete vagy terjedelme.

3. A fent említett nyilatkozatok feltétel nélkül, vagy több Állammal vagy bizonyos Államokkal szemben a viszonyosság kikötésével, avagy bizonyos időre korlátozva tehetők.

4. Az ilyen nyilatkozatokat az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál kell letenni, aki azokról másolatokat küld az Alapszabályokban részes Államoknak és a Bíróság Jegyzőjének.

5. Az állandó Nemzetközi Bíróság Alapszabályainak 36. cikke értelmében tett nyilatkozatokat, amennyiben azok még hatályban vannak, az Alapszabályokban részes Államok között arra az időre, amelyre hatályuk még fennáll és rendelkezéseiknek megfelelően a Nemzetközi Bíróság kötelező joghatóságának elfogadása gyanánt kell tekinteni.

6. Ha abban a kérdésben, hogy a Bíróságnak van-e az eljárásra joghatósága, vita támad, a Bíróság dönt.

37. Cikk

Ha valamely hatályban levő nemzetközi szerződés vagy egyezmény a Nemzetek Szövetsége által megállapítandó valamely bíróság vagy az Állandó Nemzetközi Bíróság joghatóságát írja elő, a joghatóság az Alapszabályokban részes felek közötti viszonylatban a Nemzetközi Bíróságra száll.

4.4.4 A Nemzetközi Bíróság szervezete

- a NB összetétele, tagjainak száma, a bírák megválasztása, megválasztásuk elvei, tisztségük időtartama
- a bírakkal szembeni követelmények, mentességeik és kiváltságaik
- az ítélező testületek különböző formái
- az *ad hoc* bíró intézménye

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

2. Cikk

A Bíróság független bírák testülete, akiket állampolgárságukra való tekintet nélkül, azok közül a nagy erkölcsi tekintélynek örvendő személyek közül kell választani, akik hazájukban a

legmagasabb bírói tisztség betöltéséhez megkívánt követelményeknek megfelelnek, vagy akik a nemzetközi jog terén elismert jártassággal bíró jogtudósok.

3. Cikk

*1. A Bíróság 15 tagból áll, akik közül kettő ugyanannak az Államnak állampolgára nem lehet.
2. Azt a személyt, aki a bírósági tagság szempontjából több Állam állampolgárának volna tartható, azon Állam állampolgárának kell tekinteni, amelyben polgári és politikai jogait rendszeresen gyakorolja.*

4. Cikk

*1. A Bíróság tagjait, az Állandó Választottbíróság nemzeti csoportjai által jelölt személyek jegyzékéből a Közgyűlés és a Biztonsági Tanács az alábbi rendelkezések szerint választja meg.
2. Az Egyesült Nemzeteknek az Állandó Választottbíróságban nem képviselt tagjait illetően, a jelölteket olyan nemzeti csoportok választják ki, amelyeket kormányaik e célból az Állandó Választott Bíróság tagjaira nézve a nemzetközi viszályok békés elintézéséről szóló 1907. évi hágai Egyezmény 44. cikkében megállapított feltételekkel megegyező módon alakítanak meg.*

[...]

8. Cikk

A Közgyűlés és a Biztonsági Tanács a Bíróság tagjainak megválasztását egymástól függetlenül foganatosítja.

9. Cikk

A választóknak minden választás során nemcsak arra kell ügyelniük, hogy a megválasztandó személyek a megkívánt követelményeknek egyénenként megfeleljenek, hanem arra is, hogy a testületben, mint egészben, a civilizáció főbb formáinak és a világ fő jogrendszerének képviselői biztosítva legyen.

10. Cikk

1. Azokat a jelölteket, akik a Közgyűlésben és a Biztonsági Tanácsban a szavazatok abszolút többségét elnyerik, megválasztottnak kell tekinteni.

[...]

13. Cikk

1. A bíróság tagjait kilenc évre választják és azok újra választhatók.[...]

2. [...]

3. A Bíróság tagjai tisztségük gyakorlását mindaddig folytatják, amíg a helyüket be nem töltik. Leváltásuk után is be kell fejezniük azokat az ügyeket, amelyeknek elintézését megkezdték.

[...]

16. Cikk

1. A Bíróság tagjai semmiféle politikai vagy államigazgatási tevékenységet sem folytathatnak és semmiféle más hivatásos jellegű foglalkozást nem vállalhatnak.

2. Az e cikkel kapcsolatos bármely kétség esetén a Bíróság határoz.

17. Cikk

1. A Bíróság tagjai semmilyen ügyben nem léphetnek fel mint kormány megbízottak, tanácsadók vagy ügyvédek.

2. A Bíróság egy tagja sem vehet részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg, mint a felek egyikének kormány megbízottja, tanácsadója, vagy ügyvédje, vagy valamelyik nemzeti vagy nemzetközi bíróságnak, vagy vizsgálóbizottságnak tagjaként, vagy bármilyen más minőségben már közreműködött.

3. Az e cikkel kapcsolatos bármely kétség esetén a Bíróság határoz.

18. Cikk

1. A Bíróság tagjai tisztségükből csak akkor mozdíthatók el, ha a többi tag egyhangú véleménye szerint a megkívánt feltételeknek többé nem felelnek meg.

[...]

19. Cikk

A Bíróság tagjai bírói tisztségük gyakorlása tekintetében diplomáciai kiváltságokat és mentességeket élveznek.

21. Cikk

1. A Bíróság Elnökét és Alelnökét három évre választja; ezek újraválaszthatók.

2. A Bíróság Jegyzőt nevez ki és a szükséghez képest gondoskodhatik egyéb tisztviselők kinevezéséről is.

22. Cikk

1. A Bíróság székhelye Hága. Ez azonban nem akadályozhatja meg a Bíróságot abban, hogy amennyiben azt kívánatosnak tartja, máshol is ülésezhessék és teendőit máshol is elláthassa.

2. Az Elnöknek és a Jegyzőnek a Bíróság székhelyén kell laknia.

23. Cikk

1. A Bíróság a törvénykezési szünet kivételével, amelynek idejét és tartamát a Bíróság állapítja meg, állandóan ülésezik.

[...]

25. Cikk

1. A Bíróság, hacsak az Alapszabályok kifejezetten másként nem rendelkeznek, teljes ülésben jár el.

2. Azzal a feltétellel, hogy a Bíróság megalakítása céljából rendelkezésre álló bírák száma ezáltal tizenegy alá ne csökkenjen, a Bíróság Ügyviteli Szabályai megengedhetik, hogy egy vagy több bíró, a körülményeknek megfelelően és váltakozva az üléseken való részvétel alól felmentést nyerjen.

3. A Bíróság megalakításához kilenc bíró jelenléte elegendő.

26. Cikk

1. A Bíróság időről időre saját rendelkezése szerint három vagy több bíróból álló egy vagy több tanácsot alakíthat, bizonyos meghatározott ügycsoportok, mint például munkaiügyek vagy az átmenő forgalomra és közlekedésre vonatkozó ügyek letárgyalása végett.

2. A Bíróság bármikor alakíthat tanácsot valamely meghatározott ügy letárgyalása végett. Az ilyen tanács bírójának számát a Bíróság a felekkel egyetértésben határozza meg.

3. Ha a felek kérik, ügyeiket az e cikk rendelkezései szerint alakított tanácsok tárgyalják és döntenek el.

27. Cikk

A 26. és 29. cikk értelmében megalakított tanácsok bármelyike által hozott ítéletet úgy kell tekinteni, mintha azt a Bíróság hozta volna.

28. Cikk

A 26. és 29. cikk értelmében megalakított tanácsok a felek beleegyezésével Hágán kívül is ülésezhetnek és láthatják el teendőiket.

29. Cikk

Az ügyek gyors elintézése érdekében a Bíróság évenként egy öt tagból álló tanácsot alakít, amely a felek kérelmére sommás eljárásban tárgyal és bírál el ügyeket. A Bíróság az ülésen való részvételben akadályozott bírák helyettesítésére az öt tagon felül további két bírót jelöl ki.

30. Cikk

1. Teendőinek ellátása céljából a Bíróság Ügyviteli Szabályokat állapít meg. Különösen az eljárásra vonatkozó szabályokat kell leszögeznie.

[...]

31. Cikk

1. Azok a bírák, akik a peres felek valamelyikének állampolgárai, megtartják a jogukat ahhoz, hogy a Bíróság elé terjesztett ügy elbírálásában közreműködjenek.

2. Ha a Bíróság eljáró tagjai között olyan bíró szerepel, aki a felek egyikének állampolgára, bármelyik másik fél is jelölhet bíróként egy személyt. Az ilyen személyt elsősorban azok közül a személyek közül kell kijelölni, akik a 4. és 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően mint jelöltek szerepelnek.

3. Ha a Bíróság eljáró tagjai között nincs olyan személy, aki valamelyik fél állampolgára volna, az e cikk 2. pontjának rendelkezései szerint mindegyik fél jelölhet ki bírót.

4. Ennek a cikknek a rendelkezéseit a 26. és 29. cikk esetében is alkalmazni kell. Ilyen esetben a Bíróság Elnöke a Bíróságnak a tanácsot alkotó tagjai közül egyet, vagy ha szükséges, kettőt felkér arra, hogy helyét a Bíróság olyan tagjának adja át, aki az érdekelt felek állampolgára, illetve ilyennek hiányában, vagy ha az megjelenésében akadályoztatva volna, annak, akit a felek erre a célra külön jelölnek.

5. Ha ugyanabban az ügyben több fél van együttesen érdekelve, ezek az előző rendelkezések alkalmazása szempontjából csupán egy félnek számítanak. Ez e pontra vonatkozó bármely kétség esetében a Bíróság dönt.
6. A jelen cikk 2., 3. és 4. pontjai értelmében kijelölt bírának az Alapszabályok 2. cikkében, 17. cikkének 2. pontjában, valamint 20. és 24. cikkeiben előírt feltételeknek meg kell felelniök. Ezek a bírák az ügy eldöntésében bírótársaikkal a teljes egyenlőség alapján vesznek részt.

4.4.5 Peres eljárás a Nemzetközi Bíróság előtt

- az eljárás jellemzői és főbb részei
- pergátló kifogások
- ideiglenes intézkedések (rendszabályok)
- a beavatkozás lehetősége
- a bizonyítás problémái
- a Bíróság ítélete

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

39. Cikk

1. A Bíróság hivatalos nyelve a francia és az angol.

[...]

3. A Bíróságnak bármelyik fél kérésére meg kell engednie, hogy az a francia vagy angol helyett más nyelvet használhasson.

40. Cikk

1. Az ügyeket az eset körülményeihez képest, vagy a vonatkozó külön megegyezés közlésével, vagy írásbeli keresettel kell a Bíróság elé terjeszteni; mindkettőt a Jegyzőhöz kell intézni. Mindkét esetben meg kell jelölni a vita tárgyát és a feleket.

2. A Jegyző a keresetet az összes érdekeltekkel haladéktalanul közli.

3. A Jegyző a Főtitkár útján az Egyesült Nemzetek tagjait is értesíti; úgyszintén értesíti mindazokat az Államokat, amelyek jogosultak a Bíróság előtt megjelenni.

41. Cikk

1. A Bíróságnak, ha úgy véli, hogy a körülmények ezt megkívánják, jogában áll megjelölni azokat az ideiglenes rendszabályokat, amelyek alkalmazása szükséges bármelyik fél jogainak biztosítása céljából.

2. A végleges határozat meghozataláig a javasolt rendszabályokról a feleket és a Biztonsági Tanácsot haladéktalanul értesíteni kell.

42. Cikk

1. A feleket a kormány megbízottak képviselik.

2. Ezek a Bíróság előtt igénybe vehetik tanácsadók és ügyvédek közreműködését.

3. A peres felek kormány megbízottait, tanácsadóit és ügyvédjeit a teendőik független ellátásához szükséges minden kiváltság és mentesség megilleti.

43. Cikk

1. Az eljárás két részből áll, az egyik az írásbeli, a másik a szóbeli rész.

2. Az írásbeli eljárás a periratoknak és elleniratoknak, valamint, ha szükséges, a válasziratoknak, továbbá minden bizonyítékul szolgáló ügydarabnak és okiratnak a Bírósággal és a felekkel történő közléséből áll.

[...]

5. A szóbeli eljárás a tanúknak, szakértőknek, kormány megbízottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek a Bíróság által történő meghallgatásából áll.

46. Cikk

A tárgyalás nyilvános, hacsak a Bíróság másként nem határoz, vagy ha a felek a nyilvánosság kizárását nem kéri.

50. Cikk

A Bíróság bármikor megbízhat bármely általa választott személyt, testületet, hivatalt, bizottságot vagy más szervezetet vizsgálat lefolytatásával, vagy szakértői vélemény adásával.

53. Cikk

1. Amennyiben az egyik fél nem jelenik meg a Bíróság előtt, vagy ügyében nem terjeszt elő kérelmet, a másik fél indítványozhatja, hogy a Bíróság kérelme értelmében határozzon.

2. A Bíróság, mielőtt így határozna, nemcsak arról tartozik meggyőződni, hogy joghatósága a 36. és 37. cikkek értelmében fennáll, hanem arról is, hogy a kérelem ténybelileg és jogilag megalapozott.

54. Cikk

[...]

3. A Bíróságnak az ítélethozatallal kapcsolatos tanácskozásai titkosak és azok később sem hozhatók nyilvánosságra.

55. Cikk

1. Minden kérdést a jelenlevő bírák szavazatának többségével kell eldönteni.

2. Szavazategyenlőség esetében az Elnök, vagy az őt helyettesítő bíró szavazata dönt.

56. Cikk

1. Az ítéletet indokolni kell.

[...]

57. Cikk

Ha az ítélet egészben vagy részben nem a bírák egyhangú véleményét fejezi ki, bármelyik bírónak joga van különvéleményt benyújtani.

59. Cikk

A Bíróság határozata csak a perben álló felekre és csak az eldöntött ügyben kötelező.

60. Cikk

Az ítélet végleges és vele szemben fellebbezésnek nincs helye. Ha az ítélet értelme vagy alkalmazási köre tekintetében vita támad, a Bíróság, bármelyik fél kérelmére, hiteles magyarázatot ad.

61. Cikk

1. Újrafelvétel iránti kérelmet csak abban az esetben lehet előterjeszteni, ha az olyan döntő jelentőségű tény felmerülésén alapul, amely az ítélet meghozatalakor mind a Bíróság, mind pedig az újrafelvételt kérő fél előtt ismeretlen volt, feltéve mindig, hogy a tény nem ismerése nem az újrafelvételt kérő fél gondatlanságának a következménye.

2. Az újrafelvételi eljárást a Bíróság ítélete vezeti be, amely az új tény fennforgását kifejezetten megállapítja, valamint elismeri, hogy az olyan természetű, amely az újrafelvételt lehetővé teszi és kijelenti, hogy az újrafelvételi kérelemnek ennek alapján helye van.

3. A Bíróság, mielőtt az újrafelvételi kérelemnek helyt adna, megkívánhatja az ítélet rendelkezéseinek előzetes végrehajtását.

4. Az újrafelvétel iránti kérelmet legkésőbb az új tény felmerülésétől számított hat hónapon belül kell benyújtani.

5. Az ítélet meghozatalától számított tíz év után újrafelvételi kérelmet előterjeszteni nem lehet.

62. Cikk

1. Ha valamely Állam úgy véli, hogy az ügyben hozott ítélet jogi természetű érdekeit érinti, a beavatkozás iránt a Bíróságnál kérelmet terjeszthet elő.

2. E kérelem tárgyában a Bíróság dönt.

63. Cikk

1. Valahányszor oly egyezmény értelmezéséről van szó, amelynek az ügyben érdekelt Államokon kívül más Államok is részesei, a Jegyző ezeket az Államokat haladéktalanul értesíti.

2. Minden így értesített Államnak jogában áll a perbe beavatkozni; de ha él ezzel a jogával, úgy az ítéletben foglalt értelmezés reánézve hasonlóképpen kötelező lesz.

64. Cikk

Ha csak a Bíróság másképp nem határoz, saját költségeit mindegyik fél maga viseli.

4.4.6 Tanácsadó vélemények nyújtása

- a Bíróság tanácsadó hatásköre, és a tanácsadás funkciói
- a tanácsadó vélemények jelentősége a nemzetközi jog alakulása szempontjából

Az Egyesült Nemzetek Alapokmánya (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

96. Cikk

1. A Közgyűlés vagy a Biztonsági Tanács a Nemzetközi Bíróságtól bármely jogi kérdésben tanácsadó véleményt kérhet.
2. A Szervezet minden más szerve és a szakosított intézmények a Közgyűlés által bármikor megadható felhatalmazás alapján a tevékenységük körében felmerülő jogi kérdésekben szintén tanácsadó véleményt kérhetnek a Bíróságtól.

A Nemzetközi Bíróság Alapszabályai (Statútuma) (kihirdetve: 1956. évi I. tv.)

65. Cikk

1. A Bíróság bármilyen jogi kérdésben tanácsadó véleményt nyilváníthat bármely olyan szerv megkeresésére, amely az Egyesült Nemzetek Alapokmánya által, vagy annak értelmében ilyen megkeresés előterjesztésére jogosult.
2. Azokat a kérdéseket, amelyekre nézve a Bíróság tanácsadó véleményét kéri, írásbeli megkeresés alakjában kell a Bíróság elé terjeszteni. A megkeresésben szabatosan meg kell határozni azt a kérdést, amelyre nézve a véleményt kéri és csatolni kell hozzá minden, a kérdés megvilágítására alkalmasnak látszó iratot.

66. Cikk

1. A Jegyző a tanácsadó vélemény nyújtására vonatkozó megkeresés előterjesztéséről haladéktalanul értesíti mindazokat az Államokat, amelyek jogosultak a Bírósághoz fordulni.

[...]

4. Azoknak az Államoknak és szervezeteknek, amelyek írásban vagy szóban, vagy mindkét módon nyilatkozatot tettek, meg kell engedni, hogy a más Államok, vagy szervezetek által tett nyilatkozatokhoz megjegyzéseket fűzhessenek abban az alakban, olyan terjedelemben és addig az időpontig, ahogyan azt a Bíróság, vagy ha az nem ülészik, az Elnök, minden egyes esetben meghatározza. Ennek megfelelően a Jegyző köteles az ilyen írásbeli nyilatkozatot kellő időben közölni azokkal az Államokkal és szervezetekkel, amelyek nyilatkozatokat tettek.

[...]

68. Cikk

A Bíróságnak tanácsadó tevékenységének gyakorlása során a fenti rendelkezéseken kívül abban a mértékben, amelyben azokat alkalmazhatónak találja, ezen Alapszabályoknak a peres eljárásra vonatkozó szabályait szem előtt kell tartania.

Nota bene! - Fontos fogalmak

jószolgálat, vizsgálat, közvetítés, egyeztetés, joghatóság, választott bíróság, tanácsadó vélemény, alávetési nyilatkozat, kompromisszum, pergátló kifogások, *ad hoc* bíró, jegyzékbíróság, a földrajzi megoszlás elve, *forum prorogatum*, ideiglenes intézkedések, *ex aequo et bono* döntés

Önellenőrző kérdések

Hogy határozná meg a jogi vitát?

Mi a jelentősége a jogi vita és a politikai vita megkülönböztetésének?

Mondjon példát, amikor magánfél és állam közötti vitában igénybe vehető valamely eszköze a nemzetközi konfliktus-megoldásnak!

Mi a különbség az egyeztetés és nemzetközi bíraskodás között?

Mi a különbség az egyeztetés és a közvetítés között?

Milyen nehézségeket okoz a jószolgálat és a közvetítés elhatárolása a gyakorlatban?

Soroljon fel olyan testületeket, melyek egyeztetést végeznek a mai nemzetközi szinten.

Mi a különbség az Állandó Választott Bíróság és az Állandó Nemzetközi Bíróság között?

Melyek a nem bírói vagy diplomáciai vita-elintézési módok?

Mi a nemzetközi szervezetek szerepe az államok közötti viták békés elintézésben?

Hogyan viszonyul egymáshoz a regionális nemzetközi szervezetek és az ENSZ

vitarendezésben betöltött szerepe az Alapokmány VIII. Fejezete alapján?

Az ENSZ mely szervei vehetnek részt a békés vitarendezésben?

Mi a kapcsolat az Állandó Nemzetközi Bíróság és a Nemzetközi Bíróság között?

Hogyan alapozható meg a Nemzetközi Bíróság joghatósága?

Ki lehet részese a Nemzetközi Bíróság Statútumának?

Milyen a Nemzetközi Bíróság tevékenységének megítélése?

VI. Kiemelt jogesetek

A tananyag

- előadások és az alábbiakban közölt összefoglalók;

Ajánlott olvasmány, további forrásként:

- Lamm Vanda: A Nemzetközi Bíróság ítéletei és tanácsadó véleményei 1945-1993,
Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Bp., 1995. - vonatkozó részek

A kiemelt jogesetek köre

1. Francia nukleáris kísérletek ügye I-II.
2. Az állam joghatóság alóli mentességének ügye (Németország v. Olaszország)
3. Bős-Nagymaros vízlépcsőrendszer ügye

Az egyes jogesetek összefoglalója

VI.1. A FRANCIA NUKLEÁRIS KÍSÉRLETEK ÜGYEI

(Ausztrália v. Franciaország; Új-Zéland v. Franciaország - 1974, 1995)

Az ügy jelentősége

A Nemzetközi Bíróság az egyoldalú kötelezettségvállalás nemzetközi jogi kötőerejével kapcsolatosan tett alapvető megállapításokat.

Tényállás

A francia kormány 1966 óta számos alkalommal végzett Francia Polinézia területén található csendes-óceáni kutatóállomásán légköri nukleáris kísérletet. A fő robbantóhely az Ausztráliától mintegy 6000 km távolságra lévő Mururoa-zátonynál helyezkedett el. Franciaország a területet tiltott, illetve veszélyes zónának minősítette a légi közlekedés és a hajózás számára. A kísérletek ausztrál területen radioaktív lecsapódásokat idéztek elő, és mivel a francia kormánnyal való egyeztetések nem vezettek a vita megoldásához, ezért Ausztrália a Nemzetközi Bírósághoz fordult keresetével. Ezzel egy időben Új-Zéland is keresetet nyújtott be Franciaország ellen a bíróságon, illetve ideiglenes intézkedés meghozatalát kérte, mellyel az ügy lezárásáig a kísérletek beszüntetését szerették volna elérni. A bíróság ideiglenes intézkedései ellenére, továbbra is számos légköri nukleáris kísérlet zajlott 1973 júliusa és 1974 szeptembere között. Bár a két azonos tartalmú kereset ugyanazon a napon érkezett a bírósághoz, azonban a bíróság a két ügyet mégis külön tárgyalta, de ugyanabban a bírói felállásban, ugyanazokkal az indokokkal, ugyanazt az ítéletet hozta meg 1974. december 20-án.

Az ügy kronológiája

- 1966-tól: nukleáris légköri kísérletek zajlanak Francia Polinézia területén

- 1973. máj. 9.: Ausztrália és Új-Zéland keresettel fordul a Nemzetközi Bírósághoz
- 1973. máj. 14.: mindkét ország ideiglenes intézkedés meghozatalát kéri a bíróságtól, amely gátat szab a további kísérleteknek
- 1973. máj. 16.: Franciaország levélben tagadja a bíróság joghatóságát és az eljárástól távol marad
- 1973. jún. 22.: a bíróság ideiglenes intézkedést hoz
- 1973. júl.-aug.; 1974. jún.-szept.: további francia nukleáris kísérletekre kerül sor
- 1974. júniusától.: nyilatkozatok a francia állam nevében a légköri kísérletek befejezéséről, mivel elérték azt a technikai szintet, hogy föld alatt is végre tudják hajtani a robbantásokat
- 1974. okt. 11.: a francia hadügyminiszter megerősíti, hogy 1975-től nem lesznek légköri kísérletek
- 1974. dec. 20.: a bíróság ítéletet hoz

A Nemzetközi Bíróság megállapításai

A két állam kereseti kérelme azonos. Mindketten arra kéri a bíróságot, állapítsa meg, hogy a nukleáris légköri kísérletek végzése a Csendes-óceán területén nem áll összhangban a nemzetközi jog szabályaival, valamint, hogy tiltsa meg Franciaország számára a további ilyen jellegű kísérletek végzését.

(1) Joghatósági kérdések

Mindkét felperes ugyanarra alapította a bíróság joghatóságát: az 1928. évi a nemzetközi viták békés rendezéséről szóló általános akta 17. cikkére, valamint a Statútum 36. cikkének 1. bekezdésére, a 37. cikkére, továbbá szubszidiárius jelleggel a Statútum 36. cikkének 2. bekezdésére. Franciaország az 1973. május 16-án kelt levelében arra kérte a bíróságot, hogy utasítsa el a keresetet, ugyanis a bíróság joghatósága nem áll fenn.

A bíróság leszögezte, hogy először azt kell megvizsgálnia, hogy van-e jogvita a felek között. Egy ügyel összefüggésben ugyanis joga van a bíróságnak minden körülményt megvizsgálnia, azt is, ami látszólag nem függ össze az adott ügyel, de fontos lehet, hogy az ügyben történő állásfoglalás előtt az ilyen kérdéseket tisztázza. Az felperesek célja még a bíróság eljárása előtti szakaszban is a kísérletek beszüntetése volt, és ebben a kérdésben hosszas diplomáciai levelezés során sem tudtak közös nevezőre jutni a franciákkal. Ilyen körülmények között a bíróságnak figyelembe kell vennie minden olyan körülményt, ami a kereset beadása után merül fel, mert releváns lehet az ügy menetében. Ide elsősorban a francia állam nevében elhangzott nyilvános nyilatkozatok értendők, amelyekben a kísérletek folytatásával kapcsolatos francia szándék tükröződött, ezért a bíróság megvizsgálta ezek jelentőségét, és esetleges jogi hatását.

(i) Elsőként a felperesek által is relevánsnak tartott, 1974. június 8-án, a francia Köztársasági Elnöki Hivatal által tett nyilatkozattal foglalkozott a bíróság. Ebben mondták ki először, hogy amint a nyárra tervezett kísérletsorozat véget ér, képesek lesznek már földalatti robbantásokat végezni. Június 10-én a wellingtoni francia nagykövetség pedig arról értesítette Új-Zélandot, hogy ha minden a tervek szerint alakul, akkor a nyári kísérletek lesznek az utolsó légköri robbantások, mert utána már képesek lesznek a földalatti kísérletek lefolytatására is. Számos, más nyilvánosan elhangzott nyilatkozatban említette különböző, a francia állam nevében eljáró hivatalos személy (köztársasági elnök, védelmi miniszter, külügyminiszter), hogy a nyári kísérletsorozat után Franciaország felhagy a légköri robbantásokkal, ezért a bíróság úgy vélte, hogy mindez a légköri kísérletek abbahagyásának szándékát tükrözi.

(ii) A bíróság ezek után megvizsgálta, hogy ezeknek a francia nyilatkozatoknak, vagyis egyoldalú jogi aktusoknak milyen kötőereje lehet. Az egyoldalú jogi aktus formájában megjelenő nyilatkozatoknak lehet kötelező erejük, azonban ehhez az szükséges, hogy nyilvánosan tegyék őket, azzal a szándékkal, hogy a kinyilatkoztató oldalán kötelezettséget keletkeztessenek, állam nevében eljáró hivatalos személy tegye azt, a tudomásulvétel lehetőségével.

Nem minden ilyen nyilatkozat lesz automatikusan kötelező, mindig az állam szándékától függ, hogy ilyen módon keletkeztet-e saját maga számára kötelezettséget. Az ilyen nyilatkozatot mindig megszorítóan kell értelmezni.

A Nemzetközi Bíróság kitért arra, hogy milyen alapon lehet kötelező ereje egy egyoldalú nyilatkozatnak. A nemzetközi kötelezettség-vállalások formája nincs meghatározva, azonban minden együttműködést igénylő jogviszonyt a jóhiszeműség elve szerint kell szabályozni. A bíróság összehasonlította az egyoldalú aktusokat a két-vagy többoldalú aktusok, azaz szerződések kötelező erejével. Ezeknek a kötőereje a *pacta sunt servanda* szabályán alapul, amelynek pedig szintén a jóhiszeműség elve a magja. A nemzetközi jogalanyok eszerint jogosultak a jóhiszeműség alapján figyelembe venni az ilyen egyoldalú nyilatkozatokat, és bízni azok komolyságában.

Jelen ügyben számos olyan, a francia állam képviselőjében (köztársasági elnök, védelmi miniszter, külügyminiszter) nyilvánosan elhangzott nyilatkozat született, amelyben a franciák kifejezésre juttatták, hogy nem lesz több nukleáris légköri kísérlet, mert elérték a technikai fejlődés azon pontját, hogy ezek után a földfelszín alatt is végre tudják ezeket hajtani. Az ausztrál kormány a szóbeli tárgyalás során a bíróság tudomására hozta, tényként kezeli a francia külügyminiszter 1974. szeptember 25-én tett nyilatkozatát, miszerint a kísérletekkel felhagytak. A bíróság ennek fényében úgy vélte, hogy ezzel Ausztrália arról tesz tanúbizonyságot, hogy lehetségesnek tartja az ügynek egy egyoldalú nyilatkozattal való elrendezését. Természetesen egy ilyen nyilatkozat nem jelent egyben garanciát további kísérletekkel való felhagyására, azonban az érvényességét a nemzetközi kapcsolatokban szükségképpen uralkodó kölcsönös bizalom elve alapján kell megítélni, és ennek fényében érvényesnek kell őket tekinteni, főként a világos tartalmuk miatt is.

A bíróság kifejtette, hogy tulajdonképpen megvalósult az, ami miatt a keresetlevél hozzá beérkezett: biztosítékot kapott a felperesek köre arról, hogy nem lesz több nukleáris légköri kísérlet, és mivel sem a kereseti kérelemben, sem az eljárás során kárigényt nem jelentettek be, a bíróság úgy vélte, hogy a továbbiakban nincs az eljárásnak tárgya, ezért lezárta az ügyet.

(2) Az ítélet - következtetések

A Nemzetközi Bíróság 9 szavazattal 6 ellenében megállapította, hogy az eljárás tárgya megszűnt, már nem áll fenn, ezért az eljárásnak a továbbiakban nincs értelme, (azonban nem adott választ arra a kérdésre, hogy a francia nukleáris kísérletek mennyiben egyeztethetőek össze a nemzetközi joggal.)

Új-Zéland 1995-ös keresete a Nemzetközi Bíróság előtt

1995. augusztus 21-én ismét a Nemzetközi Bírósághoz fordult, és az 1974-ben kelt ítélet 63. pontjára³ hivatkozva a helyzet felülvizsgálatára vonatkozó indítványt nyújtott be. Ennek oka a francia köztársasági elnök 1995. június 13-án elhangzott médianyilatkozata, amely szerint 1995 szeptemberére egy nyolc robbantásból álló nukleáris kísérletsorozatot terveznek a Csendes-óceán déli részénél. Új-Zéland arra hivatkozott, hogy azoknak a környezetvédelemmel kapcsolatos jogoknak a köre, amelyeknek a védelméért kiáll, ugyanazok, amelyek 1973-ban is fennálltak, és Franciaország megsérti őket a magatartásával. Négy környékbeli állam is jelezte a beavatkozási szándékát.

Mindezek fényében Új-Zéland arra kérte a Nemzetközi Bíróságot, hogy állapítsa meg, miszerint a kilátásba helyezett atomkísérletek végrehajtása a nemzetközi jogot sérti, valamint azt, hogy Franciaország jogellenesen cselekszik, amennyiben a nemzetközi gyakorlattal ellentétesen, környezetvédelmi hatásvizsgálatot megelőzően kezd nukleáris kísérletek folytatásába. Az ilyen jellegű kísérletek ugyanis mindaddig sértik az államok érdekeit és a nemzetközi jog szabályait, ameddig a környezetvédelmi hatástanulmány ki nem mutatja, hogy a kísérlet nem okoz majd radioaktív szennyezettséget a tengeri élővilág számára.

A kereseti kérelem mellett Új-Zéland ideiglenes intézkedések meghozatalára is kérte a bíróságot, hogy Franciaország tartózkodjon az említett területeken való kísérletek végzésétől és a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően Franciaország készítsen hatástanulmányt a készülő kísérletek által rejtett veszélyeiről.

A Nemzetközi Bíróság megállapításai (1995)

A bíróság számára a legfőbb kérdés annak eldöntése volt, hogy vajon a kereseti kérelemben foglaltak az 1974-ben kelt ítélet 63. pontjának hatálya alá esnek-e. Franciaország azzal védekezett, hogy a bíróság tevékenységét a Nemzetközi Bíróság Statútuma szerint végzi, ez adja minden eljárási cselekmény jogi alapját, és azáltal, hogy Új-Zéland nem a Statútum valamely cikkére alapította a keresetét, megsértette ezt a szabályt, a Nemzetközi Bíróság előtti eljárásának ugyanis így nincs jogi alapja.

A Nemzetközi Bíróság ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy a 63. pont megszövegezésekor nem állt szándékában korlátozni az előtte esetlegesen indítható eljárások körét, hanem egy speciális eljárástípust teremtett, amely igénybevételének az a feltétele, hogy egy olyan különleges körülményről legyen szó, amely a korábbi ítélet alapjául szolgáló tényekhez kapcsolódik. Ilyen tények fennállta esetén lehet érvényesíteni a 63. pontot. A bíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az 1974-ben kelt ítélet milyen jogi alapokon nyugodott, mi volt az eljárás oka, amiről tulajdonképpen ítélkezett, ehhez pedig az ítélet szövegének, valamint a teljes felperesi motivációnak az elemzésébe kezdett.

Elsőként azt vizsgálta, hogy mi volt Új-Zéland célja a kereset benyújtásával, ez pedig nemcsak a kereset szövegéből, hanem az új-zélandi miniszterelnök által tett nyilatkozatból is egyértelműen megállapítható: a franciák által folytatott légköri nukleáris atomkísérleteket szerették volna megszüntetni. A francia állam részéről pedig meg is született a kívánt nyilatkozat, amely szerint felhagynak a légköri kísérletek folytatásával, és áttérnek a földalatti

³ Ez a pont a Statútum rendelkezéseivel összhangban lehetőséget adott a helyzet felülvizsgálatára. Kifejti ugyanis, hogy abban az esetben, ha egy állam a jövőbeli cselekedetei vonatkozásában kötelezettséget vállal, akkor a Nemzetközi Bíróságnak ugyan nincs arra hatásköre, hogy a jövőben ennek betartását figyelje, de arra van lehetőség, hogy amennyiben az ítélet jogalapját érintő kérdéssről van szó, akkor a későbbi helyzet felülvizsgálata végett eljárás indítható.

robbantásokra. Ezek szerint egyértelmű, hogy az új-zélandi kereseti kérelem kizárólag a légköri nukleáris kísérletek befejezését célozta, a franciák pedig kizárólag ezeknek a befejezésére tettek ígéretet. Ebből következik, hogy az 1974-ben kelt ítélet is ezt a helyzetet bírálta el, vagyis annak megállapításai, így a 63. pont is, kizárólag a légköri nukleáris kísérletek ügyére vonatkozott, így a jelen esetben az Új-Zéland által hivatkozott földalatti robbantások kérdése nem érinti az 1974-es ítéletet. Új-Zéland kereseti kérelme ezek fényében nem megalapozott, nincs mód az ítélet 63. pont szerinti felülvizsgálatra.

A Nemzetközi Bíróság végzésének rendelkező részéből (1995)

- A kereseti kérelem jogalapja nem esik az 1974-ben kelt ítélet 63. pontjának hatálya alá, így a bíróság elutasítja azt. (12/3 arányban)
- Új-Zéland ideiglenes intézkedések meghozatalára vonatkozó kérelmét a bíróság szintén elutasítja. (12/3 arányban)
- Az eljárásba való beavatkozást célzó indítványokat a bíróság elutasítja. (12/3 arányban)

VI.2. Az állam joghatóság alóli mentességének ügye

(Németország v. Olaszország 2012)

Az ügy jelentősége

Ez az ügy a szuverenitás elvével és az állam más állam joghatósága alóli mentességével, különösen más állam igazságszolgáltatási szerveinek eljárása alóli mentességével foglalkozik. A Bíróság vizsgálta a *ius cogens* és az eljárási mentesség viszonyát, valamint az állam szuverén cselekményével okozott károk miatt a károsult egyénnel szemben fennálló kártérítési kötelezettségével is.

Tényállás

Olasz állampolgárok 1998-tól kezdve bírósági eljárásokat indítottak a német állammal szemben az 1943-45 között elszenvedett sérelmeik ügyében, amelyek során az olasz bíróságok jogerősen marasztalták Németországot és kártérítés fizetésére kötelezték. Németország 2008-ban keresetet nyújtott be a Nemzetközi Bíróságon Olaszországgal szemben, arra hivatkozva – többek között –, hogy ezekkel az ítéletekkel Olaszország megsértette Németország szuverenitását, és a szuverenitásából eredő joghatóság alóli mentességét.

A tényállás történeti háttere: Olaszország 1943-ig Németország szövetségese volt a 2. világháborúban, majd Mussolini bukását követően átállt a szövetségesek oldalára és hadat üzent a Harmadik Birodalomnak. 1943 októberétől 1945 tavaszáig Olaszország jelentős része német megszállás alatt állt, amelynek során a német hadsereg és más német hatóságok számos hadi- és humanitárius jogi jogsértést követtek el, többek között civilek tömeges megölését, katonák hadifogoly-státuszának megtagadását, civilek és katonák kényszermunkára deportálását. 1947-ben az olasz békeszerződésben a Szövetségesek kötelezték Németországot az elhurcolt olasz javak visszaadására, valamint Olaszországot arra, hogy minden további követeléséről lemondjon a német állammal szemben. Ez a lemondás vonatkozott az állam, a kormány és az olasz állampolgárok 1939. szeptember 1. és 1945. május 8. között keletkezett minden követelésére.

A békeszerződés rendelkezései ellenére, diplomáciai tárgyalások eredményeként két nemzetközi szerződés is létrejött az olaszok és a németek között 1961-ben bizonyos kártérítési igények rendezésére. Mindkettőnek az volt a célja, hogy a német állam fizessen kártérítést az olasz államnak, valamint olasz természetes- és jogi személyeknek a 2. világháború során ért sérelmek miatt. A német állam a megállapodás szerint megfizette a kártérítést az olasz államnak (40 millió német márkát). Az egyezményekben pedig kijelentették a felek, hogy ezzel megoldottnak tekintik maguk között az ügyet, és a továbbiakban nem terjesztenek elő követeléseket egymással szemben.

1953-ban a Német Szövetségi Köztársaság elfogadta a Szövetségi Kárpótlási Törvényt. A Nemzeti Szocializmus Áldozatainak c. jogszabályt. Számos olasz állampolgár sikertelenül próbált kártérítéshez jutni a törvény alapján, mivel vagy nem minősült a jogszabály szerint nácik által üldözöttnek, vagy nem rendelkezett a törvény által megkövetelt németországi lakóhellyel. Német-olasz diplomáciai tárgyalások eredményeként létrejött egyrészt a fent nevezett 2 egyezmény, másrészt a Szövetségi Kárpótlási Törvényt 1965-ben módosították, amely kiszélesítette a kárpótlásra jogosultak körét, azonban még így sem fedett le minden érintett olasz állampolgárt.

2000-ben Németország létrehozott egy olyan alapítványt, amely azon egyéneknek biztosít pénzübeli támogatást, akiket a második világháború során kényszermunkára vagy koncentrációs táborba deportáltak, kivéve, ha hadifoglyoknak minősültek (a hadijog szerint a hadifogoly munkára kötelezhető). Ezen kitétellel több ezer olyan olasz állampolgárt zártak ki a juttatásból, akik a német állam szerint nem civilek, hanem hadifoglyok voltak és ennek keretében végeztek kényszermunkát. Az érintett olasz állampolgárok német bíróságokon pert indítottak, sikertelenül. 2004-ben a Német Alkotmánybíróság határozatban kimondta, hogy a nemzetközi jog alapján az államnak nem áll fenn kártérítési kötelezettsége az egyénnel szemben kényszermunka miatt.

Az olasz állampolgárok a német eljárásokkal egy időben, illetve ezt követően eljárást indítottak olasz helyi bíróságokon, a kártérítési követelés három tárgy köré csoportosult: 1) a megszállt területen civilek tömeges megölése; 2) civilek kényszermunkára deportálása Németországba; 3) hadifogoly státusz megtagadása az olasz hadsereg tagjai részére. Az Olasz Legfelsőbb Bíróság 2004-ben kijelentette, hogy az olasz nemzeti bíróságok jogosultak marasztalni Németországot, mivel nemzetközi bűncselekmény elkövetése esetén az államot nem illeti meg joghatóság alóli mentesség. Továbbá, az olasz bíróságok Olaszországban végrehajthatónak nyilvánítottak olyan görög bírósági ítéleteket, amelyek Németországot marasztalták el a 2. világháború során görög állampolgároknak okozott hasonló károkért. A görög bíróság által megítélt kártérítési összeg biztosítása érdekében az olasz helyi hatóságok a Comói-tó melletti, német állami tulajdonban lévő, Villa Vigoni elnevezésű ingatlanra jelzálogot jegyezték be.

Az ügy kronológiája

1943–1945 – Olaszország jelentős része német megszállás alatt

2004 – az Olasz Legfelsőbb Bíróság szerint a 2. világháború során elkövetett nemzetközi bűncselekmények miatti kártérítési ügyben nem illeti meg joghatóság alóli mentesség Németországot

2004–2011 – olasz bíróságok jogerősen elmarasztalják a német államot az 1943 és 1945 között jogellenesen elkövetett cselekményekért, és kártérítés fizetésre kötelezik

2007 – Jelzálog bejegyzése a Villa Vigonira

2008 – Németország keresettel él Olaszország ellen a Nemzetközi Bíróságon

2011 – a Nemzetközi Bíróság engedélyezi Görögország számára a perbelépést beavatkozásként

2012 – Ítélethirdetés

A felek kérelme

A német állam kérte a Bíróságot, hogy

- marasztalja el Olaszországot az olasz bíróságok ítéletei miatt, amellyel megsértették Németország joghatóság alóli mentességét és szuverenitását;
- kötelezze Olaszországot a Villa Vigoni ingatlanra bejegyzett jelzalog törlésére;
- marasztalja el Olaszországot a görög bírósági ítéletek végrehajthatóvá nyilvánítása miatt, amellyel megsértették a német állam joghatóság alóli mentességét; és
- Olaszország adjon a választása szerinti biztosítékot arra nézve, hogy többé a szervei nem sértik meg Németország szuverenitását.

Az olasz állam kérte a Nemzetközi Bíróságot, hogy

- utasítsa el Németország kérelmét, kivéve a Villa Vigoni-val kapcsolatos kérelmet, amely tekintetében hajlandó törölni a jelzalogot; és
- Németország fizessen kártérítést azon olasz állampolgárok számára, akik eddig nem részesültek benne az 1943–45 közötti humanitárius jogsértésekre tekintettel.

A felek álláspontja

A német álláspont szerint az olasz cselekmények sértik a szuverenitását és az abból fakadó eljárás joghatóság alóli mentességét. Németország elismeri, hogy 1943 és 1945 között humanitárius jogsértést követett el olasz állampolgárok sérelmére, azonban véleménye szerint az 1947. évi és az 1961. évi szerződésekkel teljesítette kártérítési kötelezettségét, irányában Olaszország – saját és állampolgárai nevében egyaránt – lemondott a további követelésekről.

Olaszország álláspontja szerint Németország továbbra is jogsértő, mivel az elmúlt évtizedek alatt sem fizetett kártérítést minden olyan olasz állampolgárnak, akikkel szemben humanitárius jogsértést követett el 1943 és 1945 között. Olaszország szerint a humanitárius jog *ius cogens*/kogens jog, amelynek a súlyos megsértésért továbbra is felelős Németország. A *ius cogens* magasabb rangú szabály, mint az eljárás mentesség, így Olaszország jogosult eljárni. Olaszország azzal is érvelt, hogy végsőképpen jelleggel alkalmazta a nemzeti eljárást, miután a nemzetközi próbálkozásai, a két fél tárgyalásai nem vezettek eredményre az elmúlt évtizedekben. Véleménye szerint kártérítési igények esetében a külföldi államnak nincs eljárás joghatóság alóli mentessége. Olaszország elismerte, hogy a Villa Vigoni ingatlan szembeni cselekménye sérti a nemzetközi jogot.

A Nemzetközi Bíróság megállapításai

a) Joghatóság

Egyik fél sem vitatta a Nemzetközi Bíróság joghatóságát, amelyet Németország az 1957. évi, a viták békés rendezéséről szóló európai egyezményre alapított. Az egyezmény 1961-ben lépett hatályba a két állam között. Mindezek ellenére a Bíróság hivatalból vizsgálta a joghatóságát, és megállapította, hogy a Németország keresetében foglalt kérelmek szempontjából a releváns időpont a 2004 és 2011 közötti időszak és nem az 1943–45 közötti. A német állam kérése nem arra irányult, hogy a Bíróság a második világháború eseményeit minősítse, hanem az olasz bíróságok elmúlt években hozott határozatait. Így a Bíróság jogosult érdemben eljárni a német kérelem tekintetében.

Az olasz ellenkereset 2. pontját illetően azonban a joghatóság hiányát állapította meg, és elutasította azt egy 2010. évi végzésben. Olaszország szerint a német állam folyamatos jogsértésben van 1945 óta, mivel azóta nem tette jóvá a humanitárius jogsértéseit bizonyos

olasz állampolgárok irányában. Olaszország azt is hangsúlyozta, hogy a nemzeti eljárásokra csak azért volt szükség, mert a német állam nem tett eleget kártérítési kötelezettségének. A Nemzetközi Bíróság kijelentette, hogy a joghatóság alapját képező európai egyezmény szerint csak annak hatályba lépése, tehát 1961 utáni események tekintetében van joghatósága, tehát nem vizsgálhatja az 1943 és 1961 közötti cselekményeket (sem a jogsértéseket, sem az azt követő releváns nemzetközi szerződéseket).

b) Az eljárás alóli mentesség és a szuverenitáshoz való jog

A Nemzetközi Bíróság megállapította, hogy a szuverenitáshoz való jog a nemzetközi jog alapelve, amelynek szokásjogi úton kialakult eleme az idegen joghatóság alóli mentesség. Noha létezik két nemzetközi szerződés is az államok immunitásáról, egyik az Európa Tanács keretében (1972), másik az ENSZ keretében (2004) jött létre, egyik sem hatályos a két állam között. A két megállapodás azonban hasonlóan rendelkezik az eljárási mentességről, mindkettő elismeri, mint az állam jogát. Sőt, az ENSZ egyezménye a nemzetközi szokásjog bizonyítékának tekinthető. A Bíróság hivatkozik a Nemzetközi Jogi Bizottság 1980-ban, a témáról készített jelentésére is, amely szintén az állami immunitást szintén a nemzetközi szokásjogban „régén meggyökerezettnek” tekinti.

A mentesség eljárásjogi természetű, és teljes mértékben elhatárolható attól az anyagi jogi természetű vitától, ami az ügy alapja, tehát az olasz bíróságok eljárása alóli mentesség, az 1943 és 1945 között elkövetett jogsértésektől.

Mindkét állam elismerte, hogy az eljárás alóli mentesség mára nem teljes körű, az állam kereskedelmi, gazdasági, egyéb magánjogi jellegű tevékenysége esetén csak korlátozott eljárás alóli mentessége van. Ezzel szemben az állam közjogi cselekménye, amelyet a szuverenitása gyakorlása során hajt végre, továbbra is mentes az idegen joghatóság alól. A jelenlegi ügyben az olasz nemzeti bíróságok – ahogyan azt az olasz állam képviselője elismerte a szóbeli szakaszban – a német állam közjogi jellegű, szuverén cselekedeteit ítélik meg.

c) A közjogi jellegű, szuverén cselekedetekkel okozott károk

Olaszország véleménye szerint nem illeti meg Németországot eljárás alóli mentesség, annak ellenére sem, hogy az állam közjogi cselekményeiről van szó. Olaszország szerint az eljárás alóli mentesség nem vonatkozik az alábbi esetekre:

- i) ha az állam a szuverén cselekményével halált, súlyos sérülést vagy kárt okoz a másik állam területén; vagy
- ii) ha az állam a szuverén cselekményével, annak helyétől függetlenül, *ius cogens*-t sért; vagy
- iii) ha a kárt szenvedett személyeknek nincs más lehetősége az igényük érvényesítésére.

A Nemzetközi Bíróság megállapította, hogy valóban korlátozott az állam immunitása az Olaszország által hivatkozott i) esetben, azonban ez a korlátozás csak az állam nem közjogi cselekményeivel okozott halálra, károkra vonatkozik. Tipikusan ilyen eset az állam képviselője által okozott autóbaleset, és a szokásjog alapján semmi nem támasztja alá, hogy ilyen korlátozás lenne a hadsereg cselekményei tekintetében is. A Nemzetközi Bíróság, megvizsgálva az immunitásról szóló nemzetközi szerződéseket, az államok gyakorlatát és nemzeti bírósági döntéseket, arra a következtetésre jutott, hogy kizárólag az olasz és a görög nemzeti bíróságok állították, hogy nincs eljárási mentessége egy idegen államnak háború idején a hadserege által okozott károk tekintetében induló nemzeti eljárás alól.

A Nemzetközi Bíróság vizsgálta a ii) pontban hivatkozott kivételt is, miszerint a német államot azért nem illeti meg joghatóság alóli mentesség, mivel feltétlen alkalmazást igénylő normát sértett. Németország nem vitatta, hogy súlyosan megsértette a humanitárius jogot, azonban állítása szerint ez még nem fosztja meg a mentességhez való jogától. A Bíróság vizsgálta, hogy a nemzetközi jog fejlettsége eljutott-e már arra a szintre, hogy súlyos emberi jogi vagy humanitárius jogi jogsértések miatti kártérítési igények esetén az azt elkövető államot nem illeti meg mentesség más állam szerveinek eljárása alól. Megállapítása szerint nem jutott el idáig még a nemzetközi jog, tehát a szokásjog nem támasztja alá, hogy *ius cogens* normasértés miatti magánjogi kártérítési igények követelése esetén az állam immunitása megszűnne. A Bíróság hangsúlyozta, hogy ez a megállapítás a magánjogi jellegű, kártérítési igényekre vonatkozik, és nem az állam nevében eljáró, a jogsértést megvalósító személy büntetőjogi felelősségére.

Olaszország iii) pontban tett állítására a Bíróság azt válaszolta, hogy a nemzetközi gyakorlatban nem találunk olyan fegyveres összeütközést, amelyet követően minden sértett személy egyenként kártérítésben részesült volna. Bevett gyakorlat az államok között, hogy a békeszerződésben kikötnek egy becsült jóvátételi összeget, amelyet az egyik állam megfizet a másiknak, vagy lemondanak az egymással szembeni követelésekről. A Bíróság elismerte, hogy Németország számos módon és jelentős összegben nyújtott pénzbeli jóvátételt az olasz államnak, illetve egyes olasz állampolgároknak. Mindazonáltal a Bíróság „meglepetten és sajnálattal” állapítja meg, hogy Németország számos olyan olasz katonát nem tart kártérítésre jogosultnak (a 2001. évi törvény alapján), akiktől megtagadta a hadifogoly státuszt. A Bíróság hangsúlyozta, hogy az idegen állam joghatósága alóli mentesség nem jelenti azt, hogy egy államnak ne lenne kötelessége a nemzetközi jogsértéseit jóvátenni. Az államok nemzetközi jogsértésért való felelősségét nem befolyásolja a nemzeti eljárás alóli mentesség. A Bíróság azonban arra is felhívta a figyelmet, hogy mivel Németország több ízben is fizetett jóvátételt Olaszországnak, mélyrehatóan vizsgálni kellene, vajon Olaszország megfelelően kompenzálta-e abból a saját állampolgárait. Önmagában az a tény, hogy egyes állampolgárok nem részesültek a jóvátételből, nem jelenti azt, hogy igényelhetnének a jogsértő állammal, tehát Németországgal szemben. A fennmaradó kártérítési igények rendezését nemzetközi tárgyalások útján kell lebonyolítani, és nem azzal, hogy nemzeti bíróságok elítélik a másik államot.

d) A Villa Vigoni ingatlannal szembeni korlátozó intézkedések

A Villa Vigoni ingatlanra bejegyzett jelzálog alapja egy 2006-os firenzei bírósági határozat, amely végrehajthatónak nyilvánította Olaszországban egy görög bíróság ítéletét. A görög bíróság elmarasztalta Németországot és kártérítés fizetésére kötelezte a 2. világháború során Görögországban elkövetett humanitárius jogsértés, nevezetesen civilek tömeges lemészárlása miatt. A görög kormány, tekintettel érintettségére, kérelmezte, hogy a perbe belépessen beavatkozóként. Ezt a Bíróság 2011-ben engedélyezte számára.

A per során az olasz állam bejelentette, hogy 2010-ben felfüggesztették az ingatlannal szembeni jelzálogot, tekintettel a jelenlegi eljárásra és egyúttal az olasz állam vállalja a jelzálog végleges törlését az ingatlan-nyilvántartásból.

A Nemzetközi Bíróság megállapította, hogy az olasz állam részéről nemzetközi jogsértő volt a jelzálog bejegyzése, mivel a Villa Vigoni a német állam által, kulturális célokra, non-profit módon használt ingatlan, amelynek fő feladata a német-olasz kulturális kapcsolatok előmozdítása. A kulturális központ létesítéséről a két állam 1986-ban állapodott meg és azóta közösen igazgatják. A Bíróság a nemzetközi szokásjog és az államok immunitásáról szóló, még nem hatályos 2004. évi ENSZ-egyezmény alapján kijelentette, hogy egy idegen állam tulajdonában lévő ingatlannal szemben korlátozó intézkedést alkalmazni csak akkor lehet, ha az alábbi feltételből legalább egy teljesül:

- i) az ingatlant nem kormányzati céllal, haszonszerző tevékenység folytatására használják; vagy
- ii) a tulajdonos állam kifejezett beleegyezésével; vagy
- iii) a tulajdonos állam az ingatlant olyanként jelölte meg, mint amely bírósági követelés kielégítésére felhasználható.

Jelen ügyben egyik feltétel sem teljesül, így Olaszország megsértette nemzetközi kötelezettségét Németországgal szemben.

e) A görög ítéletek végrehajthatóvá nyilvánítása Olaszországban

Németország szerint a görög bíróságok ítélete, ugyanúgy, ahogyan az olasz bíróságoké, sérti a szuverenitását, azonban jelen ügyben a Nemzetközi Bíróság ezt nem jogosult vizsgálni, mivel a görög állam nem peres fél. A német állam annak a megállapítását kérte, hogy a végrehajthatóvá nyilvánító olasz határozatok sértik-e az immunitását. A Bíróság szerint az olasz államnak igaz, hogy nem a görög ügy érdemi eldöntése volt a feladata, azonban amikor a végrehajthatóságról döntött, vizsgálnia kellett volna azt, hogy ezzel megsérti-e egy másik állam immunitását. Más szóval, fel kellett volna tennie magának a kérdést, hogy ha a külföldi ítélettel azonos tényállású ügy fekédné előtte, akkor kötelezné-e a nemzetközi jog az alperes állam immunitásának tiszteletben tartására. Mivel a válasz erre igen, így az olasz bíróságok megsértették Németország szuverén jogait.

Az ítélet rendelkező része

A Nemzetközi Bíróság

- megállapította, hogy Olaszország megsértette Németország nemzetközi jog alapján fennálló immunitását, amikor
 - o az 1943-45 közötti humanitárius jogsértések miatti helyi kártérítési jogvitában eljárta vele szemben,
 - o jelzőlogót jegyzett be a Villa Vigonira, és
 - o végrehajthatónak nyilvánította görög bíróságok Németországgal szembeni ítéleteit Olaszországban;
- kötelezte Olaszországot, hogy valamilyen, az általa választott módon, érvénytelenítse az olasz bíróságok és más hatóságok olyan határozatait, amellyel megsértette Németország immunitását;
- nem adott helyt Németország azon követelésének, mely szerint Olaszország adjon biztosítékot arra, hogy a jövőben nem sérti meg a német immunitást. A Bíróság felhívta Németország figyelmét, hogy a nemzetközi jog egyik alapelve a jóhiszeműség, így nem feltételezhető, hogy Olaszország újra elkövetne egy ilyen jogsértést.

VI.3. A BŐS- NAGYMAROS VÍZLÉPCSŐ RENDSZER ÜGYE

(Magyarország és Szlovákia - 1997)

Az ügy jelentősége:

Az ügy számos problémát vetett fel; többek között ez volt az első olyan ügy, melyben a környezetvédelem kérdése előtérbe kerülhetett, valamint eljárásjogi szempontból az első

olyan eset, amelyben a Nemzetközi Bíróság „*amicus curiae*”⁴ beadványt is vizsgált. Ezen felül mélyrehatóan vizsgálta a szükséghelyzet problematikáját, az egyoldalú állami aktusokat, valamint a nemzetközi szerződéseknek a nemzetközi jog általános elvei (pl. *clausula rebus sic stantibus*) alapján történő megszűnésének kérdését.

Az ügy háttere

Már az 50-es években hatástanulmányok készültek a Duna hasznosításáról, illetve a 70-es évek olajárrobbanása után. a villamosenergia-termelés megkezdéséről Magyarország és Csehszlovákia között. 1977. szeptember 16-án⁵ a két állam közös vízügyi projekt megvalósításában állapodott meg, a következők szerint.

- A csehszlovák területen lévő Bős (Gabčíkovo) és magyar területen lévő Nagymaros helységeken egy-egy vízierőművet építenek fel, amelyek elválaszthatatlan üzemelésű létesítményrendszert alkotnak, és ehhez a régi Duna-meder vizének 90-97%-át egy csehszlovák területen található üzemvízcsatornával vezetik el. A tervhez hozzátartozott egy tározó is Dunakiliti felett (magyar és csehszlovák területen).
- Árvízvédelmi célú gátrendszert építenek fel Dunakilitinél magyar területen.
- A hajózást pedig az üzemvízcsatornán kiépített hajózsilipekkel oldják meg, amelyet Bősnél építenének meg.
- Az építmények a felek egyenlő arányú közös tulajdona lett volna, a hasznokból egyenlő arányban részesültek volna, a berendezések kezelését pedig az az állam látta volna el, amelynek az a területén található.

Eredeti tervek szerint 1986-1990 között kellett volna üzembe helyezni az erőműveket, de a 80-as években elmélyülő válság miatt a magyar fél ezt nem tudta vállalni, és 1983-ban⁶ módosították a az üzembe helyezés időpontját 1990-1994-re. A 80-as évek végén azonban felerősödött a beruházást ellenzők tiltakozása, és az Országgyűlés a tervek felülvizsgálatát rendelte el⁷, majd felhatalmazta a kormányt az 1977-es szerződés módosítására⁸, végül 1989. május 13-án egyoldalúan felfüggesztette a Nagymarosnál folyó építkezéseket⁹.

Az ügy kronológiája

- 1977. szept. 16.: Magyarország és Csehszlovákia szerződést köt a közös vízügyi projekt megvalósításáról (a továbbiakban 1977-es szerződés).
- 1983. okt. 10.: Magyarország kezdeményezésére a felek módosítják a szerződést, lassítják a munkálatokat ökológiai, politikai, és gazdasági okok miatt.

⁴ A latin kifejezés jelentése: "a bíróság barátja". A fogalom olyan szakmai véleményt takar, amely egy-egy bonyolultabb jogi, társadalmi, politikai vagy szaktudományos kérdésben igyekszik a bíróság számára információt közvetíteni, illetve az ítélkező testület figyelmét felhívni olyan fontos vonatkozásokra, amelyek a felek perbeli cselekedetei és nyilatkozatai alapján egyébként rejtve maradnának. Mindez – a bíróság eljárását meghatározó szabályokhoz, valamint a bírói testület gyakorlatához igazodva - történhet a peres felek vagy egy harmadik fél érdekében, a bíróság kifejezett felkérése alapján, avagy az *amicus curiae* levelet betervező személy, szervezet saját kezdeményezése nyomán.

⁵ Magyarországon az 1978. évi 17. tvr. hirdette ki, a szerződés 1978. jún. 30-án lépett hatályba.

⁶ Magyarországon az 1986. évi 6. tvr. hirdette ki.

⁷ 1088/ 1988.(XI.3.) MT határozat

⁸ 1109/1988. (XII.15.) MT határozat

⁹ 9/1989. (VI. 13.) OGY határozat

- 1989. febr. 6.: Magyarország kezdeményezésére a felek aláírnak egy, a munkálatok lerövidítéséről, gyorsításáról szóló jegyzőkönyvet, és egyben megerősítik az 1977-es szerződést.
- 1989. máj. 13.: Magyarország egyoldalúan felfüggeszti a nagymarosi építkezést.
- 1989. aug. 25.: Csehszlovákia felszólítja Magyarországot a munkálatok folytatására, és figyelmezteti, hogy ők ennek hiányában is folytatják a munkálatokat, folyamatosan folyt az alternatíva-keresés, és végül a C-variánst fogadta el a csehszlovák kormány, ami Dunacsúnynál egy bukógát, valamint egy ezt a gátat a felvízcsatorna déli végével összekötő terelőgát megépítését tartalmazta.
- 1989. okt. 27.: Magyarország úgy dönt, hogy felhagy az építkezéssel, és a kialakult állapotot őrzi meg.
- 1992. júl. 23.: Csehszlovákia bejelenti, hogy szeptembertől megkezdí a bösi beruházás üzembe helyezésének megvalósítását az ideiglenes megoldás révén (C-variáns), majd október 23-án Dunacsúnynál megkezdí a folyó elzárását és egyoldalúan eltereli a Dunát a saját területére.
- 1992. máj. 25.: Magyarország ezzel a nappal felmondja az 1977-es szerződést, miután többször is tiltakozik a C-variáns ellen.
- 1992. okt. 28., London: az EU Bizottságának közvetítói tevékenysége következtében a felek elfogadnak bizonyos közbenső rendelkezéseket arról, hogy az ügyet a Nemzetközi Bíróság elé viszik, egy tényfeltáró bizottság fogja véleményezni a C-variánst, amely majd javaslatot tesz esetleges sürgős intézkedésekről
- 1993. jan. 1.: Szlovákia független állam lesz, és az 1977-es szerződésben Csehszlovákia jogutódjává válik
- 1993. ápr. 7., Brüsszel: Magyarország és Szlovákia Külön Megállapodást¹⁰ köt a vitának a Nemzetközi Bíróság elé viteléről, amiben megegyeznek arról is, hogy a Nemzetközi Bíróság végleges ítéletéig egy ideiglenes vízmegosztási megoldást dolgoznak ki, valamint megállapodnak azokban a kérdésekben, amikre választ várnak a Nemzetközi Bíróság eljárásában.
- 1994. máj. 2.: a keresetek benyújtása a Nemzetközi Bíróság elé
- 1995. ápr. 19. megállapodás a két állam között az ideiglenes vízpótlásról (nem hirdették ki).
- 1995. jún. 20.: vége a Nemzetközi Bíróság előtti eljárás írásbeli szakaszának
- 1997. márc. 3. -ápr. 16.: szóbeli szakasz.
- 1997. szept. 25.: ítélelhirdetés.

A Nemzetközi Bíróság joghatóságának alapja és a feltett kérdések

A felek az 1993. április 7-én Brüsszelben kötött Külön Megállapodás (kompromisszum) 1. cikkében állapodtak meg abban, hogy a Nemzetközi Bíróság Alapszabályai 40. cikkelyének (1) bekezdése alapján a következő kérdésekben kérték a Nemzetközi Bíróság döntését:

- volt-e joga a Magyar Köztársaságnak 1989-ben felfüggeszteni, majd ezt követően felhagyni a Nagymarosi Tervvel, valamint a Bösi Terv azon részeivel kapcsolatos munkálatokkal, amelyek tekintetében a Szerződés a Magyar Köztársaságra ruházta a felelősséget;
- volt-e joga a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaságnak arra, hogy 1991 novemberében megkezdje az „ideiglenes megoldás” megvalósítását, és hogy 1992 októberétől

¹⁰ 29/1993. (V.4.) OGY határozat

működésbe hozza ezt az Európai Közösségek Bizottsága, a Magyar Köztársaság és a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság független szakértői munkacsoportja 1992. november 23-i jelentésében leírt rendszert (a Dunának a vízre és a hajózási vonalra vonatkozó következményekkel járó felduzzasztása csehszlovák területen az 1851,7 folyamkilométernél);

- melyek a Magyar Köztársaságnak az 1977-es szerződés megszüntetéséről szóló, 1992. május 19-i jegyzéke jogkövetkezményei.
- A Nemzetközi Bíróságot továbbá arra kéri, hogy állapítsa meg azokat a jogkövetkezményeket, ideértve a feleket illető jogok, illetve őket terhelő kötelezettségek körét, amelyek az ítéletből majd következnek.
- A fentiekben túlmenően mindkét fél bejelentette a kártérítési igényét a másik fél által okozott károk vonatkozásában.

A keresetekben kifejtettek alapján, abban a két fél véleménye megegyezett, hogy az 1977-es szerződés és az 1989-es jegyzőkönyv megkötése érvényes volt, és a fent áttekintett események idején hatályban volt. Nem vitatták azt a tényt sem, hogy ezek a szövegek nem teszik lehetővé a munkálatok kivitelezésének egyoldalú felfüggesztését, abbahagyását vagy akár új ütemterv szerinti folytatását.

Magyarország kitartott álláspontja mellett, miszerint, bár valójában felfüggesztette a munkálatokat, sohasem függesztette fel az 1977-es szerződés alkalmazását. Magatartásának megindokolásakor tulajdonképpen az ökológiai szükséghelyzetből indult ki, és erre építette az érvrendszerét, valamint azt hozta fel, hogy Csehszlovákia már 1989 előtt megsértette az 1977-es szerződést azzal, hogy nem volt hajlandó figyelembe venni az ökológiai veszélyt, és továbbra is folytatta az eredetileg eltervezett munkálatokat. Magyarország felhozta azt az érvet is, hogy az 1969. évi Bécsi Egyezmény¹¹ nem alkalmazható a jogvitára, mert az 1977-ben, a szerződés megkötésekor még nem volt hatályban, de azt elismerte, hogy az Egyezmény sok tekintetben a fennálló szokásjogot tükrözi és javasolta a Nemzetközi Bíróság számára, hogy az ügyben fokozott figyelemmel vizsgálja az egyezménynek a szokásjoggal való azonosságát.

Szlovákia elismerte, hogy az 1969. évi Bécsi Egyezmény nem alkalmazható az 1977-es szerződésre, de kiemelte, hogy az a nemzetközi szokásjogot kodifikálta, különösen a szerződések alkalmazásának érvénytelenségére, megszüntetésére és felfüggesztésére vonatkozó V. fejezet tekintetében. Mindemellett az 1989-es megerősítésre már alkalmazhatónak találta a Bécsi Egyezményt. Kifejtette azt is, hogy a Magyarország által hivatkozott szükséghelyzet nem elég indok a szerződéses kötelezettségek felfüggesztésére, sőt az ökológiai kockázat sem elég indok a szükséghelyzet megállapításához, annak fennálltát pedig mind 1989-ben, mind azt követően tagadta.

A Nemzetközi Bíróság ítélete

A Nemzetközi Bíróság először az 1969. évi Bécsi Egyezmény alkalmazhatóságáról foglalt állást, majd rátért a felek által feltett kérdések vizsgálatára. Ami az 1969. évi Bécsi Egyezményt illeti, az jelentős részben a létező szokásjog kodifikálásának tekinthető, valamint az 1989-es jegyzőkönyvre mindenképpen alkalmazandó, így a jogviszony egészére, vagyis az 1977-es egyezményre is.

¹¹ A szerződések jogáról szóló 1969. május 23-án Bécsben megkötött egyezmény, Magyarország az 1987. évi 12. tvr.-tel hirdette ki. [Tanulmányi segédlet, nemzetközi jog I.]

(1) Volt-e joga Magyarországnak 1989-ben felfüggeszteni, majd leállítani a Bős-Nagymarosi beruházás ráeső részeivel kapcsolatos munkálatokat?

(i) A felek érvei

Magyarország szerint a Szigetköz és a Dunakanyar ökológiai szükséghelyzetben volt és az ivóvízbázis is veszélyeztetett volt, ezért nem lehetett folytatni a munkálatokat, ugyanis a nemzetközi jog általános elvei szerint Magyarország nem kötelezhető olyan tevékenységre, amely rá nézve káros eredménnyel járna, azaz az *impossibilia nemo tenetur maxima*¹² elvre hivatkozott: nem lehetett tőle elvárni, hogy a természeti katasztrófával fenyegető vízierőművet megépítse. Ezt az érvet hozta fel a kilépési klauzula hiányában történt szerződés felfüggesztésére, mivel ilyen esetekben a nemzetközi jog általános elveit kell alkalmazni, ezt erősítette meg az 1969.évi Bécsi Egyezmény is¹³. Ezen felül hivatkozott még az államok felelősségéről szóló ENSZ kodifikációs tervezet 33. cikkére, amely szerint a szerződés szükség esetén felfüggeszthető, ha ez az egyetlen mód arra, hogy egy alapvető állami érdeket a fenyegető veszély ellen megvédjenek. Ezen felül a *sic utere tuo alienum non laedas*¹⁴ elv szerint az államok nem élhetnek vissza a saját területük használatával oly módon, hogy azzal a szomszédos államok szuverenitását megsértenék. Ez a jelen esetben azt jelenti, hogy a felvízi ország nem változtathatja meg egyoldalúan a folyó folyását úgy, hogy az az alvízi országra károsan kihasson.

Szlovákia szerint az 1977-es szerződés nem tartalmaz kilépésre vonatkozó klauzulát, ezért Magyarország megsértette azt, amikor felfüggesztette annak végrehajtását, és kilépett belőle. Továbbá nem áll fenn ökológiai szükséghelyzet, Magyarország tisztában volt a veszélyekkel, amikor a szerződést megkötötték, maga a szerződés is tartalmazott természetvédelmi klauzulát¹⁵, az ivóvízbázis pedig nincs veszélyben. Ami a szükséghelyzet fennállását illeti, maga Szlovákia került Magyarország magatartásának következményeként szükséghelyzetbe, mert a munkálatok leállítása következtében ő nem tudta csúcsra járatni a bösi erőművet, emiatt pedig mintegy szükségselekményként hajtotta végre a C-variánst.

(ii) A Nemzetközi Bíróság megállapításai

Kérdés tehát, hogy fennállt-e a szükséghelyzet, ami Magyarország számára lehetővé tette volna azt, hogy felfüggeszse a munkálatokat. Abban mindkét fél egyetértett, hogy a szükséghelyzet megítélésére az államok felelősségéről ideiglenesen elfogadott tervezet 33. cikkét (továbbiakban 33. cikk) kell alkalmazni, mivel az az amúgy is fennálló szokásjog kodifikálása. [A szükséghelyzet fennállásának feltételeire l. Tanulmányi segédlet, Nemzetközi jog I.]

A Nemzetközi Bíróság először is leszögezte, hogy a 33. cikk csak nagyon kivételes esetben alkalmazható, majd annak elemeit a konkrét ügyre vonatkoztatva vizsgálta, melyek közül egyedül az „alapvető érdekekkel” kapcsolatos érvelést fogadta el, hiszen a környezetvédelem ügye nem csupán az államok, hanem az egész emberiség számára kiemelkedő jelentőségű. A

¹² Senkitől sem várható el lehetetlen teljesítése.

¹³ 56.cikk (1) bekezdés 1. pontja szerint, az a szerződés, amely a megszűnésére vonatkozólag nem tartalmaz rendelkezést, és amely nem rendelkezik a felmondásról vagy a kilépésről, nem mondható fel és nem lehet kilépni belőle, kivéve, ha: a) megállapítható, hogy a részes felek meg kívánták adni a felmondás vagy a kilépés lehetőségét, vagy b) a felmondás vagy a kilépés joga a szerződés természetéből következik.

¹⁴ Úgy használd a magadét, hogy a másét ne sértsd.

¹⁵ 1978. évi 17. tvr. 14-20. cikk

szükséghez helyzet megállapításához szükséges közvetlen veszély fennállását viszont nem lehet megállapítani, bármilyen nagy volt a bizonytalanság a környezeti hatásokat illetően, ugyanis a veszélytől való pusztító félelem önmagában nem elegendő, és Magyarországnak nem sikerült meggyőznie a Nemzetközi Bíróságot, hogy a védendő érdeket a veszély közvetlenül fenyegeti.

Emellett a Nemzetközi Bíróság kifejtette, hogy mivel Magyarországnak más alkalmas eszközök is rendelkezésére álltak a helyzetre való reagáláshoz (pl. a folyóvíz tisztítása, vagy egy drágább, környezetkímélőbb eljárás), így cselekedetét nem lehet a veszély elkerüléséhez szükséges, a 33. cikk szerinti „egyetlen módnak” tekinteni. Ezen felül, Magyarország döntött úgy, hogy megkötötte az 1977-es szerződést, és egészen 1992 májusáig érvényben és hatályban lévőnek kezelte, ebben az időszakban is számos tanulmány készült mindkét oldalon, úgyhogy Magyarország tudatában volt a környezeti hatásoknak az egész építkezés időtartama alatt, vagyis az általa hivatkozott szükséghez helyzet kialakulásához tulajdonképpen hozzájárult. Nem mellékes az a tény sem, hogy míg 1983-ban emiatt a munkálatok lassítását kérte, 1989-ben pedig azok felgyorsítását, majd 3 hónappal később abbahagyta a munkálatokat. A fent említett megállapítások miatt a Nemzetközi Bíróság nem fogadta el a szükséghez helyzet fennálltának tényét. Így a munkálatok felfüggesztése nem volt jogszerűen igazolható, sőt Magyarország szerződésszegő magatartása, így felelőssége is megállapítható hiszen a Bíróság nem tudta elfogadni Magyarország azon érvelését sem, hogy a szerződés alkalmazását nem érintette, miszerint 1989-ben a munkálatok folytatását felfüggesztette. A Bíróság megítélése szerint a szerződés lényegét és célját a munkálatok elvégzése jelentette, így annak felfüggesztése tulajdonképpen a szerződés alkalmazását és teljesítését közvetlenül érinti.

(2) Volt-e joga Csehszlovákiának arra, hogy 1991 novemberében megkezdje a C-variáns megvalósítását, majd 1992 októberében üzembe helyezze azt?

Amikor Magyarország felfüggesztette a munkálatokat, Csehszlovákia számára hét alternatív megoldás került szóba, amelyet Magyarországgal is közöltek. Mindegyik megoldás javaslat a felek közreműködését is magában foglalta, kivéve egyet amelyet ideiglenes megoldásként terjesztettek elő. Ezt Magyarország közreműködése nélkül is meg lehetett valósítani, és később "C-variánssként" vált ismertté. 1991. április 22-én Magyarország javaslatot tett a munkálatok 1993 szeptemberéig történő felfüggesztésére, Csehszlovákia viszont ezt nem fogadta el, ragaszkodott az eredeti tervhez, ezért kezdte el a C-variáns megvalósítását.

(i) A felek álláspontja

Csehszlovákia kitartott azon véleménye mellett, hogy a C-variáns megvalósítása nem minősül nemzetközi jogsértésnek, mert Magyarország döntése volt az, ami lehetetlenné tette számára a munkálatoknak az 1977-es szerződés szerinti végrehajtását, és ez a tény feljogosította arra, hogy olyan megoldással álljon elő, amely a lehető legközelebb áll az eredeti beruházáshoz (*megközelítő alkalmazás doktrínája*), és ez a nemzetközi jog általános jogelvei közé tartozik. Hozzátette továbbá, hogy köteles volt a Magyarország jogsértéséből származó károk mérséklésére, mert ha ezt elmulasztotta volna, akkor ő maga is megsértette volna a kárenyhítési kötelezettség szabályát, és ebben az esetben az ebből eredő károkat köteles lenne viselni. Fenntartja magatartása jogszerűségét, de még ha a Nemzetközi Bíróság más álláspontra jutna, akkor is igazolható lenne, mint ellenintézkedés.

Magyarország ezzel szemben azt állítja, hogy a C-variáns az 1977-es szerződés megsértése volt, túlmúlt annak minden rendelkezésén, ráadásul Csehszlovákia megszegte az

államhatárokkal kapcsolatos szabályokat is. Ezen felül tagadta, hogy létezne olyan nemzetközi jogi szabály, ami a szerződések megközelítő alkalmazását írná elő azok megsértése esetén, valamint az ebből származó károk mérséklésének elvét.

(ii) A Nemzetközi Bíróság megállapításai

A Nemzetközi Bíróság megállapította, hogy nem szükséges eldöntenie azt, miszerint létezik-e olyan nemzetközi jogelv vagy alapelv, mint a megközelítő alkalmazás elve, mert még ha létezne is ilyen, az kizárólag a szóban forgó szerződés keretein belül lenne alkalmazható. Igaz, hogy a C-variáns külső megjelenésében mutat némi hasonlóságot az eredeti tervvel, jogi vonatkozásában mégis élesen eltér attól, elvégre egyoldalúan nem lehet megvalósítani az egységes és oszthatatlan vízlépcsőrendszert, a közös tulajdont és közös üzemeltetést. Ezen felül a C-variáns üzemeltetése ahhoz vezetett, hogy Csehszlovákia lényegében kisajátította a Duna vízmennyiségének 80-90%-át, annak a folyó fő medrébe való visszavezetése előtt azon tény ellenére, hogy a Duna egyben nemzetközi határfolyó is.

Ahhoz, hogy egy ellenintézkedés jogszerű legyen, meg kell felelnie néhány feltételnek. [L. Tanulmányi segédlet, Nemzetközi jog I.] Az ellenintézkedésnek egy másik állam által elkövetett, jogellenes cselekményre adandó válasznak, ezen állam ellen kell irányulnia, ami megvalósult. A sérelmet szenvedett államnak fel kell szólítania a jogellenes cselekményt elkövető államot, hogy hagyjon fel a jogellenes magatartással, ami szintén megvalósult. Azonban feltétel az is, hogy az ellenintézkedésnek arányban kell állnia a jogellenes cselekmény által okozott károkkal. Mivel Csehszlovákia ezzel a válaszlépésével gyakorlatilag megfosztotta Magyarországot attól a jogától, hogy méltányosan és ésszerűen részesedhessen a Duna erőforrásaiból, megsértette az arányosság elvét, amit a nemzetközi jog megkövetel, és amelynek megsértése miatt nem tekinthető jogszerű ellenintézkedésnek a C-variáns üzemeltetése.

A kárenyhítés kötelezettsége pedig a kárszámítás alapját képezi ugyan, de nem igazolhat nemzetközi jogsértést. Mindezek alapján a Nemzetközi Bíróság megállapította, hogy Csehszlovákia megsértette az 1977-es egyezményt az C-variáns üzembehelyezésével, (azonban nem találta jogsértőnek önmagában a C-variánst szolgáló létesítmények felépítését).

(3) Melyek a Magyar Köztársaságnak a szerződés megszüntetéséről szóló jegyzékének jogkövetkezményei?

A tárgyalások során a magyar fél számos érvet adott elő a szerződés megszüntetéséről szóló bejelentés jogszerűségének alátámasztásaként, Szlovákia valamennyi megszűnési ok létét tagadta.

(i) Szükséghelyzet fennállása

A Bíróság szerint, ha fenn is áll a szükséghelyzet, az nem jogalap a szerződés megszüntetésére, mert mihelyt a szükséghelyzet megszűnik, a szerződéses kötelezettségek is újból felélednek, így a szerződés legfeljebb nyugszik, de nem szűnhet meg jogosan a szükséghelyzetre való hivatkozással. Ezen felül a szükséghelyzetre való hivatkozás magában foglalja, hogy Magyarország elismeri a nemzetközi kötelezettségszegést, mivel az jogellenességet kizáró körülmény.

(ii) Lehetetlenülés az 1969. évi Bécsi Egyezmény 61. cikke alapján

Magyarország szerint az „elengedhetetlenül szükséges tárgy” nem feltétlenül fizikai objektum, hanem lehet egy jogi helyzet is, amely a jogok és kötelezettségek alapja. Szlovákia szerint a hivatkozott rendelkezés második bekezdése kizárja az erre a cikkekre való hivatkozást, ha a lehetetlenülés annak az eredménye, hogy a másik fél a szerződésből fakadó kötelezettségeit megszegi. A Bíróság szerint, a szerződés célja, a közös hasznosítás azért nem valósulhatott meg, mert Magyarország nem fejezte be a munkálatokat, és az a fél nem hivatkozhat a lehetetlenülésre, amelyik előidézte annak okát.

(iii) Körülmények alapvető megváltozása (clausula rebus sic stantibus) az 1969. évi Bécsi Egyezmény 62.cikke szerint

A bíróság nem értett azzal egyet, hogy a Magyarország által felhívott, megváltozott körülmények (pl gazdasági és politikai berendezkedés megváltozása) lényegesen érintették és elnehezítették volna a szerződésben eredetileg vállalt kötelezettségek teljesítését.

(iv) A másik fél súlyos szerződésszegésére alapozott felmondás

Magyarország az 1969. évi bécsi szerződés 60. cikke, valamint a nemzetközi jog általános szabályai alapján arra hivatkozott, hogy Csehszlovákia a C-variáns megépítésével, és üzembe helyezésével kapcsolatos szerződésszegésére tekintettel, jogosan mondta fel az 1977. évi szerződést.

A Bíróság szerint, az 1977-es szerződés értelmében a feleknek a kötelezettségeket közösen kell megvalósítaniuk, egymással együttműködve, ezért Magyarország részéről elsietettnek találta a szerződés megszüntetését, hiszen a másik fél a megegyezéstől nem zárkózott el. Mivel Csehszlovákia csak akkor sértette meg a szerződést, mikor egyoldalúan elterelte a Dunát, tehát üzembe helyezte a C-variánst, így Magyarországnak ennél korábbi aktusa nem képezhet választ a szerződésszegésre.

(v) A nemzetközi környezetvédelmi jog új normáinak kialakulása

A Nemzetközi Bíróság álláspontja szerint, az eredeti 1977-es szerződés tartalmazott környezetvédelmi klauzulákat, így a megváltozott környezetvédelmi szabályok nem szolgálhatnak alapul a szerződés megszűnéséhez.

(vi) Államutódlás

A Bíróság foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy tekinthető-e Szlovákia Csehszlovákia jogutódjának az 1977-es szerződés vonatkozásában. Magyarország ugyanis arra hivatkozott, hogy „a felek egyikének megszűnésével” a szerződés 1992. dec.31-ével hatályát veszítette (Csehszlovákia szétválása). A Bíróság a kérdés eldöntésekor abból indult ki, hogy az 1977-es szerződés egy speciális, területhez kapcsolódó szerződés, melynek hatályát nem érinti az államutódlás kérdése. Az általános szabályok szerint az ilyen szerződésből jogok és kötelezettségek a szerződéssel érintett terület mindenkori birtokosára származnak. Így a Bíróság azt állapította meg, hogy 1993. január 1-jétől a szerződés Szlovákiát kötelezte.

(4) A Nemzetközi Bíróság döntéséből milyen jogok és kötelezettségek származnak a peres felekre?

A Nemzetközi Bíróság kifejtette, hogy bár az 1977-es szerződés hatályos, annak szoros alkalmazása, a megváltozott helyzetre tekintettel, már állna összhangban a nemzetközi jog elveivel. Így Magyarország nem köteles megépíteni a nagymarosi beruházást, de köteles egy közös üzemeltetésű rendszert létrehozni Szlovákiával a fennálló létesítmények vonatkozásában. Ezen felül a felek kötelesek kölcsönösen megtéríteni az egymásnak okozott kárt, és a továbbiakban esedékes lépéseket tárgyalásos úton előkészíteni

Az ítélet rendelkező részéből

- Magyarországnak nem volt joga felfüggeszteni, majd később, 1989-ben teljesen leállítani a nagymarosi beruházás munkálatait és a bőszi beruházás rá eső részét, amiért az 1977. szeptember 16-án aláírt dokumentumban felelősséget vállalt. (14/1 szavazattal)
- Csehszlovákiának joga volt folytatni 1991 novemberében annak az „ideiglenes megoldás”-nak a megvalósítását, a Külön Megállapodás által meghatározott módon. (9/6 szavazattal)
- Csehszlovákiának nem volt joga üzembe helyezni 1992 októberétől a fent említett „ideiglenes megoldás”-t. (10/5 szavazattal)
- Magyarországnak az az 1992. május 19-i bejelentése, miszerint az 1977. szeptember 16-án aláírt Szerződést és az ahhoz kapcsolódó dokumentumok érvényességét megszünteti, nem vonta maga után Szerződés megszűnését. (11/4 szavazattal)
- Szlovákia, mint Csehszlovákia jogutódja, 1993. január 1-től az 1977. szeptember 15-én aláírt Szerződésben Csehszlovákia helyébe lépett. (12/3 szavazattal)
- Magyarországnak és Szlovákiának jóhiszeműen kell tárgyalnia figyelembe véve a fennálló helyzetet is, és a Feleknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az 1977. szeptember 16-án aláírt Szerződés céljai megvalósítását biztosítsák, azokkal a módozatokkal összhangban, amelyekben meg kell állapodniuk. (13/2 szavazattal)
- Amennyiben a felek másként nem állapodnak meg, az 1977. szeptember 16-i Szerződés értelmében a Feleknek egy közös üzemeltetési rendszert kell létrehozniuk. (13/2 szavazattal)
- Amennyiben a felek másként nem állapodnak meg, Magyarország köteles kártérítést fizetni Szlovákiának azokért a károkért, amelyeket Csehszlovákiának és Szlovákiának okozott azon munkálatok felfüggesztésével és későbbi teljes megszüntetésével, amelyekért felelősséget vállalt; és Szlovákia is köteles kártérítést fizetni azokért a károkért, amelyeket Csehszlovákia okozott az „ideiglenes megoldás” üzembe helyezésével, és azokért is, amelyeket Szlovákia okozott annak életben tartásával. (12/3)
- A létesítmények felépítésére és üzemeltetésére fordított költségek rendezésének az 1977. szeptember 16-án kötött Szerződés és a hozzá kapcsolódó dokumentumok ide vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell történniük, és megfelelően fel kell mérniük, hogy milyen intézkedéseket kell majd hozniuk a jelen hatályos rendelkezések alapján. (13/2 szavazattal)